Αἱ συνδρομαὶ γίνονται μόνον ἐτησίως· αἱ δὲ τμηματικαὶ εἰσιν ἀπαράδεκτοι· Τὸ τίμημα τῆς ἐτησίας συνδρομῆς, ἐκ Λιρ. 0 καὶ 3 σελ. διὰ τοὺς 52 ἑβδομαδιαίους ἀριθμοὺς ἐστι προπληρωτέον. Οἱ πράκτορες τῆς ἐφημερίδος εἰσὶν ὑπεύθυνοι ἐπὶ τῇ μὴ εἰσπράξει τῶν χρημάτων.

Πᾶσα ἀπλήρωτος πρὸς τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ἐπιστολή, διατριβή, ἐφημερὶς κτλ. οὐδαμῶς ἐστι δεκτή· εἰδοποιήθη περὶ τούτου τὸ Γενικὸν Ταχυδρομεῖον τοῦ Λονδίνου. Ἐπιστολὴ ἢ διατριβὴ ἀνώνυμος ἐστιν ἀπαράδεκτος καὶ ἀκαταχώρητος, ἡ δὲ διεύθυνσις δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τούτων.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐν Λονδίνῳ μὲν εἰς 19, LONDON-STREET, FENCHURCH-STREET, E. C. καὶ 33, BROMPTON SQUARE S. W., LONDON· ἀλλαχοῦ δὲ παρὰ τοῖς Κ.Κ. Πράκτορσι τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ

(Registered for transmission abroad).

ΑΡΙΘ. 63.—ΤΟΜ. Γ'.—ΕΤΟΣ Β'.] ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ΠΕΜΠΤΗ, 12 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1861 || ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ [ΜΕΤΑ ΠΟΛΙΤ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

Ὁ Κύριος ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΞΕΝΟΣ *ἐν Κωνσταντινουπόλει.*
Ὁ Κύριος Β. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ *ἐν Θεσσαλονίκῃ.*
Ὁ Κύριος Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ *ἐν Πάτραις.*
Ὁ Κύριος Κ. ΘΕΟΛΟΓΗΣ *ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καΐρῳ.*
Ὁ Κύριος Δ. ΠΑΠΑΣ *ἐν Μάντσεστερ.*
Ὁ Κύριος ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΚΚΙΔΑΝΗΣ *ἐν Λίβερπουλ.*
Ὁ Κύριος Β. Δ. ΜΑΛΚΟΤΖΗΣ *ἐν Ἰβραΐλᾳ.*
Mr TAYLOR *ἐν Κερκυρᾳ.*
Ὁ Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΣΤΟΛΗΣ *ἐν Κὸρκ τῆς Ἰρλανδιας.*
Οἱ Κύριοι ἀδελφοὶ ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΑΙ *ἐν Τουρνοσεβερίνῳ.*
Mr G. ANDREWS, Saddler-St., Durham.

Ὁ Κύριος Φ. ΞΕΝΟΣ *ἐν Σμυρνῃ.*
Ὁ Κύριος ΓΙΑΚΟΥΜΟΠΟΥΛΟΣ *ἐν Βαρνῃ.*
Οἱ Κύριοι ΘΕΟΛΟΓΟΣ *καὶ* ΚΑΡΝΑΚΗΣ *ἐν Γαλαζιῳ.*
Ὁ Κύριος Γ. ΜΕΛΙΣΤΑΓΗΣ *ἐν Σύρῳ.*
Ὁ Κύριος ΜΥΡΩΝ ΒΛΑΣΤΟΣ *ἐν Βουκουρεστίῳ.*
Ὁ Κύριος Π. Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ *ἐν Τεργέστῃ.*
Ὁ Κύριος Ι. ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ *ἐν Σουλινᾷ.*
Ὁ Κύριος Γ. ΣΠΟΡΙΔΗΣ *ἐν Ζακύνθῳ.*
Ὁ Κύριος ΦΩΚΙΩΝ ΒΟΥΤΖΙΝΑΣ *ἐν Μασσαλιᾳ.*
Ὁ Κύριος ΚΩΝΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ *ἐν Βηρυτῷ.*
Mr VINCENT PUBLISHER, High-St., Oxford.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐγκύκλιος τοῦ πρωθυπουργοῦ Ῥικαζόλη ..... Σελὶς 163
Ἡ κυρία καὶ αἱ ἐρωτικαὶ αὐτῆς ἐπιστολαί ..... „ 163
Ἀνέκδοτα τῆς δημοσιεύσεως τῶν συζητήσεων τοῦ Κοινοβουλ. „ 166
Οἱ πέντε πολύτιμοι λίθοι ..... „ 166
Συνηγορία ὑπὲρ τῶν μικρῶν πτηνῶν ..... „ 166
Ἐπιστολὴ β' Σίμωνος Ἰωνᾶ ..... „ 170
Διάφορα ..... „ 174
Στατιστικαί ..... „ 174
Γνωμικά ..... „ 175
Ἐμπορικά ..... „ 175
Εἰδοποιήσεις ..... „ 176
ΠΟΛΙΤ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ, σελ. 173, 174, 175, 176 (δίς).
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ.
Αἱ παπαδοποῦλαι ..... „ 164
Ἡ κυρία δὲ Καλέργη ὑφιστεμένη τὴν μαστίγωσιν ..... „ 164
Ὁ Χριστὸς ἐγείρων τὸν υἱὸν τῆς χήρας ..... „ 165
Ἐπιθεωρήσεις ἐθελοντῶν.—Θέα τῆς παρατάξεως ἐν τῷ πάρκῳ. „ 168–169
„ „ Ἐπάνοδος εἰς τὰ ἴδια ..... „ 165
Φρούριον Ῥιτσμόνδης ..... „ 172
Ἡ μητροπολιρικὴ ἐκκλησία τοῦ Πανόμου ..... „ 173
Δρούσοι στρατιῶται φυλάττοντες οἰκογένειαν Μαρωνιτῶν .. „ 173

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.
(ADVERTISEMENTS.)

Συνταίνονται τοῦ Twinberrow τὰ ἐκ ῥεβεντίου καταπότια διὰ τὴν δυσπεψίαν, ἀσθενείας τοῦ στομάχου, καὶ δυσκοιλιότητα. Πρὸ πάντων δὲ πρὸς χρῆσιν τῶν παιδίων. Ὁ δόκτωρ Dick, Lansdowne Terrace, Kensington, γραφει οὕτω «Κύριε, στεῖλέ μου ἔτι μίαν φιάλην τῶν καταποτίων σου διὰ χρῆσιν μου· δύναμαι εὐσυνειδότως νὰ τὰ συστήσω.» Κατασκευάζονται παρὰ τοῦ Twinberrow χημικοῦ 2, Edward St., Portman Square, London, καὶ πωλοῦνται παρὰ πᾶσι τοῖς φαρμακοπώλαις καὶ παρὰ τοῖς ἐν Καλκούττᾳ Κ.Κ. Scott, Thornton & Co., καὶ εἰς Βομβάην παρὰ τοῖς Κ.Κ. Rogers & Co.

ΟΛΙΚΗ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ, ΧΥΤΗΡΙΟΝ ΟΡΕΙΧΑΛΚΟΥ, ΗΛΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ.

ΤΟΥ J. H. BOOBBYER,

(Πρώην Sturch καὶ Boobbyer, πρὸ 200 σχεδὸν ἐτῶν συστηθέν.)
ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΟΝ ΑΡΙΣΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΚΑΤΩΤΑΤΑΣ ΤΙΜΑΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ.

Κατὰ τὴν μεγάλην ἔκθεσιν τοῦ 1851 ἐδόθη τῷ J. H. Boobbyer μετάλλιον ὡς βραβεῖον διὰ τὰ ἄριστα αὐτοῦ κλεῖθρα. Ἐν δὲ τῇ ἐκθέσει τῶν Παρισίων τοῦ 1855 πρώτης τάξεως μετάλλιον διὰ τὰ ἐκτεθέντα αὐτοῦ ἄριστα σιδηρουργήματα ὑπὸ τῆς παγκοσμίου ἑταιρίας πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν τεχνῶν καὶ τῆς φιλοπονίας.

Σιδηροῖ, χαλκοῖ καὶ ἐκ λευκοσιδήρου ἥλοι· προνομιοῦχα κλεῖθρα παντὸς εἴδους, διὰ μοχλοῦ καὶ μηχανήματος· ἐκ προσελάνης, ὑέλου καὶ ξύλου παραρτήματα μεθ' ἥλων κινητῶν. Ὁ ἀεριστὴς τοῦ δόκτωρος Ἀρνόττου 4 σελ. καὶ ὁ νέος Ἐνετικὸς ἀεριστής, ὁ τοσοῦτον θαυμασθείς, 6σ. 6. Διάφορα γεωργικὰ ἐργαλεῖα, καὶ πάντα τὰ εἴδη τῶν κηπουρικῶν ἐργαλείων

Προνομιοῦχα ὁλκωτὰ (mortise) παραρτήματα

Λευκὰ 1σ. 2δ. τὴν σειράν· μέλανα 1σ. 4δ. τὴν σειράν· λευκὰ καὶ χρυσᾶ 2σ. τὴν σειράν· λευκαὶ Σινικαὶ λαβίδες τῶν θυρῶν 4σ. τὴν δωδεκάδα.

Τὰ ἔξοχα κλεῖθρα τοῦ J. H. Boobbyer μετὰ τεσσάρων μοχλῶν διὰ κομοὺς καὶ ἁρμάρια 2σ. ἕκαστον· ὡσαύτως ὁλκωτὰ κλεῖθρα διὰ θύρας δωματίων. Κλεῖθρα παντὸς εἴδους κατασκευάζονται ἐπὶ παραγγελίᾳ, ὅπως τεθῶσιν εἰς θέσιν παλαιῶν κλείθρων, εἰς οἱανδήποτε τιμὴν ζητηθῶσιν, ἂν δὲν εὑρίσκωνται ἕτοιμα.

14, Stanhope St., Newcastle St., Strand, London.

Συστατικὰ ἀπαιτοῦνται διὰ τὰς ἔξωθεν παραγγελίας.

JOHN GOSNELL & Co. (*πρώην* PRICE & GOSNELL)

Προσκαλοῦν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ εἰς τὰ ἀκόλουθα μύρα·

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., αἱ ἀρωματικαὶ βρύσεις, πιεζόμεναι ἐκφέρουν γλυκυτάτην εὐωδίαν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., ἡ εὐωλισμένη λεβαντὶς συνιστᾶται διὰ δωμάτια ἀσθενῶν καὶ ὡς ἡ καλλιτέρα καὶ γνησιωτέρα τῶν ὅσων ἐξ ἀνθέων γίνονται.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., τὸ γνήσιον καὶ μελανὸν σαπουνι τοῦ Οὐίντζωρ εἶναι οἰκονομικὸν καὶ παλαιόν. Ἐξαλείφει τὴν κοκκινάδα καὶ σκληρότητα τοῦ δέρματος, καὶ καθιστᾷ αὐτὸ λεῖον καὶ λευκόν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. Εὐγενὲς ἄρωμα εἶναι τὸ εὐγενέστερον—

Τὸ ΕΥΓΕΝΕΣ ΠΑΧΥΜΕΡΟΝ (πομάδα) συνιστᾶται διὰ τὴν εὐωδίαν του καὶ τὴν τῆς αὐξήσεως τῆς κόμης ἐπιδρόην του.

Τὸ ΕΥΓΕΝΕΣ ΣΑΠΟΥΝΙ διαρκεῖ ὡς τὸ καλλίτερον καὶ μαλακτικώτερον

Τοῦ ΓΑΡΙΒΑΛΔΗ Η ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ εἶναι τὸ ἐκλεκτότερον μύρον.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. ἡ ζύμη διὰ τοὺς ὀδόντας εἶναι ἡ καλλιτέρα ὅλων τῶν κόνεων, ἀπαρίζει τοὺς ὀδόντας, προστατεύει τὸν σμάλτον καὶ δίδει εὐωδίαν εἰς τὸ στόμα.

ΣΤΙΓΜΙΑΙΑ ΒΑΦΗ ΤΗΣ ΚΟΜΗΣ βεβαία νὰ σχηματίσῃ κάθε εἶδους μελανοῦ ἢ μαλλὶ φυσικοῦ χ. ὥματος. Δὲν βάπτει τὴν κόμην καὶ δὲν ἔχει δυσωδίαν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. προνομιοῦχος βούρτσα ταυτοχρόνως παστρεύει καὶ λαμπρύνει τὴν κόμην.

Στέλλονται κατάλογοι παντοῦ καὶ διαταγαὶ ἐκτελοῦνται. Κατασκευάζονται 12, Three King-Court Lombard St. London.

Τοῦ CLUB Πανταλόνια 17/6
» » Γελέκια 9/6
» » Ὁλόκληροι ἐνδυμασία. 60/
Gurney, 9, Royal Opera Arcade, Pall-Mall, London

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΒΑΡΩΝΟΥ ΡΙΚΑΖΟΛΗ.

Ἐν ΤΟΥΡΙΝΩ, τῇ 24ῃ αὐγούστου 1861.

Ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις ἐγγράφοις, ἅτινα ἔσχον τὴν τιμὴν ν' ἀπευθύνω πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀντιπροσώπους τῆς Α. Μ., ἀνέφερον τὰς ταραχὰς καὶ τὰ προσκόμματα, τὰ ὑφιστάμενα ἐν ταῖς μεσημβριναῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου, καὶ ἐνῷ ἐκήρυττον, ὅτι δὲν ἐπεθύμουν οὔτε ν' ἀποκρύψω οὐδὲ νὰ παραστήσω αὐτὰ ἥττω τῶν ὑπαρχόντων, ἐξέφραζον ἅμα τὴν ἐλπίδα μου, ὅτι αἱ ἐπαρχίαι αὗται, θερμαινόμεναι ὑπὸ τοῦ ἡλίου τῆς ἐλευθερίας, ἔμελλον ταχέως ν' ἀπαλλαχθῶσι τῶν δυστυχιῶν αὐτῶν, καὶ νὰ προσθέσωσι δύναμιν καὶ τιμὴν εἰς τὴν Ἰταλίαν, εἰς ἣν ἀνήκουσι.

Δὲν ἠγέρθησαν μὲν νέαι περιπέτειαι, ὅπως ἐξασθενήσωσι τὰς ἐλπίδας, ἃς ἡ κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως ἴδρυσεν ἐπί τε τῆς ἰσχύος τῶν μέτρων ἃ ἐλάμβανε, καὶ ἐπὶ τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν κατοίκων. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ λῃστεία, ὑφ' ἧς αἱ ἐπαρχίαι αὗται καταμαστίζονται, συναισθανομένη ἑαυτὴν λίαν καταπιεζομένην, ἐθίπλασιασε τοὺς ἑαυτῆς ἀγῶνας· ἐπειδὴ ἡ σύμπραξις τῶν συμμάχων αὐτῆς κατέστη φοβερωτέρα (καὶ οὐδεὶς νῦν ἀγνοεῖ αὐτούς)· καὶ ἐπειδὴ ἐν τοῖς ἀγῶσι τούτοις, οὕτινες νομίζομεν, ὅτι θὰ ὦσιν οἱ τελευταῖοι, διεπράχθησαν ὠμότητες, αἵτινες ὤφειλον νὰ μένωσιν ἄγνωστοι κατὰ τοὺς χρόνους καὶ τὸν πολιτισμὸν ἡμῶν, καὶ καθ' ὧν ἑπομένως ἐξ ἀξιοθρηνήτου ἀνάγκης ἠναγκάσθημεν νὰ διατάξωμεν ἀνάλογον κόλασιν· διὰ ταῦτα πάντα οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐθεώρησαν, ὅτι εὗρον νέον λόγον, ὅπως διαμαρτυρηθῶσιν ἐντονώτερον κατὰ τῆς καταπιέσεως, ὡς λέγουσιν, ἣν οἱ Πεδεμόντιοι ἐπιβάλλουσιν ἐπὶ τῆς ἀτυχοῦς ἐκείνης χώρας, τῆς ἀποσπασθείσης διὰ τῆς ἀπάτης καὶ τῆς βίας ἀπὸ τῶν νομίμων αὐτῆς κυρίων, πρὸς οὓς ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπανέλθῃ καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ μαρτυρίου καὶ τῆς αἱματοχυσίας.

Εἰς τὰς πονηρὰς δὲ ταύτας κατηγορίας τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν προσετέθη πρὸς μείζονα ἡμῶν λύπην ἀσύνετος γλῶσσα ἀνθρώπων, οἵτινες ἄλλως εἰσὶν ἔντιμοι καὶ ἀγαθοὶ Ἰταλοί, καὶ οἵτινες βλέποντες τὸν παρατεινόμενον ἀγῶνα ἐν ταῖς νεαπολιτανικαῖς ἐπαρχίαις τείνουσιν εἰς τὸ νὰ πιστεύσωσιν, ὅτι ἡ ἕνωσις τῶν ἐπαρχιῶν τούτων μετὰ τῆς Ἰταλίας ἐγένετο ἀσυνέτως, καὶ ὅτι ἀνάγκη πᾶσα νὰ θεωρήσωμεν αὐτὴν ὡς μὴ γενομένην μέχρι νέας καὶ βεβαιοτέρας πείρας.

Τὸ δ' ἐφ' ἡμῖν οὐδέποτε ἀποδεχόμεθα τὴν γνώμην τῶν ἀνθρώπων

τούτων, καί περ οὐδόλως συζητούντες τά περί τοῦ πατριωτισμοῦ ἢ ἄλλης εὐθύτητος τῶν σκοπῶν αὐτῶν, ὅφοῦ δέν δύναμεθα ν' ἀμφιβάλτωμεν περί τῆς νομιμότητος ἢ τῆς ἰσχύος τῆς ἐλευθέρας ψηφοφορίας τοῦ λαοῦ, δ' ἐξ οὗ αἱ ἀπαρχαί αὗται ἐκέρησαν, ὅτι ἐπιθύμουν ν' ἀποτελέσωσι μέρος τοῦ ἰταλικοῦ βασιλείου, καί ὅφοῦ τό ἔθνος δέν δύναται κατ' οὐδένα τρόπον νά παραιτήσῃ, ὅτι ἔχει τό δικαίωμα τοῦ νά κρούσῃ ἐκατό αἰσχεκρισμένον τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν καί ἀάφορον εἰς τήν τύχην αὐτῶν. Τό ἰταλικόν ἔθνος ἤδη συνίστα καί ἀπασα ἡ Ἰταλία ἀνήκει εἰς αὐτό.

Οὕτως οὐν ἐχόντων τῶν πραγμάτων, καί τοιούτης οὔσης τῆς κατασταστασης τῆς κοινῆς γνώμης, ἡ κυβέρνησις τοῦ βασιλέως νομίζει δίκαιον νά πληροφορήσῃ τούς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀντιπροσώπους αὐτῆς τήν ἀληθῆ καταστασιν τῶν νεοπολιτικῶν ἐπαρχιῶν, καί τάς σκέψεις, δ' ὧν θά δυνηθῶσι νά διορθώσωσι τάς ἐσφαλμένας γνώμας τάς τυχόν ἐπιρατούσας περί τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐν ταῖς ξέναις χώραις.

Ὁπουδήποτε τό εἶδος τῆς κυβερνήσεως καί ἡ βασιλεύουσα δυνασστεία ἐθέτετο νά ἀλλαξῃ δ' ἐπαναστάσεως, ἐκεῖ ἀέτιον διαμένει, ὅστις καταπαυφεν τῆς νέας τάξεως τῶν πραγμάτων ἐπί τινα περίδον μείζονος ἢ ἐλάττονος διαρκείας, ζῦμα τις τοῦ παρελθόντος, ὅτις δέν δύνασαι νά μετακινεχθῇ ἐκ τοῦ σώματος τοῦ ἔθνους ἄνευ ἀπλοκοπόνων ἀγώνων καί αἱματοχυσιῶν. Ἡ Ἰσπανία μετά παρέλευσιν τριακοντα ἐτῶν δεν εἶδεν ἔτι τάς πληγάς τῶν ἐμφυλίων πολέμων ἐντελῶς ἰαθείσας, ἀλλ' ἀνά πᾶσαν στιγμήν ἀπειλεῖται νέα αὐτῶν ἐκρηξις. Ἡ Ἀγγλία, ἀφοῦ ἀνέλαβε τήν ἐλευθερίαν αὐτῆς διά τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τῆς Ὀρανσίωνος (d'Orange), ἀναγκασθῆ ἐπί πενταεκοντα περίπου ἔτη ν' ἀστιπολαύσῃ κατά τῶν Σπουάρτων, ὧν οἱ θιασόται ἤσαν ἐκανοί νά βαδίσωσιν ἐκ Σκωτίας μέχρι τῶν πυλῶν τοῦ Λονδίνου.

Ἡ Γαλλία ὁμοίως ἐδυσάσατ τούς Γιρονδιστάς χάριν τῆς ὁμοσπονδίας, ἐζήσατε τό Λούγδονον, ἐρημωθῆ ὑπό τῶν ἀρπάγων, καί κατεταρχῆθ μετά ταῦτα ἐκ τοῦ ἔθνους ἐν τῇ Βενδέῃ (La Vendée) ἐπαρχίᾳ, ὅτις μόλις ὑποταγέισα ἐν τῇ φοβερᾷ καί φονικῷ πολέμῳ ὑπό τῆν Δημοκρατίαν, ἔλυε τά ὅπλα κατά τάς ἑκατόν μετά ταῦτα ἡμέρας, καί ἔπραξε τό αὐτό κατά τῆς μονοαρχίας τοῦ Ἰουλίου. Καί ὅμως οὐδείς ἐν μέσῳ τῶν δυτχρεσῶν τοῦτων τῆς Ἰσπανίας, Γαλλίας καί Γαλλίας, ἐτόλμασε νά ἀγνοῆθ τό δικαίωμα τῆς κολάσεως, ὁ ἔχων οἱ κυβερνήσεις, οἱ ἐντελῶς συνεστημένοι καί ἐπιδεδυναμωμένοί ὑπό τῆς μείζονος μερίδος τοῦ ἔθνους· πρός δέ οὐδείς ἐθέμισε τήν ἔνοιαν ἀντίστασιν πρός τήν ἐθνικήν θέλησιν ὡς ἄλλο τι, ἢ ὡς ἐπανάστασιν κατά τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας, καί τοι ἡ ἐπανάστασις αὕτη οὐ μόνον εἶχεν τακτικούς στρατούς καί γυνοίους καί ἐμπέρους στρατηγούς, ἀλλά καί κατέχε πόλεις καί χώας, ἐν αἷς ἔξεστι μεγάστην ἐπιρροήν, ὥστε πρός κατάπυσιν αὐτῆς ἐγένετο χρεία τακτικοῦ στρατοῦ καί συνεχῆς μαχῶν.

Βεβαίως παρετηρήσατε τήν μεγίστην διαφοράν, ἥτις ὑπάρχει μεταξύ τῶν πρεσιῶν τῆς νεαπολιτανικῆς ἐρστείας, καί τῶν πρεξέων, ὧν ἀνωτέρω ἐμνήσθην. Κατ' οὐδένα λόγον δυνασεθα ν' ἀποδώσωμεν εἰς τάς πρώτας τήν τιμήν, ὥστε νά συγκρίνωμεν αὐτάς πρός τάς δευτέρας. Οἱ θιασόται τοῦ Δόν Κασόλιο καί τῶν Σπουάρτων καί οἱ Βενθιακοί, οἵτινες ἐμκρόνο ὑπέρ ἀρχῆς τινος, δν ἠθεώρουν ὡς μεγίστου ἀγαθοῦ ὅλον, ἐὰν συνεφέρνετο πρός τούς χυδαίους δοῦλοὺς, οἵτινες εἰσάλλοντο εἰς διφορα μερη νεαπολιτανικῶν τινων ἐπαρχιῶν, μόνον καί μόνον χαριν τῆς λείας καί τῆς ἀρπαγῆς. Μετ' ἐχετῆς αὐτούς πολιτικόν τι πρόγραμμα· μάτην προσπαθεῖ ν' ἀκούσῃς μεταξύ τῶν ὀδηγούντων αὐτούς ἀνθρώπων, ἐὰν τῷ ὄντι ὑπαρχοντ τοιοῦτοι, ἀνθρωπόν τινα δυνάμενον νά συγκριθῇ πρός καί πρός τόν Καθρίαν ἢ τόν Ῥοχιακαδιέλιον (La Rochejaquelin), ἢ τοῦλαχιστον πρός τόν ἱερέα Μεῦσον, πρός τόν Στοῆμπτον ἢ τόν Χαρίτον. Μεταξύ τῶν στρατηγῶν καί τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῶν μετνοκτων πιστῶν εἰς τούς Βουρβόνους, δεν ὑπαρχει οὐδεὶς ὁ τοιοῦτος νά ἀνάδοῆ τήν ἀρχηγίαν τῶν Νεαπολιτανῶν λαστῶν, καί τάν εὐθύμον τῶν πρεξεῶν αὐτῶν. Ἐν ἐντελεῖ ἔλλειψι πολιτικῆς τινος ἀρχῆς ἀποδεικνυμένης ἐκ τῶν γεγονότων καί τῶν πρεξεῶν τῶν κακοπολιτῶν λαστῶν, ἀποθέκνυται ἐναργέστατα καί διά τῆς μαρτυρίας τῶν Ἄγγλων πρεξεῶν καί ὑποπρεξέων ἐν ταῖς μεταμβαρμαῖς ἐπαρχίαις, καί διά τῆς ἐπισήμου ἀνταπαρρήσεως τῆς ἀρτίως ὑποβληθείσης εἰς τό κοινοβουλίον ὑπό τῆς κυβερνήσεως τῆς Αὐτῆς Βρεττανικῆς Μεγαλειοτητος· Εἰς ταύτας δέ τήν ἀντακόριαν τολμῶ νά ἐρεθεύσω τήν προσοχήν ὑμῶν, καί ἐπιτρέψατε μοι νά γράφω τό γραφεν ἐκ τοῦ κοινοβουλίου ὑπό τοῦ Κ. Βόγγκμ τῇ 8ῃ ἰουνίου, καί εἰς τό τοῦ Κ. Σωδίε, τό φέρον ἡμερομηνίαν τῆς 12ης ἰουνίου, καί περιέχον τά ἑξῆς· «Τά στίγη τῶν κακοῦργων δεν εἶναι τοσοῦτον πολυαριθμα, ὅσον φαίνονται, ἀλλά περιέρχονται ἀπανταχοῦ, καί πάντοτε συκοφαντοῦσι οἱ ἀνθρωποι διά τάς θρηνώδεις αὐτῶν πράξεις. Λιμοτνοῦσι ἀλαβάστας καί ἀκαρπαζουσι χωρίδια· κόπτουσιν ἠλεκτρικά σύρματα, καί ἔστιν ὅτε πυροβολοῦσι θαμνώδεις. Ἡ ἀρχαία Βουρβωνική σφαιρία ἀκπετάσθη εἰς τινος τόπους, ἀλλ' ἔστι β βιαιον, ὅτι τό κίνημα τοῦτο θέν ἔχει πολιτικόν τινα χαρακτήρα, καί ὅτι εἶναι σύστημα ἀγρούκου βανδαλισμοῦ, ὅπερ ἐναγκαλιάσηται ὑφ ἑκάστου τῶν ἀγαθῶν πολλοί τῶν διαλοθέντων στρατιωτῶν, οἵτινες προτιμοῦσι τήν λεία αὐτῆ τῆς ἐργασίας.»

Ἀλλ' ὅμως ἡ νεαπολιτανικῆ ἐρστεία δύναται νά χρησιμεύσῃ ὡς λοβῆ εἰς τάς χεῖρας τῆς ἀντιπράσεως, ἐὰν διερεθῇ καί πληρόσῃ αὐτόν, ἔνα θιατρόῃ τήν ἐν τῇ χώρᾳ ταρχῆν, ἐνθαρρύνῃ φροῦδας ἐλπίδας, καί ἐξακτᾷ τήν ἀνοικν γνώμην ἐν Εὐρώπῃ. Καθώς δε μερᾶνε θά ἐσφάλλομεν, ἐὰν ἰσωμόμεν αὐτῆν ὡς ἔνοπλον διαμαρτύρησιν τῆς χώρας κατά τῆς νέας τάξεως τῶν πρεγμάτων, οὕτω δέ διεστρέφομεν τήν ἀλήθειαν ἐκφέρομεν τούτῶν αὐτῶν, ἐπί τῇ βάσει τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐφημερίδων, ὡς ἔχουσαν τήν σφαιρικότατα καί τάς ἔκτασιν τῶν ἀποδεῖξεων αὐτῆ.

Αἱ ἐπαρχίαι, αἵτινες ἀποτελοῦσι τό βασίλειον τῆς Νεαπολεως, παρουσιαζουσι μεγαλας τινάς φυσικάς διαιρέσεις, τήν Ἀβρούζων, τῆς Καλαβρίας, τῆς Πουλίας, καί, τελευτῶν, τῆς χώρας ὀριζομένης ὑπό τῆς Μεσογείου θαλασσας, καί ἐχούσης ἐν τῷ μέσῳ τήν Νεάπολιν. Ἐν Καλαβρίᾳ, ὅτις περιλαμβανει τρεῖς ἐπαρχίας, δεν ὑπαρχει τφόντι λφστεία τις, ἀλλά διαρκωμαί τινες καί μερικαί τινες ἐπιθέσεις, αἵτινες οὐδέποτε ἐξελείφθσαν ἐντελῶς ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου. Ἡ δέ παρακειμένη αὐτῇ ἐπαρχία Βασιλικατα, οὖσα κατά μέγα μέρος ὀρινή, εὑρίσκεται εἰς ἀνάλογον κατάστασιν. Ἐν ταῖς τρισὶ Πουλίαις δεν ὑπαρχουσι λφστικοί διργκισμοί. Τοιοῦτο δέ οὐκ ἔστι οὐ δηθῆ καί περί τήν Ἀβρούζων, ἔνθα διεκορεσμενοι τινες λφσταί δύνασται νά ἐρισθοῦσι, κατεφυγόντες ἐκεῖσε ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Μολισσης καί τοῦ Λαβρου. Ἡ ἀληθής λφστεία ἔχει τόν ἔδρον αὐτῆς ἐν ταις περιξ τῆς Νεαπολεως ἐπαρχίαις. Ἔχει δέ ὡς βασιν τόν γραμμόν τῶν ποντιφικῶν συνόρων, καί αἱ κυριώτεροι αὐτῆς δυνάμεις εὑρίσκονται ἐν τῇ πειρᾷ τοῦ Ματέσου (Matese), τῇ ὀπωρωμένῃ ὑπό τῶν Γών τοῦ Λαβρου ἐκ τῆς Μολίσης, καί ἐκείθεν διασκορπιζεται εἰς τάς ρηθείσας δύω ἐπαρχίας καί εἰς τάς τοῦ Ἀβελλίνου, Βενεβέντου, καί Νεαπολέως, ἐκτεινομένας κατά τά ὅρη τῶν Ἀπεννίνων μέχρις αὐτοῦ τοῦ Σαλέρνου. Ἀλλ' ἀποβαλλει βαθμηδόν τήν σημαντικότατα αὐτῆς, καθόσον ἀφίστασαι τοῦ Ῥωμαϊκοῦ συνόρου, ὅθεν ὑποστηρίζεται, καί ὅθεν λαμβανει ἐπικουρίας εἰς ὁπλα, ἀνδρας καί χράματα.

Οὕτως οὐν ἐκ τῶν δέκα καί πέντε ἐπαρχιῶν τῶν συνιστωσῶν τό βασίλειον τῆς Νεαπόλεως, πέντε μόνον μολύνονται ὑπό λφστῶν. Τοῦτο δέ δεν σημαίνει, ὅτι κατέχουσι τάς ἐπαρχίας ταύτας, ἢ ὅτι εἰσίν ἐδρυμένοι ἐν τοις πόλει ἢ χωρίοις, ἀλλά διαμένουσι ἐν μικροῖς στίφασιν ἐπί τῶν ὀρέων, καί ἐκεῖθεν ὁρμῶσι κατ' ἀφυλάκτων τόπων, ὅπως ἐπιτιθῶσι τῇ λείᾳ αὐτῶν. Πρός δε, οὐδέποτε τολμῶσι νά προσβαλωσιν οὐδέ τρίτης τῆς πόλεις ἢ τόπον φρουρούμενον ὑπό στρατιωτῶν, ὅσον δλίγοι καί ἂν ὦσιν οὗτοι· καί ἐὰν εἰσέλθωσιν ἄνευ ἀντιστάσεως εἰς τινα τόπον, ἀπελευθεροῦσι τούς κακοῦργους ἐκ τῶν εἰρκτῶν, καί ἐπιζχύομενοι ὑπ' αὐτῶν καί ὑπό χωρικῶν συνειδησιμένων εἰς τοιαυτας ἐπιχειρήσεις, λφστεύουσι, λαφυραγωγοῦσι, καί μετά ταῦτα φεύγουσιν.

Ἡ λφστεία, ὅπως ἐνεργεῖται ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Νεαπόλεως, δεν εἶναι οὔτε πολιτική εἰς ἀντίδρασις οὔτε κοινοφελες τι πράγμα· αὕτη ἐστίν ὁ καρπός τῶν πολέμων, οἵτινες διανεκῆς συνέβαινον ἐν τῇ βηθείᾳ ἐπαρχίᾳ, τῶν συνεχῶν πολιτικῶν σταασεων, τῶν ταχυῶν μεταβολῶν τῆς ἀρχῆς, καί τῶν κυβερνήσεων, αἵτινες ὑπῆρξαν ἀείποτε κακοί. Ἡ λφστεία κατεβρωσε τάς ἐπαρχίας ταύτας κατά τε τήν ἱσπανικήν καί ἐν τῇ αὐστριακῇ ἀντιδυναστείᾳ μέχρι τοῦ ἔτους 1734, καί δεν ἔπαυσεν ἐπί τῆς βασιλείας τῶν Βουρβόνων, τοῦ Ἰωσήφ Ναπολέοντος καί τοῦ Μυράτου.

Δεν ἀγνοεῖτε οποίας ἀτίμου λαμπρότητος ἠξιώθησαν κατά τήν βραχεῖαν δημοκρατικήν περίοδον τοῦ 1799 τά ὀνόματα τοῦ Προνίου καί Ῥοῦσσο ἐν τοις Ἀβρούζαις, τό τοῦ Μιχαήλ Πίρρα, τοῦ ἐπικαλουμένου Φρᾶ Διαβόλου ἐν τῇ Γῇ τοῦ Λαβρου, καί τό τοῦ Γαετάνου Μαμόνου, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Λαβρας. Ἀπό τῆς βασιλείας τοῦ Ἰωσήφ Ναπολέοντος καί του Ἰωακείμ Μυράτου μέχρι τοῦ 1815, ἡ λφστεία ἐθέριζε τοσοῦτον θρασεῖα καί τραμπῆ, ὥστε ἐθέρτε νά σταλῇ ὁ στρατηγός Μάγχς (Manhes) εἰς Καλαβρίαν, μετ' ἀμέτρου δυνάμεων, ὅπως θιασωρήσῃ τούς ἀποτελοῦντας αὐτήν. Δεν ἀγνοεῖτε προσέτι οποίαν μεγάλην χρᾶσιν ἐπαιρόσατο τῶν δυνάμεων τούτων, καί δεν παρέλθε πολύς χρόνος, ἀφ' ὅτου τά μέτρα αὐτοῦ, κίτινα ὑπῆρξαν ὑπέρ τό δέον αὐστηρά, ἀπεδόθησαν καί κατελογίσθησαν μετά τῆς τιμωρίας τῆς ἀνηκούσης εἰς τινας ἠτημένας φατρίας, ὅταν ἔχωσι κακήν τινα ἀρχήν νά ὑπερασπισθῶσιν, ὡς συμφορά τῆς κυβερνήσεως τοῦ βασιλέως.

Οἱ ἀποκαταστάντες Βουρβωνοι μετεχειρίσθησαν νέον τρόπον πρός κατασταροφήν τῆς λφστείας, ἐξ ἧς ποτε ωφελήθησαν, ἀλλ' ἐν εὐρει νόν ἀκκτελεῖτον. Ὁ στρατηγός Ἀμκτος συνεβίβασθη μετά τῆς λφστρικῆς συμμορίας τοῦ Βανθαρίλλε, τῆς ἐνοχλούσης τήν Πουλίαν, καί οὐ μόνον ἔθωκεν αὐτῇ συγγνώμην καί ἀμνηστείαν, ἀλλά καί ἐπανθεκαλόγησεν, ὅτι ἐμτάλε νά μεταβιβκθῇ αὐτῇ αὐρῷ μισθῷ εἰς ἐνοπλον λεγιῶνα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του βασιλέως, εἰς ὃν ὡφελον νά ὁριασθῶσι πίστοι. Τῶν συνδρκῶν δε τούτων συμπληρωθεισῶν, ἡ συμμορία προτεθέν εἰς Φογγίκα (Foggia), ὅπου παρωδθῆ, καί πριακαλεθεῖσα ἐκεῖ κατεστραφη, πυροβοληθεῖσα κατά διαταγήν τοῦ λφστοῦ; Βαλλαφιος, ἐπειδή ἔπκυσε τάς λφστρικάς αὐτοῦ ἐπιθέσεις καί ἀπεσύρθη εἰς Ἰσχίαν, ἔνθα ἐσείτε ζῆ, ἐξιῶν παρά τοῦ Φερδιναν δου οὐ μόνον πάρτις καί ἐντέλεις ἀμκστείας, ἀλλά καί σύνταξιν 1800 ὀυκατων κατά μῆνα.

Ἄλλτε ἡ λφστεία ἐν ταῖς νεαπολιτανικαῖς ἐπαρχίαις ἐξκγείτεια ἐξ ἱστορικῶν παραδέγματων καί ἐκ τῶν ἕξεων τῆς χώρας, ἔνα μή εἰπωμέν τι περί τῆς ἐμφυλοχώσεως τῶν πολιτειῶν ἐπανκστασεων, εἰς ἣν ἐν τῇ προκειμένῃ περιστκσει ἄλλοι αἴτιοι ἐπιπροστιθεντοι. Δεν θά ἐνδιαφέρῃ ἐπί τῆς κακῆς κυβερνήσεως τῶν Βουρβόνων ἐν τοις μεταμβρινοις ἐπαρχίαις· οὐκ ἔσομαι αὐστηρότερος τῶν ἀντιπροσώπων τῶν εὐρωπαικῶν δυνάμεων ἐν Παρισίοις κατά τό 1856, οἵτινες ἐκφυξῶν αὐτῆν κατά τήν κρίσιν τῆς πεπολιτισμένης Εὐρώπης βραβῆον καί ἀγρίαν, οὐδέ ἀκριβέστερον τοῦ ἐντιμοτατου Γλάδστωνος, ὅστις ὡς βουλευτής ἐν τῇ βρεττανικῇ κοινοβουλίῳ ἀπεκάλεσεν αὐτήν κατφκον τοῦ Θεοῦ. Ἀλλ' φρκετόν μοι εἰπεῖν, ὅτι ἡ βκρβκνικῆ καί κυβέρνησις εἶχεν ὡς ἀρχήν τήν διαφθορᾶν πκντος πράγματος καί πκντός ἀνθρώπου, καί ἡ διαφθορά αὕτη ἐπί τοσοῦτον ἐγκκιαιόβη καί τοσοῦτον χρόνον διήρκεσεν, ὥστε φαίνεται ἡμῖν σχεδόν θαῦμα, ὅτι ὁ εὐγενής ἐκεῖνος λαος ἐδυνήθη τέλος ν' ἀπαλλαχθῇ αὐτῆς. Πάν ὅ,τι εἰς μετρίας ὠφελησεις κυβερνήσεις χαρισμενα πρός ἐνίσχυσιν, πειθαρχίαν, καί ἐθικοποίησιν, ἐκεῖ ἐχρησιμευσε μόνον πρός ἐξκσθένησιν καί διαφθορκν. Ἡ ἀστυνομία ἦν πρόνομον παρκχρυσόμενον εἰς συμμορίας κακοῦργων, ὅπως βλκπτωσι καί λφστεύωσι τοὺς λοιπούς κατ' ἀρέσκειαν, καί νά χρησιμοῦσιν ὡς κατάσκοποι τῆς κυβερνήσεως. Τοιαῦτα ἦν ἡ κστυνομία.

Ὁ δέ στρατος, πλήν τινων ἐξαιρέσεων, συνκκειτο ἐκ στοιχείου ἐπιμίξου συλλεγμένου, καί διασιδμμένου ἀνκστεθρκμμένου ὑπό τῶν ἰεσουϊτῶν καί ἐφεμρίμων εἰς τήν ἐυτελεστάτην καί δουλικωτάτην αὐδωλοπαρέκειν τοῦ βασιλέως καί εἰς τήν τυφλοτάτην δεισιδαιμονίαν. Ἀγνοουσες τό καθόλου αὐτῶν πρός τήν πατρίδα, μόνον αὐτῶν κοβῆκον ἐθνέρμον τό μκχεσθκι ὑπέρ τοῦ βασιλέως κατά τῶν πολιτῶν, τῶν θιωφρονέμνων ὡς φύσει ἐχρῶν, καί ὡς ἐν θιγνεκεῖ διατελουσῶν ἐπανκστασει, ἢ θιακοουμένων τοιοῦτον τι. Καί ἐὰν ἡ ἐπανκστασις αὕτε ἐπελθόνεν, ὁ στρατός ἐγίνοσκεν ὅτι ἢ ζωή καί οἱ πόροι τῶν πολιτῶν ἀνκκκν εἰς αὐτόν, καί ὅτι πκνν ρκθῆς ἐδυνκτο νά εὐχαριστήσῃ τάς ἀγρίας καί θερμώδεις αὐτοῦ ὁρμάς, καί πκντα πόδον, ὡς ἔτραφεν ἐν τῇ ἐκτοι κκρδίᾳ. Πρός δε τούτοις, δεν ὑπῆρχεν κκνονισμοί, ὅπως δικτκρήσωσι τήν πειθαρχίαν καί δώσωσιν εἰς τον στρκτιώτην τήν ἔνοιαν του στρκτιωτικου σώματος, ἤτις ἐστίν ἡ ἐθγενής αὐτοῦ ἀποστολή, ἡ σρκκντικοτής αὐτοῦ καί ἀξιοπρέπειαν· δεν εἶχεν ἐρωτα ὑπέρ πατρίδος, ἀλλ' ἀπητεῖτο παρ' αὐτοῦ μόνον νά ἐκτελεσῇ ὑποχείριος τῷ βασιλεῖ, ὅστις ἦνε κερδῆς τήν προθυμίαν αὐτοῦ δεν ἐφείδετο οὐδέ τῶν ἀγκνεκτκτων κακκκκιῶν.

Ὁ στρατός οὗτος συνεποσοῦτο εἰς 100,000 ἀνδρας κκλῶς ἐξωπλισμένους καί πκρκνομένους, κατέχοντας φοβερᾶν φρουρᾶν καί ἀριθμητους στρκτιωτικούς πόρους· καί ὅμως δεν ἐπούμουν. Ἀλλ' αἰσπστε ὑπεκρίφουν κπίνκστε ὀλίγον ἡρῶων ἐχόντων τό θκρρός κκί βκσίσωσι κκτ' αὐτῶν· συστκμκτκ καί ὀλκκλήρου στρκτιωτικοῦ σώμκτος ἐρκκλκστίζοντο.

Συμπεράσμα δ' ἐκ τούτων ἀπκντων ἐσχκμκτίσθη, ὅτι ἀνδρωποι μηδέποτε μαχόμενοι δεν ἠδύνκντο οὐδέποτε ν' ἀποτελέσωσι στρκτιώτκς ἀξίους τοῦ ὀνόμκτος, καί ἐξκιρέτους Ἰτκλοῦς στρκτιώτκς, καί ἐθοῦν αὐτκῖς ἐπομένως ἡ εὐκαιρία τοῦ νά ἐπκνκλκβῆ κκτά τήν παρελθοῦσκν ἑβδομκδκ, ἐπκνελθῆν πρόχβῆς ἐν τῇ πκισμκτοθκκίᾳ καί παρεπίμφκς εἰς τό κκυοργιοδικίεον. Κκτκγορκετο δ' ὁ ρθεὶς Ἰτκλός, ὡς καί ἐν τῷ παρελθοντι φύλλῳ τοῦ «Βρεττ. Ἀστέρος» ὑποφέρομεν, ὅτι ἔλκβε δ' κπάτκς παρά τῆς φρκδεῖρίκς Ἰουστονος τό χρκμκτικόν ποσόν 2,000 λιρῶν.

Ἡ περέμρκκκ τοῦ κυκνοῦ ἐν τῇ δίκῃ τκύτῃ ούδόλως ἐλκττώθη. Τό δικκστήριον, ὡς κκί ἐν τῇ προτέρᾳ συνεδρκσει, ἦν πλήρες κκρκυτών κκρομμένων ἐν μεγίστῃ προσοχῇ τής περιέρουσες κκτκθέσεις τής ἐρωτολήπτου κκί κφκκόρου κυρίκς.

Προσκρβίνοντς τοῦ κκτκγορουμένου, θιερμκνευς τής ωρκισθῆς, ὅπως μκτκφρκσῃ τκς ἐπιστολκς, κἵτινες ἦσκν γεγρκμμένκι ἰτκλιστί.

Ὁ Κ. Κῆν πρός τον θιερμκνέα. Θά μείνῃς ἐντκῦθκ, ὅπως μκτκφρκσῃς ἐπιστολκς τινκς, ἐκν σε ζητήσω τοῦτο; — Διερμκνεύς. Μάλιστα.

Ὁ Κ. Κῆν. Εἶσκι Ἰτκλός ἐκ γενετῆς; Διερμκνεύς. Μάλιστα.

Ὁ Κ. Κῆν. Λάβε τόν πρός τήν κυρίκν ἐπιστολήν τής 17ης κὐγούστου, κκί ἐρμκνευσον μοι τήν ἐκφρκσιν «Φυ!»

Ὁ διερμκνεύς ἔπρκξε τοῦτο.

Μετκ δε τκύτκ ὁ Κ. Πκρρής κνέγνω τήν ἐπιστολήν τήν ἀρχομένην «Ὄχι, ὄχι, ὄχι!» ἐξ τό περιεχόμενον ἐδκρισεύθη ἐν τῷ προκγομένῳ φύλλῳ, κκί ἤτις τελευτᾷ ἐξ τήν φρκσιν «Σοί δίδω τριών ἡμερῶν προθεσμίκν, ἵνκ σκεψθῆς περί τούτου, » κκί τήν ἐτέρκν ὑπό ἡμερομηνίκν τής 16ης κὐγούστου, ἐν ᾗ ὁ κκτκγορούμενος ἔλεγε «θά παρωδσω τάς ἐπιστολάς σου εἰς τάς χεῖρκς τής κρχῆς.»

Μετκ δε τήν κνκγνωσιν κκί ἐρμκνείκν τών ἐπιστολών τούτων ὁ Κ. Πκρρής εἶπεν, ὅτι κί ἐπιστολκί κὐτκί ὀρκοῦσιν, ὅπως συμπληρώσωσι τήν μκρτυρίκν τής κκτκγορίκς.

Ὁ Κ. Κῆν. Ποῦ εἶναι ἡ σρκκτής, κυρίκ, ἡν ἐπκρουσιάσκτε κκτά τόν παρελθοῦσκν συνεδρίκσιν; Δέσποσύνη Ἰουστονος. Δεν ἐπκρουσιάσκ οὐδεμίκν σρκκτήδκ.

Ὁ Κ. Τκννερ ἐπκρουσίκσε τήν σρκγεῖδκ.

Μετκ δε τκύτκ ἡ Δεσποσύνη Ἰουστονος ὁρκισθεῖσκ ἐξετκσθῆ ὑπό τοῦ Κ. Κῆν, κκί ἀπκντῷσκ τά ἑπόμενκ· «Ἔδωκκ εἰς τήν κκτκγορούμενον μίκν σρκγεῖδκ κντί κλλής τινός, ἡν ἔλκβον παρ' κὐτοῦ. Ἡν δε κρχκία φίρουσκ ἐγκεχκρκγμένον λίρκν, κκί δεν ἐνθυμκμκι πόθεν ἔλκβον κὐτήν. Δεν ἐνθυμκμκι προσέτι ποτε ἔδωκκ τήν σρκγεῖδκ τκύτκν εἰς τόν κκτκγορούμενον. Εἶπον εἰς τόν κκτκγορούμενον, ὅτι εἶχε λκβεῖ ὑπέρ τός 2000 λίρκς πλέον τών τελευτκίων. Δεν ἐδώσκμεν δ' κὐτῷ ὅλκς κἰς ὄρκκς, κλλά 300 τούτων ἐδώσκμεν διά μίκν εἰκόνκ» (ἤ μκρτυς ἔδειξεν ἐντοῦθκ κγκνκκτκίνοντκς).

Ὁ Κ. Κῆν. Ὁμίλκς ν' κπκντήσῃς εἰς ὅλκς τκς ἐρωτήσεις μου, ὥστε κρκτήσωσι τόν θυμόν σου.

Ἡ Δεσποσύνη Ἰουστονος. Περί τον φεβρουκρίου τοῦ 1858 ἐξέρασε μεγκλον ἐπίθυμίκν τοῦ νά ἴδῃ τήν ἑκυτοῦ μτήτρκ.

Ὁ Κ. Κῆν. Ἀλλά σύ εἶπες κατά τήν προηγούσκν συνεδρίκσιν, ὅτι δεν γνωρίζεις τόν κκτκγορούμενον εἰμή τρίς μόνον ἔτη.

Ἡ Δεσποσύνη Ἰουστονος. Μάλιστα. Πλήν δν θεθεκίωσ' κκί ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ ὅπερχε τούτου, ὅπως ἴδω ἀὐκτής τήν ἐπιστολήν τήν συντελέσκσκν εἰς τήν κπκτκν. Ἡ ἐπιστολή αὕτε δεν ἔχει ἡμερομηνίκν, κκθόσον δεν συνεθίζω νά χρονολογῶ τάς ἐπιστολάς μου.

Ὁ Κ. Κῆν ἤν ἔτοιμος νά κνκγνώσῃ τήν ἐπιστολήν διά τοῦ θιερμκνέως, ὅτι ὁ Κ. Πκρρής κπεκλύσκν αὐτόν εἶπον, ὅτι ἡ κνκγνώσις κὐτής ἐξκρτκτκί ἐκ τής γνώμης τοῦ θικκστοῦ.

Ὁ Κ. Κῆν. Κλλ' ἡ κνκγνώσις κὐτής ἐστιν κνκγκκκιοτκτη, κκθόσον συνετέλεστο εἰς τήν κπκτκν.

Ὁ θικκστής Κ. Μκσφίλδος. Δεν βλέπω ἐν τῇ ἐπιστολῇ τκύτῃ φρκσιν τινά, ἐξ ἧς ἐξκγετκι, ὅτι ὁ κκτκγορούμενος προτίθετο νά λκβῃ χρήμκτκ δ' κπκτκς.

Ἡ Δεσποσύνη Ἰουστονος. Πρίν μ' ἐρωτήσῃς, δος μοι, παρκκκλῶ, τήν ἐρκτήσκν. Δύοτε πῶς δύνκμκι ν' κπκκρκθῆ χωρίς νά γνγνώσκω τό περιεχόμενον κὐτής;

Ὁ Κ. Κῆν ἠρώτησεν ἀπορίκνκς σύτήν τόν σημκσίκν ἰτκλικκν πτινκν λέξεκν, κκί ἐὰν ἐκκλεῖτο συνηθῆς «πρίστερά».

Ἡ Δεσποσύνη Ἰουστονος. Μάλιστα. Δεν δύνκμκι ὅμως νά εἴπω, ἐὰν ἔγρκφκ κὐτήν ἐπιστολής μετά τον ἰούλιον, οὐδέ ἐὰν ἐπεσέφθην τόν κκτηγορούμενον μετά τήν 12ην ἰουλίου ἤ πρό τής 3ης κὐγούστου. Οὐδέποτε ἤμκν μόνη ἐν τῷ θωμκτίῳ κὐτοῦ κκτά τάς ἡμέρκς ταύτκς. Δεν ἐνθυμοῦμκι τοιοῦτόν τι.

Ὁ Κ. Κῆν. Ἐπιμένεις εἰς τήν κπόκρισίν σου ταύτκν;

Ἡ Δεσποσύνη Ἰουστονος. Λέγω θετικώς, κκθόσον τοιλάχιστον ἐνθυμοῦμκι, ὅτι οὐδέποτε ἤμκν μόνη ἐν τῷ θωμκτίῳ κὐτοῦ.

Ὁ Κ. Κῆν. Εἰπέ θετικώς, ἐκν δεν ὑπάρχε πολλκκίς.

Ἡ Δεσποσύνη Ἰουστονος. Λέγω θετικώς, ὅτι δεν ὑπάρχ εἰμή κπκξ.

Ὁ Κ. Κῆν. Ὑπεσχέθης νά πρκξῃς κκί κλλο τι, ὅτε ἔθωκκς τός 2000 λίρκς πρίν ἤ λκβῇς τκς ἐπιστολκί σου;

Ἡ Δεσποσύνη Ἰουστονος. Ὄχι.

Ὁ Κ. Κῆν. Δεν εἶπες ὁ κκτηγορούμενος « θκῆρκι, τούτο κρκεῖ ἐπί τοῦ παρόντος, » κπκρκιτούμενος εἰς τόν λόγον σου, ὅτι δεν ἠδύνκτο νά πρκξῃς κλλο τι ὑπέρ κὐτοῦ μέχρι τής 11ης κὐγούστου;

Ἡ Δεσποσύνη Ἰουστονος. Εἶπον, ὅτι δεν ἠδύνκμκι νά πρκξῃκ κλλο τι ὑπέρ κὐτοῦ, ἤ νά δώσω κὐτῷ τκς 2000 λίρκς. Ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ Πκνθίου, ἔνθκ συνκντήσκν κὐτῷ, δεν ὑπέρχε μκρτυς τις, κκί κκθ' κπκντκς τον χρόνον τής συνεντεύξεως ἡμών ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ Πκνθίου. Ἐμκλλον δε νά δείξω κὐτον τήν κυτήν τής συνεντεύξεως ἑτέρκν μετά τό δεῖπνον, κλλ' ἐπειδή κυρία τις ἦν παρουσκ, ἀνέβκλον τοῦτο διά τήν ἐπρέπεκν πρώτκν. Μίκρκ δε τής στιγμής ἐκείνης ἦν εἰς τήν ἐξουσίκν μου. Ὑπῆγκ κπό' ευθείκς

ΩΡΑΙΑΙ ΤΕΧΝΑΙ.

ΑΙ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΑΙ

Ἡ παροῦσα εἰκὼν, ἔργον γνωκός τινος καλλιτέχνου, παρίστησι δύω ἀδελφὰς, θυγατέρας ἱερέως. Ἐθεωρήθη δὲ εἰς τὴν ἔκθεσιν ἀρίστη κατὰ τὴν ἐπίνοιαν καὶ τὴν ἐπεξεργασίαν, καὶ αὐτοσύστατος ὡς ἐκ τῆς καλλονῆς τῆς παριστανομένης ἐπὶ τῶν δύω προσώπων, καὶ τῆς εὐφυΐας καὶ χάριτος τῶν ἀναστημάτων τῶν κορῶν.

ΩΡ. ΤΕΧ.—ΑΙ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΑΙ

Η ΕΓΕΡΣΙΣ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ ΥΙΟΥ ΤΗΣ ΧΗΡΑΣ.

Θεραπεύσας ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ τὸν ὑπηρέτην τοῦ ἑκατοντάρχου, ἐπορεύθη τὴν ἐπαύριον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν μικρὰν πόλιν Ναΐν, τὴν ἐν τῇ χώρᾳ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰσσάχαρ, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Θαβὼρ, παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ ποταμοῦ Κισσῶνος, οὗ μακρὰν τῶν ὁρίων τῆς Σαμαρείας. «Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ, ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς υἱὸς μονογενὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὕτη χήρα, καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος εὐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ.» Καὶ πρῶτον μὲν διὰ παραμυθητικῶν λόγων εἶπεν αὐτῇ μὴ κλαῖε· ἡ λύπη σου εἰς χαρὰν τραπήσεται· εἶτα δὲ χωρὶς νὰ ἀ-ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτῆς πίστιν πρὸς τὴν θείαν του δύναμιν, αὐτόματος καὶ ἀπρόσκλητος ὑπὸ μόνης συμπαθείας κινούμενος, «προσελθὼν ἥψατο τῆς σωροῦ, οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν· καὶ εἶπε· νεανίσκε, σοὶ λέγω ἐγέρθητι· καὶ παραχρῆμα ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν, λαβὼν δὲ αὐτὸν ἐκ τῆς χειρὸς ὁ Ἰησοῦς, ἔδωκε τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Ἔλαβε δὲ φόβος ἅπαντας τοὺς παρευρεθέντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν θεὸν λέγοντες· ὅτι προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.»

Τὰ ἱστορικὰ τεμάχια τῆς Γραφῆς ἐπειδὴ ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἐντυπόνονται ἀνεξαλείπτως εἰς τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων, ἡ εἰς εἰκόνας παράστασις αὐτῶν ἐχρησίμευσεν ἐπὶ πολὺ ὡς ἰσχυρὸν ὄργανον εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἐκκλησίας τῆς Ῥώμης πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς δεισιδαιμονίας, καὶ ὡς μέσον συμβάλλον τὰ μέγιστα πρὸς τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ἐπέκτασιν τῆς δυνάμεως αὐτῆς μᾶλλον, ἢ πρὸς φωτισμὸν τῶν ἁπλουστέρων. Ἀλλ' ἡ νέα σχολὴ τῶν Γερμανῶν ζωγράφων, ἀρξαμένη ἀπὸ τοῦ Ὀβερβὰχ τοῦ μεγίστου τῶν γερμανῶν ζωγράφων καὶ θεμελιωτοῦ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ὕφους, καὶ ἐκκλίνασα ἀπὸ τοῦ διεφθαρμένου ἔθους τοῦ μεταμορφόνειν τὴν ἀλήθειαν πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐκκλησίας, ἀπηλλάγη τῆς προτέρας μομφῆς. Ὡς δεῖγμα δὲ τῆς σταθερᾶς ταύτης μεταρρυθμίσεως παραθέτομεν τὴν περίφημον εἰκόνα τοῦ Ὀβερβὰχ τῆς ἐγέρσεως τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας τῆς Ναΐν.

ΤΟ ΚΝΟΥΤΟΝ.

Ἡ χρῆσις τοιαύτης τρομερᾶς μάστιγος πρὸς τιμωρίαν πλημμελημάτων εἶναι ἰδιαζουσα εἰς τὴν Ῥωσσίαν. Περιγράφεται δὲ ἡ τοιαύτη μαστίγωσις ὡς αὐστηροτάτη, ἐπιφέρουσα ἐνίοτε καὶ θάνατον. Ἀνδρες δυνατωτάτης κράσεως ἐλειποψύχησαν ὑπὸ ταύτην. Εἶναι ὅθεν ποινὴ ἀξιοκατάκριτος καὶ δι' αὐτὰ ἔτι τὰ σοβαρώτατα τῶν πταισμάτων, μισαρωτάτη δὲ καὶ βαρβαρωτάτη ἐπιβαλλομένη εἰς γυναῖκας.

Εἰς τὴν κατωτέρω εἰκονογραφίαν παρίσταται ἡ κυρία δὲ Καλέργη μαστιγουμένη ἐν Βαρσοβίᾳ. Ὑπέστη δὲ τὴν τρομερὰν ταύτην ποινὴν, εἴτε διότι εἶχεν ἀλληλογραφίαν μετὰ τῆς ἐν Παρισίοις Προπαγάντας, εἴτε διότι ἐβοήθησε τὴν δραπέτευσιν τοῦ κόμητος Δομπρούσης συζύγου τούτου φίλης της· ἦν δὲ ἡ κυρία δὲ Καλέργη ἀνεψιὰ τοῦ πρίγκιπος Νεσελρώδου. Ἀλλὰ καὶ ἡ κόμησσα Ὀρλώφ, ἡ θεία τοῦ ὑπουργοῦ Ὀρλώφ, ἐμαστιγώθη ἐπίσης διότι ὑπεδέχθη εἰς τὴν οἰκίαν της ἄτομα κακῶς διατεθειμένα πρὸς τὴν κυβέρνησιν. Ἀναφέρομεν δὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἐπισήμων τούτων θυμάτων, ὅπως καταδείξωμεν, ὅτι τὸ Κνοῦτον τοῦ Κζάρου δὲν φείδεται μήτε ἀθωότητος, μήτε νεότητος, μήτε καλλονῆς, μήτε γένους. Ἡ εἰκὼν εἶναι ζωηρὰ καὶ ἀκριβὴς παράστασις τῆς ποινῆς, πρὸς δὲ καὶ παθητικωτάτη.

Ἂς ἐλπίσωμεν δὲ, ὅτι ὁ προοδεύων ἤδη πολιτισμὸς ἐν ἐκείνῃ τῇ χώρᾳ θέλει καταργήσει τὰς τοιαύτας κατὰ γυναικῶν βαρβάρους καταδίκας.

Η ΚΥΡΙΑ ΔΕ ΚΑΛΕΡΓΗ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΝ ΜΑΣΤΙΓΩΣΙΝ.

Η ΕΝ ΧΑΙΔΠΑΡΚΩι ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΤΠΟ ΤΗΣ Α. ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ.

Καταχωροῦμεν τὴν ἑβδομάδα ταύτην εἰς τὸ φύλλον μας δύω ὡραίας καὶ πλουσίας εἰκονογραφίας, τὴν μὲν παριστῶσαν θέαν τῆς παρατάξεως τῶν ἐθελοντῶν εἰς τὸ Χάϊδ Πάρκον τοῦ Λονδίνου, μικρὸν πρὸ τῆς ἀφίξεως τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας πρὸς ἐπιθεώρησιν αὐτοῦ· τὴν δὲ, τὴν μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ἀναχώρησιν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Χάϊδ Πάρκου εἰς τὰ ἴδια διὰ τῆς κατωφεροῦς ὁδοῦ τοῦ λόφου τοῦ Συντάγματος.

Μετὰ δωδεκάμηνον γυμνασίαν τῶν ἐθελοντῶν τῆς Ἀγγλίας στρατιωτῶν πρώτη αὕτη μεγάλη ἐπιθεώρησις ἐγένετο ὑπὸ τῇ βασιλίσσῃ αὐτοπροσώπως, ἀφικομένης ἀπὸ τοῦ παλατίου Βούκιγγαμ ἐν μεγαλοπρεπεῖ παρατάξει μεθ' ὅλης τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, πλήθους στρατιωτικῶν ἀξιωματικῶν καὶ εὐγενῶν, καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τοῦ Βελγίου, ἐπιδημοῦντος τότε μετὰ τῶν ἀκολούθων αὐτοῦ, καὶ πολλῶν ξένων ἀξιωματικῶν.

Ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα, ἐπὶ τεθρίππου ἀσκεποῦς ἁμάξης φερομένη βραδεῖ βήματι, ἀφοῦ ἐπεθεώρησε μετὰ τῆς συνοδίας αὐτῆς ἀλληλοδιαδόχως ἓν καθ' ἓν τὰ παρατεταγμένα διάφορα τάγματα, ἐπανῆλθεν ὑπὸ τὴν βασιλικὴν σημαίαν· καὶ τότε παραταχθέντων κυκλοτερῶς πρὸ τῆς ἁμάξης αὐτῆς ὅλων τῶν μουσικῶν σωμάτων, ἤρξαντο, παιανιζόντων τούτων, νὰ παρέρχωνται βήματι ταχεῖ ἐπὶ μίαν ὅλην ὥραν ὅλα τὰ τάγματα ἔμπροσθεν αὐτῆς, ἤτις μετὰ πλείστης ὅσης προσοχῆς καὶ ἀκριβείας ἐπιθεωρήσασα ἐκ νέου καὶ ἐπιδοκιμάσασα τὰς κινήσεις αὐτῶν, ἐξέφρασεν ἐπὶ τέλους τὴν εὐαρέσκειαν Αὐτῆς διὰ τοῦ δουκὸς τῆς Κανταβριγίας πρός τε τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τὰ ἄματα τῶν ταγματων, τούτου δὲ τελεσθέντος καὶ τῆς βασιλικῆς παρατάξεως ἀνασχηματισθείσης, ἡ βασίλισσα ἀνεχώρησε μετὰ τῆς αὐτῆς πομπῆς καὶ τάξεως διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἐν μέσῳ ζωηρῶν ζητωκραυγῶν.

ΩΡ. ΤΕΧ.—Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΓΕΙΡΩΝ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΤΗΣ ΧΗΡΑΣ ΤΗΣ ΝΑΪΝ.

ΜΕΜΨΙΜΟΙΡΙΑ.—Ἐκ τῆς μεμψιμοιρίας τίποτε δὲν κερδίζεις· τοὐναντίον πάντοτε χάνεις χρόνον, δύναμιν καὶ ἀνθεσιν, καὶ τέλος καὶ αὐτὴν τὴν εὐτυχίαν σου. Οἱ μεμψιμοιροῦντες εἶναι ἐπιρρεπέστεροι πρὸς τὴν ἐλευθερίαν αὐτῶν ἕξιν ἕνεκα μικρῶν ἀφορμῶν μᾶλλον ἢ ἕνεκα μεγάλων. Ἢ μᾶλλον, κατὰ φαντασίαν ἀνησυχίαι ἀνησυχοῦσιν αὐτοὺς ἐξ ἴσου ὡς αἱ πραγματικαί. Καὶ ἂν οὐδὲν ἔχωσι πραγματικὸν, ἵνα ἐριθισθῶσιν, ἐξυφαίνουσι κάτι τι, ἵνα καταστέσωσιν ἑαυτοὺς δυστυχεῖς. Πρὸ τινος ἀνέγνωμεν ἀνέκδοτόν τι εἰκονον νὰ δείξῃ τὴν ἀνοησίαν ἐκείνων, οἵτινες ἀδημονοῦσι διὰ τὰς ἀτυχίας αὐτῶν. Ὑπῆρχον δύω κηπουροὶ, ὧν ἡ συγκομιδὴ τῶν πίσων δὲν εὐδοκίμησεν ἕνεκα τοῦ ἀρμίδος χειμῶνος, ἢ ἄλλης τινὸς ἐναντίας ἐπενεργείας. Εἰς τούτων μετέβη εἰς τὸν γειτόνων καὶ ἐγγόνυξεν, ἐπιμένων ὅτι «ἦτο ὁ μᾶλλον δυστυχὴς ἄνθρωπος τοῦ κόσμου.» Ὀλίγον χρόνον ἔπειτα ἐπισκεφθεὶς τὸν ἀτυχῆ γείτονα αὐτοῦ, καὶ ῥίψας βλέμμα ἐπὶ τοῦ κήπου ἐκείνου, ἐπεφώνησε «Τί ἀξιολόγων ἐσοδίων πίσων ἔχεις! Πῶς τοῦτο, σὺ μὲν νὰ ἔχῃς πίσα τοῦτο τὸ ἔτος καὶ ἐγὼ ὄχι; Ἐνόμιζον ὅτι τὸ σπαρτόν σου ἀπέτυχε ἐξ ὁλοκλήρου ὡς τὸ ἰδικόν μου.» «Ἴσα ἴσα, τοὐναντίον» ἀπέντησεν ὁ ἄλλος, «διότι ἐνῷ σὺ ἐξεκολούθεις μεμψιμοιρῶν, ἐγὼ κατὰ πολὺ ἐφύτευον τὸν ἀγρόν.» Ἡ μεμψιμοιρία δὲν ἠθέλει εἰσθαι τόσον κακὴ ἕξις ἂν τὰ ἀποτελέσματα περιωρίζοντο εἰς μόνον τὸν μεμψίμοιρον. Ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτως. Οἱ μεμψίμοιροι σχεδὸν πάντοτε καθιστῶσι δυστυχεῖς καὶ τὰς οἰκογενείας, καὶ τοὺς φίλους, καὶ τοὺς γείτονας αὐτῶν, καὶ οὕτω γίνονται κοινωνικὸν βάρος, ζητοῦν τὴν ἐξάλειψιν αὐτοῦ. Ἐνθυμεῖσθε ταῦτα, ὦ μεμψίμοιροι, καὶ μὴ μεμψιμοιρῆτε πλέον!

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ.—ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΙΔΙΑ ΔΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΩΦΕΡΟΥΣ ΟΔΟΥ ΤΟΥ ΛΟΦΟΥ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ.

Ἡ ἱστορία τῆς δημοσιεύσεως τῶν συζητήσεων ἄρχεται, δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1771, μόλις πρὸ 90 ἐτῶν, ὅτε τὸ ἰδιοτικὸν συμβούλιον τοῦ Λονδίνου μετὰ θάρρους ἀπέκρουσε τὰς προσπαθείας τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, ὅπως τιμωρηθῶσιν οἱ τυπογράφοι τῶν ἐφημερίδων διὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν συζητήσεων. Τὸ δικαίωμα τοῦ κοινοῦ, ὅπως γνώσῃ τί λέγεται καὶ πράττεται ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ἐυσκόλως ἐγένετο παραδεκτὸν, καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲν εἶχε παραχωρηθῆ μέρος ἐν ταῖς Βουλαῖς διὰ τοὺς ἐφηγητὰς τῶν ἐφημερίδων· ἀπ' ἐναντίας δ' ἦσαν ὑποκείμενοι νὰ φυλακισθῶσιν, ἂν τις ἔβλεπεν αὐτοὺς σημειοῦντάς τι τῶν λεγομένων ὑπὸ τῶν Λόρδων ἢ τῶν βουλευτῶν. Ἕνεκα δὲ τούτου ἔπρεπε εὑρεθῶσιν ἄνθρωποι τοιαύτην ἔχοντες μνήμην, ὥστε νὰ ἐνθυμῶνται τὴν οὐσίαν ἑκάστης συζητήσεως, καὶ νὰ δύνανται μετὰ ταῦτα νὰ τὴν ἐκθέσωσι. Μετέπειτα ἐγένετο ἑτέρα μεταβολή, νὰ στέλλωνται δηλονότι πολλοὶ ἀφηγηταὶ διὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα, ὅπερ πρῶτος ὁ Κ. Πέρρυ ἰδιοκτήτης τῶν Ἐωθινῶν Χρονικῶν ἐπραγματοποίησεν· εἰς τοῦτον δὲ καὶ εἰς τὸν Κ. Οὐάλταρ, τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ Χρόνου, ἡ Ἀγγλία ὀφείλει ὑπὲρ πάντα ἄλλον τὴν σύστασιν τῆς τάξεως ἐκείνης, τῆς τοσοῦτον ἀξιοσημείωτον, τῆς τῶν ἀφηγητῶν. Τούτους ἠκολούθησαν ὁ Κ. Θουαΐτης ἰδιοκτήτης τοῦ Ἐωθινοῦ Κήρυκος, καὶ ὁ τοῦ Ἐωθινοῦ Ταχυδρόμου.

Οἱ ἀφηγηταὶ τῶν ἐφημερίδων εἰς πρεῖς τάξεις διαιροῦνται εἰς τοὺς τοῦ Κοινοβουλίου, τῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν καθ' ἡμέραν συμβαινόντων ἐξωτερικῶν. Καὶ οἱ μὲν πρῶτοι παρίστανται καθ' ὅλας τοῦ Κοινοβουλίου τὰς συζητήσεις ἐν τε τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων καὶ Κοινοτήτων· οἱ δεύτεροι παρίστανται εἰς τὰς συζητήσεις τῶν διαφόρων δικαστηρίων, οἱ δὲ τρίτοι ἐκθέτουσι τὰς ἐν τοῖς ἀστυνομικοῖς καταστήμασι γινομένας ἀνακρίσεις, τὰς συνεδριάσεις διαφόρων συνελεύσεων, τοὺς ἐν τοῖς δείπνοις ἐκφωνουμένους λόγους κλπ. Τὰ κινοῦντα τοὺς νέους ἀναγνώστας, ὅπως γίνωσιν ἀφηγηταὶ τῶν συζητήσεων τῶν βουλῶν ἐν ταῖς ἐφημερίσιν εἶναι ταῦτα, ἔχουσι μισθὸν πέντε γινέας, καθ' ἑβδομάδα, ὅπερ εἶναι ὁ κατώτατος ὅρος, καὶ καθ' ὃν καιρὸν αἱ βουλαὶ σχολάζουσιν ἐκτὸς δὲ τούτου τοῖς μένει καιρὸς νὰ ἐπιδοῦσιν εἰς ὅ,τι ἐπάγγελμα ἐπιθυμῶσι· διότι οὐδὲν εἶναι ὑπόχρεωμένοι νὰ πράττωσι μεχρὶ τῆς τετάρτης ὥρας μ. μ. ὅτε ἄρχονται αἱ συνεδριάσεις, καθ' ὃν χρόνον συνεδριάζουσιν αἱ Βουλαὶ· καὶ ἐπειδὴ τὴν τετάρτην ἡ ἐν ταῖς Βουλαῖς ἐργασία ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι ὀλίγη, καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα τέσσαρας μόνον ἡμέρας ἔχουσιν ἀσχολίαν ἐν καιρῷ τῆς συνόδου σχεδὸν ὅλου. Οὕτω δὲ προϊήχθησαν ἐξ ἀφηγητῶν ὁ Κ. Ῥοῦσελ, ἀντιπροκριτὴς τοῦ Χρόνου κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν καὶ Ἰνδικὸν πόλεμον καὶ ἤδη ἀντιπροκριτὴς αὐτοῦ ἐν Ἀμερικῇ, καὶ ὁ διάσημος μυθιστοριογράφος Κάρολος Δίκενς ἀφηγητὴς ἐν ταῖς Βουλαῖς τῆς ἐφημερίδος «Ἐωθινῶν Χρονικῶν.»

Ὡς παράδειγμα τοῦ τί κατώρθουν ἄλλοτε αἱ ἐφημερίδες, δυνάμεθα ν' ἀναφέρωμεν τὸ ἐν Ἐδιμβούργῳ συμπόσιον κατὰ τὸ 1834 πρὸς τὸν κόμητα Γρέυν, εἰς ὃ ἐξεφωνήθησαν λόγοι, ὑπὸ τοῦ λόρδου Βρούχαμ καὶ λόρδου Ὀύραμ, δι' ὧν ἀπέδεικνύετο ὅτι ἰχνόυοια ἤδη διεμέλιζε τὸ μεταῤῥυθμιστικὸν ὑπουργεῖον. Εἰς τὸ συμπόσιον τοῦτο ὁ Χρόνος καὶ τὰ Ἐωθινὰ Χρονικὰ ἀπέστειλαν τοὺς ἀρίζους αὐτῶν ἐν ταῖς Βουλαῖς ἀφηγητάς. Καὶ ὁ μὲν Χρόνος ἀπέστειλε τέσσαρας, τὰ δὲ Ἐωθινὰ Χρονικὰ δύω, ὧν εἷς ὁ Κάρολος Δίκενς. Ὁ Χρόνος ἐκέρδησεν ἐν τῷ ἀγῶνι, διότι ἐδημοσίευσε πρῶτος τὸ τοῦ συμποσίου πλῆρες ἀλλὰ ὅμως, πρὶν οἱ ἀφηγηταὶ τῶν Ἐωθ. Χρονικῶν φθάσωσιν εἰς Λονδῖνον καὶ ἰδοῦ πῶς κατώρθωσε τοῦτο· Ὁ Χρόνος ἀποστείλας τοσούτους ἀφηγητὰς ὑπελόγισεν, ὅτι οὗτοι ἤθελον περατώσει τὴν περιγραφὴν τοῦ συμποσίου πρὸ τοῦ φθάσωσιν εἰς Οὐέθερβυ· ἀπὸ δὲ Οὐέθερβυ ὁ διευθυντὴς τοῦ Χρόνου εἶχε τοποθετήσει ἵππους εἰς διαφόρους σταθμοὺς, ὅπως παραλάβωσι τὸν φάκελλον καὶ μεταφέρωσι μετὰ ταχύτητος τοιαύτης, ἣν μόνον κατ' εὐθεῖαν σιδηροδρομικὴ ἅμαξα δύναται νὰ ὑπερβῇ· οὕτω δ' ἡ ἔκθεσις τοῦ συμποσίου ἐτυπώθη καὶ ἐκυκλοφόρησεν εἰς Λονδῖνον πολὺ ἐνωρὶς τὴν πρωΐαν, ἤτοι τὴν ἑπομένην τῷ συμποσίῳ ἡμέραν. Τὰ Ἐωθ. Χρονικὰ διὰ τὴν ὁδοιπορίαν ταύτην ἐν ταχυδρομικῇ ἁμάξῃ τεθρίππῳ ἐδαπάνησαν λίρας τετρακοσίας. Δὲν εἶναι ἡμῖν γνωστὸν πόσον ὁ Χρόνος ἐδαπάνησεν, ἀλλὰ βεβαίως ἡ δαπάνη αὐτοῦ ἦν πολὺ μείζων.

Ἀλλ' ὅπου δὲν ὑπῆρχεν ὁ διοργανισμὸς οὗτος, ἡ δραστηριότης πολλάκις ἠδυνήθη ν' ἀναπληρώσῃ αὐτὸν, ὡς ἐγένετο ἐν τῇ ἐν Γλασκόβῃ πρὸς τὸν Σὶρ Ῥοβέρτον Πῆλ συμποσίῳ κατὰ τὸν ἰανουάριον τοῦ 1837. Εἰς τῶν πρώτων ἀφηγητῶν τῶν Ἐωθ. Χρονικῶν ὁ Κ. Βιάρδ ἐντὸς μιᾶς ὥρας ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ εἰδοποιήσεως, ὅπως ἐπέλθῃ ἐκεῖσε, ἔπρεπε ν' ἀναχωρήσῃ· ἐπὶ ἑξήκοντα ὁ' ὥρας ἔρρωτεν τῆς ταχυδρομικῆς ἁμάξης ὁν, καὶ κατὰ τὸν πλεῖστον χρόνον ἐκτεθειμένος εἰς τὴν πίπτουσαν χιόνα, ὤφειλεν ἅμα φθάσας εἰς Γλασκόβην, νὰ εὕρῃ καὶ εἰσιτήριον, ὅπως ἐυνοῆῃ νὰ παρειρεθῇ εἰς τὸ συμπόσιον· μετὰ δὲ ταῦτα ν' ἀναχωρήσῃ ἀμέσως εἰς Μαγκεστρίαν ἐντὸς ταχυδρομικῆς ἁμάξης, καὶ καθ' ὁδὸν νὰ γράφῃ, ἕως οὗ φθάσῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην· ἐκεῖθεν δὲ μετ' ὀλίγων ὡρῶν ἀνάπαυσιν ν' ἀναχωρήσῃ τὴν ἐπιοῦσαν εἰς Λήδδ, ἔνθα ἐδίδετο συμπόσιον ὑπὸ τὸν λόρδον Μόρπεθ, τὸν τὸν τοποτηρητὴν τῆς Ἐρλανδίας· ἐπανερχόμενος δ' εἰς Λονδῖνον νὰ γράψῃ τὴν ἔκθεσίν του· μεταξὺ δ' ὅλων αὐτῶν τῶν ἐυσχερειῶν νὰ κάμῃ τὴν περιγραφὴν ἐκείνην, ἥτις πάντων, ὅσοι τὴν ἀνέγνωσαν, ἐκίνησε τὸν θαυμασμὸν, καὶ ἰδίως τοῦ πρωτίστου τῶν ἐν τῷ συμποσίῳ ῥητόρων, λόρδου Μόρπεθ, ὅστις μετέβη εἰς τὸ γραφεῖον τῶν Ἐωθινῶν Χρονικῶν, οὐ μόνον ἵνα ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας του ἁπλῶς, ἀλλ' ὅπως γνωρισθῇ μετὰ τοῦ ἀφηγητοῦ.

(Ἐπιθεώρησις τοῦ Λονδίνου.)

ΟΙ ΠΕΝΤΕ ΠΟΛΙΤΙΜΟΙ ΛΙΘΟΙ.

Ὅσον μεγάλαι καὶ ἐυμενεῖς καὶ ἂν ὦσι αἱ πνευματικαὶ δυνάμεις τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, αἱ ἠθικαὶ ἰδιότητες εἶναι ἀτυχεῖτερ λόγῳ μείζονες. Ἡ ἀγαθότης, ἡ φιλανθρωπία, ἡ εὐσταθεια, ἡ γενναιοψυχία, ἡ ἀνιδιοτέλεια, ἡ εὐσέβεια, ἡ ἐλπὶς, ἡ πίστις, εἶναι τινες τῶν ἀριστῶν τοῦ ἤθους ἀνθρώπου· εἶναι τὰ ἄνθη τὰ ἀνθοῦντα ἐν τῷ ἠθικῷ κόσμῳ. Ἂν ἐν φύσει ὑπάρχῃ τι ὡραῖον, πρέπει νὰ καλλιεργῆται μετ' ἐπιμελείας, νὰ θερμαίνωται μετ' ἐνδομύχου καὶ ἐνδιαφέροντος ζέλου. Ὁ μέγας σκοπὸς ὁ ἐπιδιωκόμενος εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ἠθικῶν θυμάμενων εἶναι τὸ ἠθικὸν θάῤῥος, ἡ πνευματικὴ ἐνέργεια τῆς ψυχῆς. Ἡ ἠθικὴ ἁμὼν δύναμις ἀποτελεῖ τὸ ἡμέτερον βασιλικὸν στέμμα. Εἰς τὸ στέμμα δὲ τοῦτο ὑπάρχουσι πάντε πολύτιμοι λίθοι, ὧν ὁ περιφανέστατος καὶ λαμπράτατος εἶναι

ἡ Εὐσέβεια.

Τὸ αἴσθημα τῆς εὐσεβείας συνιστᾷ τὸν ἄνθρωπον μετὰ τοῦ Ποιητοῦ, συστρέπει τὸ δημιούργημα μετὰ τοῦ Δημιουργοῦ, τὸ ὀρατὸν μετὰ τῶν ἀοράτων ὄντων, τὸ πρόσκαιρον μετὰ τοῦ αἰωνίου. Τοῦτο εἶναι τὸ μέγιστον καὶ ἐυγενέστατον αἴσθημα τῆς ψυχῆς, ὡς προσδιόλου τὰ βλέμματ αὐτῆς πρὸς τὸ ὑψιστον καὶ ἱερώτατον ἀν ἐν τῷ σύμπαντι. Ἡ ἐπενέργεια τοῦ αἰσθήματος αὐτοῦ ἐπὶ παντὸς μέρους τοῦ νοὸς εἶναι παντὸς ἄλλου μᾶλλον πικτικωτάτη. Ἀγαπᾶν τις ὅ,τι τέλειον ἀκολουθεῖ ἀνευθότως τὸν τελειότατον. Ἡ εὐσέβεια ἀποτείνει τὴν βάσιν τῆς ὑρᾶσεκῆς· ἀστίκεται δὲ εἰς πάν ὅ,τι κακὸν, καὶ εἰς πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἐκφοίλῃ τὸν χρακτῆρα ἢ νὰ μολύνῃ τὴν καρδίαν· ἀγαθίζεται ἐπὶ πάσας ἐυτρέπειας· πληρούται εὐφροσύνης ἐμπιπλόμενη καὶ ἡ φυσικὴ αὐτῆς γλυκύτα εἶναι αὔρας καὶ προτεκχῆ.

Φιλανθρωπία.

Ὁ δεύτερος πολύτιμος λίθος ὁ κεκολλαρένος ἐν τῷ νεῤῥῷ στέμματι εἶναι ἡ φιλανθρωπία, ἡ ἀγάπη τῶν ὁμοίων ἀνθρ. τὸ φιλάνθρωπον, τὸ συμπαθητικὸν αἴσθημα, ἐκείνο, ὅπερ ἔκτιε τὸ κοῦον τῶν ἄλλων ἐκείνο, ὅπερ ἐκρίπ ἐκ τῶν θεσμοφόρων τῆς μεγαλωφρίας θάρρα ἀγαθῶν πραγμάτων ἐφ' ἅπαν. Αὐτὸ τὸ αἴσθημα ἐμπλέει τὸν ἀγαθοεργὸν, τὸν εὐλογοῦντα, οὐχὶ δὲ καὶ τὸν βλασφημοῦντα καὶ κακοεργοῦντα. Αὐτὸ εἶναι ἡ αἰτία, δὲ ἐν ὁ φιλανθρωπος δὲν σπίπτει ἢ μὲ κακοῦ, ἀλλ' εἶναι πάντοτε καλοκαγαθὸς, ὑπῆρξε τὰ πάντα, πιστεύει τὰ πάντα, ὑπομένει κυρτεκικὸς τὰ πάντα. Εἶναι ὁ ἀγγελος τοῦ ἔλεου, ἅστις συγχωρεῖται ἠδονμένον ἴπτασις καὶ ἀφοῦ πολὺ πλούσιος μένει ἐν τοῖς θνησοῖς τῆς συγχώρησις. Ἐπιπλέπεται τοὺς ἀσθενεῖς, παρηγορεῖ τοὺς τεθλιμμένους, συνδυκεῖ μπτὰ τοῦ πενθοῦντος, κηδεύει τοὺς τεθνεῶτας, ἐκπαιδεύει τὰ ὀρφανὰ. Αὐτὸ τὸ αἴσθημα ἠτρωεῖ τὸν αἰχμάλωτον, ἀνακουφίζει τὸν τῷ ἔθνῳ ἐπιλέον σπεκλόνον, φωτίζει τὸν ἀμαθὲ, παρακυθεῖ τὸν τιθλιμμένον, καὶ ἀιδκκαὶ συνιτὰ παρηγόρματα, καὶ ἀιδὶ εὐφρόσυνα ἀγγελίας εἰς τοὺς πένητας. Ἡ ὀμὴ τοῦ φιλανθρόπου εἶναι ὡς ἡ τοῦ ἀγγέλου· οἱ λόγοι αὐτοῦ πολυτιμότεροι τῶν πολυτίμων λίθων (τῶν ῥουβινίων) ἡ λαλιὰ αὐτοῦ γλυκυτέρα τοῦ μέλιτος· ἡ χεὶρ ἀβροτέρα τοῦ πτίλου, καὶ τὸ βῆμα εὐγενὲς ὡς ὁ ἔρως.

Εὐσυνειδησία.

Τὸ τρίτον κόσμημα εἶναι ἡ Εὐσυνειδησία, ἡ ἀγάπη τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου. Εἶναι ἡ κρίνη τῆς ἀκριβαστάτης τοῦ χρακτῆρος. Ἐῤῥίζει ὄζδς, ὅτι τίμιος ἄνθρωπος εἶναι τὸ εὐγενέστατον ἔργον τοῦ Θεοῦ. Ἐξ αὐτοῦ τοῦ αἰσθήματος ἀρυόμενος γίνεται ὁ ἄνθρωπος πραγματικὸς εὐγενὴς. Δενδρᾶς τις συγχρωτεῖς εἴπεν, ὅτι ὄζω εἶναι τὰ λαμπρότερον πράγμα μεταξὺ τῶν ὀλίκων καὶ πνευματικῶν δημιουργημάτων, ἤτοι «τὸ στερέωμα καὶ τὸ αἴσθημα τοῦ καθήκοντος ἐν τῇ ψυχῇ.» Τὸ αἴσθημα τοῦ καθήκοντος διεγείρεται ὑπὸ τῆς εὐσυνειδησίας, ἣς ὁ τέλευταῖος σκοπὸς εἶναι νὰ ἐμπνεύσῃ τὸ αἴσθημα τοῦτο τοῦ καθήκοντος. Ἡ ἰδέα τῆς ὑποχρεώσεως, τῆς εὐθύνης, τῆς ἐμπιστοσύνης, τῆς εὐθύτητος, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ὀρθότητος, ἐμβάλλεται ἐξ αὐτῆς τῆς ὀνομασίας, ἣς ὁ φυσὶ εἶναι τὸ δίκαιον. Ἔνα καὶ μόνον νόημον ἔχει ἐγκεχραμμένον ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ὄντος, καὶ ὁ νόμος αὐτὸς εἶναι ὁ γνώμων τοῦ δικαίου. Εἶναι ὁ ὀστεροὶ καὶ εὐγενὲς ἐκπρόσωπος ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐν τῷ Θεῷ προσόντος τῆς δικαιοσύνης.

Ἐλπίς.

Τὸ τέταρτον κόσμημα ἐν τῷ ἠθικῷ στέμματι ἀποτελεῖται ἐκ τῆς Ἐλπίδος. Αὕτη εἶναι ὁ ἀγγελος ὁ ῥιθυρίζων τὸν ὀρίκηλον κατὰ τοῦ δικοῦ, τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἀγαθοῦ, τὸν νίκην τῆς ἀλαθείας, τὰς ἐπιτυχίας τοῦ δικαίου. Περιλαμβάνει τὸν περὶ ἐλῶν τῶν πραγμάτων ἐπιτυχίαν. Εἶναι ἰσχυρὸν ἐλατῆριον ἐμψυχώσεως. Ὁ φόβος τὰς ἀρετὰς. Ὁ προφήτης «ἐλευσομένης εὐδαιμονίας.» Προβλέπει πανίνδοξον τὸ μέλλον· εἰκονίζει ἐπὶ τῆς ἀμωνδοῦς ἐρέμου εἰκόνα ἀσχέρα ὡραιοτάτου, εἰκόνα, περὶ ἧς εἴρεθκ βίβλια, ὅτι δὲν εἶναι παρόπτικός ἀστικατοπτρισμὸς, ἀλλ' ἐξαρκωτοῦ ἀμα πλησιαζόντων. Τὸ αἴσθημα αὐτὸ ἐμψυχόνει πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀγαθὸν, μέγα, εὐγενὲς. Ὑποτοιθορίζει Ὀλυθιρίαν εἰς τὸν δοῦλον, λύτρωσιν εἰς τὸν αἰχμάλωτον, ὑγίειν εἰς τὸν νοσοῦντα, πατρίδα εἰς τὸν περιπλανώμενον, φίλους εἰς τὸν ἐγκαταλελειμμένον, κίρκκον εἰς τὸν δυστυχέστερον. Τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτεῖδεια εἰς ἐν παντεύοντῳ ἄρτον εἰς τὸν πεινάλτον, ῥόμβον εἰς τὸν ὀσθυνὸ, ἀνάπαυλαν εἰς τὸν κεκμηκότα, ζωὴν εἰς τὸν θνήσκοντα. Ὁ μὲν ἀγθαλμὸς αὐτῆς ἐκλαμπεῖ, ἡ δὲ γλῶσσα φέρει ἐγκεχαρακτῆρον «θάρσει,» καὶ ἡ χεὶρ «ἐμπνεῦσον.» Πλουτεῖ καὶ ἐυλπὶς εἶναι ἡ Ἐπὶς, καὶ ἐπιμένῃς πρὶπὶ νὰ καλλιεργῆται. Ἔστω λοιπὸν ἐν τῇ καρδίᾳ παντὸς νεοῦ ἡ ἐρκόγκνος αὐτῆς ἐπνέῃρια, κἂν καὶ ῥόμβος καὶ ἐπτλμὸν ἐξεγείρει. Οἱ δὲ χαρρύνοντες λόγοι αὐτῆς ὡς τὰ πίρκκινα κάμπτα ἀπὸ τὸν γλυκασμὸ, καὶ τὸ θαλερὸν μειδίαμα δὲ ῥίῳ πάντοτε ἀπὸ τῶν χειλέων. Φίλαστε καλὸς τὸν νόμιμον ταύτην τὴν ἀγαθότατος κιλλίμρμι ἐπιμελῶς τὸ κείποτε μυροδόλον τοῦτο ἄνθος τοῦ πνεύματος· εἶναι τὸ ἀνθοῦλε τῆς ζωῆς φυτὸν θαῦλον ἐν τῷ λιμῷκν τῆς ψυχῆς.

Πίστις.

Ὁ πέμπτος πολύτιμος λίθος ἐν τῷ βασιλικῷ στέμματι εἶναι ἡ Πίστις, ὁ ἄλκῆς προφήτας τῆς ψυχῆς, ὁ ἀιόπτος ἄνεμος πνευματικῆς ζωῆς, ὁ ἀπαλκῶν πνευματικῶν σχέσεων, ἔργων καὶ ἠθικῶν. Τὰ ἔργα αὐτῆς συνάστικται εἰς τὸ ἀνθρωπικὸν τὸν ἀνθρωπον, ὅτι εἶναι πνευματικὸν ὄν, ὅτι ἔχει ἐνδυμῶν τινα ζωὴν ἐμπεριλαμβανόμενον ἐντὸς ὑλικῆς θήκης, ἀθανατον πολίτευμα λίθον κεκολλαμένον ἐπὶ τῆς γαίνης πυλίδος. Βεβαιεῖ τὸν θνητὸν ὅτι δὲν ἔχῃ δὲ αὐτὸν καὶ μόνον τὴν ζωὴν, ἀλλὰ δὲ ἄλλην πολὺ ἀνωτέραν ταύτης, πολὺ ἐνδοξοτέραν καὶ πρακματικωτέραν. Κυρεῖ τὴν ἀνθρωπότητα διὰ τῆς ἀθανασίας. Στερεῖται πάντοτε ἐπὶ ὀρόκτου κόκκου, ἀκυρῆβλωστα αἰάποτε, ὅτι τὰ ὀρκτὰ πράγματα εἶναι οὐδέν. Ἡ ἀρετὴ, ἡ σοφία, ἡ σύνεσις, ὁ ἔῤῥως, ἡ ἀγάπη, ἡ εὐδυναία καὶ ἡ ἰατρεία ὑπερνοοῦν μεταξὺ τῶν ἀθανάτων καὶ ὀρρατῶν αὐτῆς πρκμάτων. Αἱ διδασκαλίαι αὐτῆς εἶναι ὑψηλαὶ, ἀξιοπρεπεῖς, καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐυδόξαι, ἐξ ἴσου δὲ εἶναι καὶ αἱ ἐλπιδοὶ αὐτῆς ἐπενεργεῖαι.

ΣΥΝΗΓΟΡΙΑ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΠΤΗΝΩΝ.

Ὁ Κ. Μαρσχὴλ, πρώην βουλευτὴς τῆς Μέρθης, ἡ γεωργικὴ ἑταιρία τῆς Τουλῶνος, ἡ τοῦ ἐγκλιματισμοῦ ἑταιρία τοῦ Ναυσοῦς, καὶ ὁ Κ. Π. Σχαλίφφερος ἐκ Ῥεβερτσὼ (Ἄνω-Ῥῆνου) ἔδοκαν ἀναφορὰν πρὸς τὸ Νομοθετικὸν σῶμα, ἤτοι τὴν Βουλὴν τῆς Γαλλίας, ἐξαιτούμενοι, ἵνα ληφθῇ πρόνοια περὶ διασώσεως ἐκείνων τῶν πτηνῶν, ἅτινα ἐξολοθρεύουσι τὰ τόσον βλαπτικὰ εἰς τὴν γεωργίαν ἔντομα.

»Αἱ εἰρημέναι τέσσαρες ἀναφοραὶ (λέγει ὁ Μηνιτωρ) εἶναι ἄξιαι νὰ ἐφελκύσωσιν ὅ,τι μάλιστα τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς.

»Δὲν ὁρμῶνται (λέγει ἡ τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἔκθεσις), ὡς ὄνειρον νὰ ὑπολάβῃ τις ἐκ πρώτης ὄψεως, ἐκ Πλατωνικοῦ ἔρωτος πρὸς τάξιν τινὰ ζώντων ζώων προωρισμένων εἰς καταστροφὴν, ὃν ἦν δὲν δικαιοῦται τὸ παράπαν ὁ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ὑπερτάτου νόμου τῆς αὐτοσυντηρήσεως. Ὀσονδήποτε ἔντιμον καὶ δικαιολογίας ἐπιδεκτικὸν ἐυνατὸν νὰ ἦναι τοιοῦτον αἴσθημα κατὰ τὴν γνώμην ἐγκριτοῦ τινος φιλοσοφίας, δὲν εἶναι ἐκεῖνο, ἐξ οὗ νῦν ὁρμῶνται οἱ ἀναφερόμενοι. Ἂν ἄνδρες πρακτικοὶ καὶ ἔμφρονες ἐξαιτοῦνται παρ' ἡμῶν πλείονα καὶ μᾶλλον τελεσφόρον προστασίαν ὑπὲρ τῶν πτηνῶν, ἡ ὅσην ἄχρι τοῦδε παρέχει τοῦτοις ὁ νόμος, τοῦτο δὲν πράττουσιν ἐκ συμπαθείας πρὸς τὰ πτηνὰ· ἀπλῶς καὶ μόνον πρὸς τὸ συμφέρον τῆς γεωργίας, τὰ μάλιστα κινδυνευούσης, προτείνουσιν ἐν πεποιθήσει, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπῃται εἰς τὸ ἑξῆς ἡ καταστροφὴ τῶν μόνων βοηθῶν, οἵτινες δύνανται ἐμπρακτῶς ν' ἀναστείλωσι τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν ἐντόμων, τὸν λυμεῶνα τοῦτον πάσης καλλιεργείας.

»Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀναφοραὶ ἀνακινοῦσι ζητήματα πολλὰ περὶ πραγμάτων καὶ δικαιωμάτων, ἅτινα διὰ βραχέων διεξερχόμεθα ταῦτα. Καὶ περὶ μὲν τοῦ πρώτου μὴ ὄντες ἡμεῖς αὐτοὶ ἁρμόδιοι, συνεβουλεύθημεν, ὅσον αἱ δυνάμεις ἡμῶν καὶ ὁ χρόνος ἐπέτρεπεν, τοὺς δοκιμωτέρους συγγραφεῖς ἔν τε τῇ φυσιογραφίᾳ καὶ γεωργίᾳ. Διὸ, ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν, οὕτως εἰπεῖν, καθυποβάλλομεν ὑμῖν γεγονότα τινὰ βεβαιοῦντα ὅ,τι ἡμεῖς αὐτοὶ δὲν ἔχομεν τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα νὰ διϊσχυρισθῶμεν. Ἐπὶ δὲ τούτοις, εἰρήσθω ὁδοῦ πάρεργον, ὅτι τοσοῦτον ἐπεγνώσθη ἤδη παρὰ πασῶν τῶν τάξεων τῆς κοινωνίας τὸ σπουδαῖον τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀναφέρεσθαι, καθάπερ ὁμολογεῖ ἡ Βουλὴ, ὡστε τὰ μᾶλλον σπουδαῖα τῶν ἡμετέρων ζητημάτων ἔτυχον ἀπανταχοῦ εὐοϊκοτάτης ὑποδοχῆς (1).

§. 1. Ὅτι τὰ πτηνὰ ὠφέλιμα εἰς τὴν γεωργίαν.

Α'. Ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχουσι, Κύριοι Βουλευταὶ, πολλαὶ χιλιάδες εἰδῶν ἐντόμων, σχεδὸν πάντων θαυμάσιος γονιμοτάτων (2) ἐπὶ βλάβῃ τῶν πολυτιμοτάτων ἡμῶν φυτῶν, ἅτινα ἀποφέρουσιν εἰς τὸν ἄνθρωπον τροφὴν, καὶ ὀσονδήποτε ἀριθμὸν ἡ καύσιμον ξυλείαν.

Ἡ ἰσχυρὰ δρῦς ἔχει ἐχθροὺς τὰ ἔντομα lucane καὶ cerambyx-heros.

Ἡ Πτελέα φθείρεται ὑπὸ τοῦ καταστρεπτικοῦ scolytes.

Ἡ Πίτυς καὶ ἡ Ἐλάτη θυήσκουσιν ἐκ τῶν προσβολῶν τῶν βοστρύχων, κανθαρίδων, σκαραβαίου τοῦ τυπογράφου.

Τὸ δένδρον τῆς Ἀθηνᾶς, ἡ πολύτιμος ἐλαία, διατραίνεται κατὰ τὸ ξύλον ὑπὸ τοῦ phlaeotribus, ἐν ᾧ οἱ καρποὶ αὐτῆς διαβιβρώσκονται ὑπὸ τῶν ἀπειραρίθμων καμπτῶν τῆς μυίας τῆς ἐλαίας (dacus olex).

Ἡ ἄμπελος ἐν πολλοῖς τόποις μόλις δύναται ν' ἀνθέξῃ εἰς τὴν φθορὰν τὴν ἐκ τῆς πυραλίδος.

(1) Ὁ εἰσηγητὴς ἰδίᾳ ἐρωλεφῆ χάριτας τῷ Κ. Γεῤῥῷ Σαὶντ Ἀιλαιρ, καὶ τῷ ἀξίῳ αὐτοῦ συναδέλφῳ Κ. Φωφρέτ Πρεβόστῳ.

(2) Ἡ τρομερὰ γονιμότης τῶν ἐντόμων εἶναι ἐν τῶν μάλλον γνωστῶν ἐν τῇ φυσιογραφίᾳ. Εἰς ἐν καὶ μόνον, ὀνόματι philaotribus, τοσοῦτον ἐλίβριος εἶν τὸν ἀριθμὸν, φυσιοδίῳ τῇ ἀπρεμβάσει 2,000 ὠῶν. Ἐν τῷ ἔτει πρὸς ἀναστολὴν τῆς φθορᾶς τῆς μυρίνης ὑπὸ τοῦ ἐντόμου τοῦτου ἐδόθη βοηθὶ ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Πρωσσίᾳ πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν ἐργατῶν τῶν ἀγρῶν. Ἐν μιᾷ δὲ ἡμέρᾳ ἐπὶ μιᾶς καὶ μόνης τοιλόκης συνελέχθησαν περὶ τὰ 180,000,000. Ἐφ' ἑτέρας δὲ συλλέκτες ἐν τῇ Ἄνω Σιλεσίᾳ, πρὸς τὰ στρέκκ μέθεμα, εἰς ἐνὸς ἡδομαδικὸν πανηθρόβολον 117 χιλιόγραμμα περίπου ἀπὸ 230,000,000—240,000,000. Τὸ τοῦ δεδόκτος Γλογέρου ἄρθρον ἀριεμοῦν εἰς τὸν Κορδονέλλον Ἀρχιπίσκοπον Βορδῶν, ἐν τῷ ἐν τῷ τόμῳ τοῦ δέλτου τῆς Ἑταιρείας τῆς προστατεύσης τὴν Ζῶσιν, σελ. 322.

Ὁ σῖτος καὶ τὰ λοιπὰ γεννήματα προσβάλλονται κατὰ τὰς ῥίζας ὑπὸ τοῦ λευκοῦ σκώληκος (τῶν καμπῶν τῆς σίλφης, ὅταν αὐξήσωσι, καὶ πρὶν τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ στάχυος, προσβάλλουσι ὑπὸ τῆς κηκιδομυίας· βραδύτερον, ὁπόταν μεστώσωσιν, ὑπὸ τῆς calandra granaria.

Τὸ εἶδος τῆς ῥαφανίδος colza, καὶ ἄλλα σταυρανθῆ φυτὰ ἔχουσιν ὄχι ὀλιγωτέρους ἐχθρούς. Διάφοραι ποικιλίαι τῶν altises φθείρουσι τὸ φυτὸν ἅμα βλαστάνον, ἄλλα δὲ παράσιτα περιμένουσι μέχρις οὗ σχηματισθῶσι τὰ κεράτια καὶ τότε κατοικοῦσιν ἐντὸς τούτων τρεφόμενα ἐκ τοῦ σπέρματος.

Αἱ ῥίζαι ὅλων τῶν φυτῶν κατατρώγονται ὑπὸ κοχλιῶν καὶ ἄλλων ἐντόμων, ἐν ᾧ αἱ κάρπαι τῆς βραδυζῶσι κεκρυμμέναι ἐντὸς τῶν πίσων καὶ φακῶν ἀφίνουσαι μόνον τὸ λοβίον.

Ἀλλὰ μήπως καὶ αὐτὸ, οὐτινος ἐφείσθησαν τὰ ἔντομα, ὑπολείπεται εἰς τὸν γεωργόν; Οὐδαμῶς· πλῆθος ἀσπαλάκων, ἀρουραίων μυῶν καὶ ἐλειῶν ἀφοῦ ἐζησαν εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐπὶ βλάβῃ τῆς συγκομιδῆς, μεταβαίνουσι,

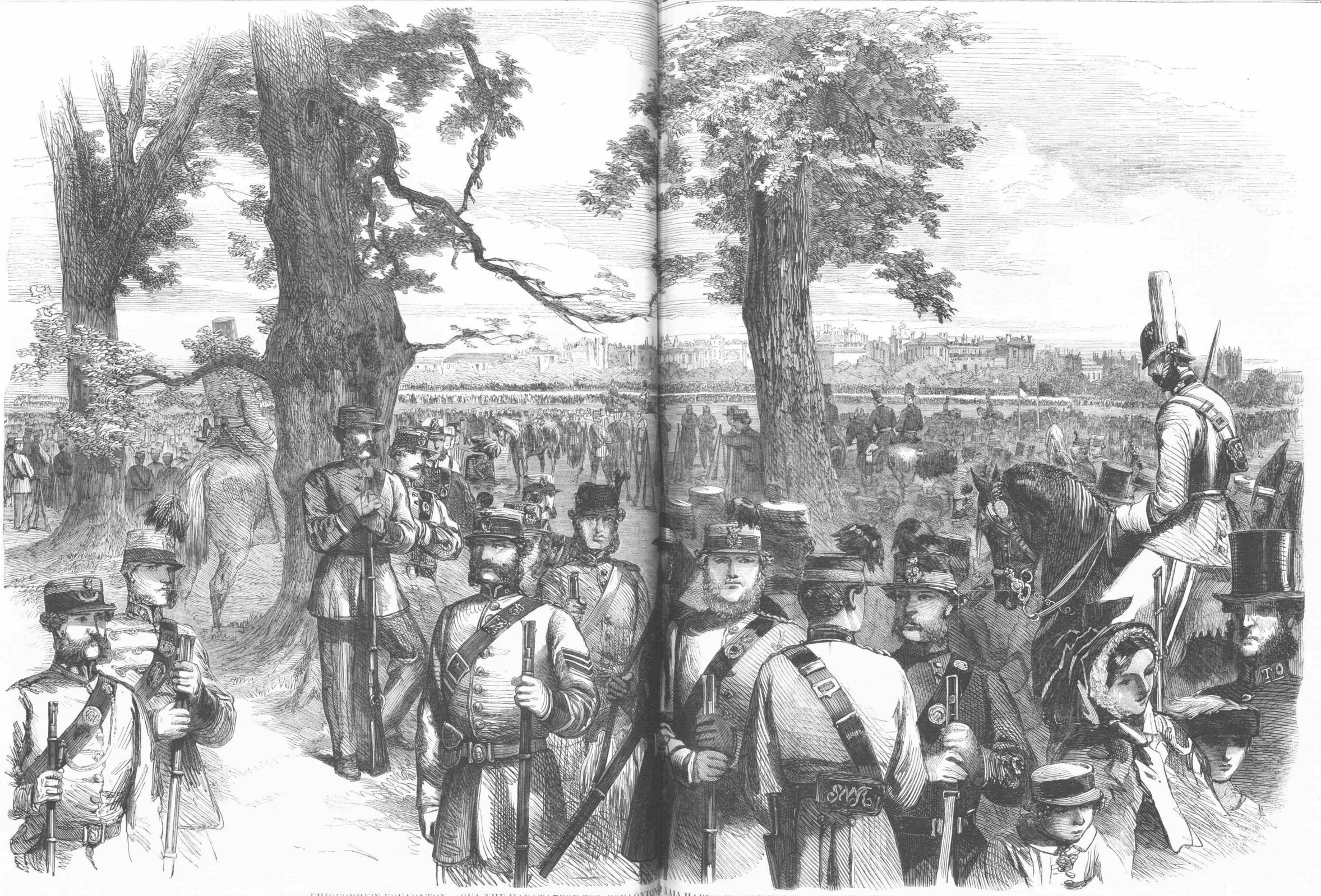

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ.—ΘΕΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΚΟΥ ΜΙΚΡΟΝ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΦΙΞΕΩΣ ΤΗΣ Α. Μ. (Ἰδε τοῦ. 165.)

(Συνέχεια τῆς σελίδος 167).

τὰ πτηνὰ τῆς τάξεως ταύτης πολεμοῦσι πεισματωδῶς κατὰ τῶν μυῶν καὶ ἐλειῶν, τῶν τόσον φθοροποιῶν εἰς τοὺς σεσωρευμένους εἰς θημωνιὰς δημητριακοὺς καρποὺς ἢ τοὺς ἀποτεταμιευμένους ἐν ταῖς ἀποθήκαις, καὶ ἐξαφανίζουσι σμήνη ἀρουραίων μυῶν (field-mice), ὁσπαλάκων, καὶ ἐλειῶν (dor-mice), ἄπερ ἄνευ τῶν ἐνκτερινῶν τούτων κυνηγῶν ἤθελον γείνει ἀφόρητος πληγή (20).

Καταδεικνύων ὁ Βυφφὼν τὰς ἐκ τῶν μικρῶν αὐτῶν τρωκτικῶν γινομένας φθορὰς εἷς τε τοὺς ἀγροὺς καὶ τὰς φυτείας, περιγράφει πως καὶ πόσον εὐκόλως πολλαπλασιάζονται· ἐντὸς τριῶν ἑβδομάδων συνέλαβε πλέον τῶν 2,000 εἰς φυτείαν 40 πλέθρων (21). Κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Ἄγγλου φυσιογράφου Οὐάϊτ, ζεῦγος λευκῶν γλαυκῶν τοῦ σιτοβολῶνος κατεστρεφεν ἡμερησίως τοὐλάχιστον 150 τρωκτικά. Ποῦ εἶναι ὁ αἴλουρος, ὅστις δύναται νὰ κατορθώσῃ τοιαῦτα; (22)! Προσθετέον, ὅτι αὐτὰ καὶ μόνα τὰ πτηνὰ δύναται νὰ θηρεύσωσι τοὺς πυραύστας καὶ τὰ ἔντομα τῆς νυκτὸς, ὧν πολλὰ εἶναι λίαν καταστρεπτικὰ (23).

Ἐπὶ τέλους, Κύριοι, κατατάσσονται, ἀλλ' ἀναμφισβητήτως ἐν τῷ πρώτῳ ἀξιώματι δι' ἣν παρέχουσιν ἡμῖν ὠφέλειαν, ἐκεῖνα τὰ πτηνὰ, ἅτινα ζῶσι μόνον ἐξ ἐντόμων, ὅ ἐστι τὰ ἀποκλειστικῶς ἐντομοφάγα (24), τοιαῦτα οἱ ὄρνοκολάπται, τὰ διάφορα εἴδη τῶν χελιδόνων, αἱ πτεριδογλαῦκες, ἀλλ' ἰδίως τὰ ᾠδικὰ καὶ τερπνότατα πτηνὰ τῶν ἀγρῶν· πάντα ταῦτα εἶναι ἐντομοφάγα, καὶ κοινῶς καλοῦνται διὰ τοῦ περιληπτικοῦ ὀνόματος μικρόποδα ἢ λεπτόρραμφα (petits-pieds ἢ bees-fins) ὡς ἀηδόνες, κίχλαι, ἐρίθακοι, σεισοπυγίδες, κορυδαλοί, χαραδριοί, τροχιλοδύται, κεβληπύριδες, φοινίκουροι, ἅπερ πάντα ἀμιλλῶνται τί νὰ παράσχῃ μείζονας καὶ ἀνεκτιμήτους ὀφελείας, καὶ ἐν ᾧ ἐργάζονται ἀμισθὶ ἀντὶ ν' ἀνταμείβωνται, καταδιώκονται, ἀναξίως ἐκτιμώμενα.

Ἐπιτρέψατέ μοι ἤδη νὰ μνημονεύσω παράδειγμά τι, διδόμενον παρὰ τοῦ Κ. Πρεβόστου περὶ τοῦ κυψέλου. Δέκα ἐκ τοῦ εἴδους τούτου τοῦ πτηνοῦ εἶχον φωνεθῆ μεταξὺ 15 ἀπριλίου καὶ 29 αὐγούστου, περὶ τὸ τέλος τῆς ἡμέρας, ἐν ᾧ ἐπανήρχοντο εἰς τὰς φωλεὰς αὐτῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐντόμων, ὧν τὰ λείψανα εὑρέθησαν ἐν τοῖς στομάχοις τῶν πτηνῶν, ἦτο ὄχι κατώτερος τῶν 5,432, τοῦτ' ἔστι κατὰ μέσον ὅρον 543 ἔντομα κατέστρεφεν ἕκαστον πτηνὸν καθ' ἑκάστην. Ἄλλη τις μαρτυρία δίδει ἀνάλογα συμπεράσματα περὶ τῆς ὑπολαΐδος, καὶ, ὅ,τι μᾶλλον ἀξιομνημόνευτον, μεταξὺ τῶν ὑπὸ τοῦ εἴδους τούτου τοῦ πτηνοῦ καταβροφέντων ἐντόμων ὑπῆρχον οἱ τρομερώτατοι ἡμῖν ἐχθροὶ, ἤτοι ὁ τρωξ, ἡ πυραλὶς, ἡ κανθαρὶς, καὶ πλῆθος ἄλλων.

Εὐκόλως δύνασθε νὰ κατανοήσητε, Κύριοι, τὸ ἐκ τῶν ἐντόμων αὐτῶν προσγινόμενον δεινὸν, ἂν ἀναπολήσητε εἰς τὴν ὑμετέραν μνήμην, ὅτι ἡ κάμπα ὁποκεῖ ἑκάστοτε 70 μέχρις 100 ὠαρίων, ἅπερ τάχιστα μεταμορφοῦνται εἰς λευκοὺς σκώληκας, οἵτινες ἐπὶ δύο ἢ τρία ἔτη ζῶσιν ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν ῥιζῶν τῶν καλητέρων ἡμῶν φυτῶν. Ὁ τρωξ παράγει 70 ἕως 90 ὠάρια, ἅτινα ἀποτιθέμενα ἐπὶ ἰσαρίθμων κόκκων σίτου γίνονται κάμπαι καταπρόγουσαι πάντας τοὺς κόκκους. Οὕτω πως εἷς καὶ μόνος τρωξ καταστρέφει ὁλόκληρον στάχυν. Ἡ δὲ πυραλὶς τίκτει ἀπὸ 100 ἕως 130 ὠάρια ἀποτιθέμενα εἰς ἰσαρίθμους βλαζοὺς κλήματος· οὕτω πως προσβαλλόμενος ὁ βλαστὸς μαραίνεται καὶ θυήσκει. Ὥστε τοιούτῳ τρόπῳ ἐκ μιᾶς καὶ μόνης πυραλίδος καταστρέφονται, πρὶν τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῶν, 100 μέχρις 130 βότρυς σταφυλῆς.

Ἐὰν ἤδη θέλητε νὰ συγκρίνητε τὰς δύο τάξεις εἰκόνων, ἃς καθυπέβαλον ὑμῖν πρὸ ὀλίγου, παραδεχόμενοι ὅτι εἷς τὰ παρ' ἑκάστου πτηνοῦ καταστρεφόμενα καθ' ἑκάστην ἡμέραν 500 ἔντομα, ὑπάρχει μόνον ἓν δέκατον τῶν ἐπιζημίων ἐκείνων ἐντόμων π. χ. 40 τρῶγες καὶ 40 πυραλίδες (καὶ τοῦτο εἶναι κατωτέρω τοῦ πραγματικοῦ), θέλετε εὕρει κατὰ μέσον ὅρον 3,200 κόκκους σίτου καὶ 4,150 βότρυας, ἅπερ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἠδύνατο νὰ σώσῃ τὸ μικρὸν ἐντομοφάγον πτηνόν.

Ὅσον θέλεις αὔξησον τὴν ἐπενέργειαν τῶν φυσικῶν αἰτίων ἐπὶ τῆς καταστολῆς τῶν ἀπὸ τῶν εἰρημένων ἐντόμων φθορῶν· ὅσον θέλεις περίστειλον τὴν τοῦ πτηνοῦ, πάλιν θέλει μείνει ἱκανὴ νὰ βλάψῃ τὸ σοφὸν λόγιον συγχρόνου τινὸς εἰπόντος· «Τὸ πτηνὸν δύναται νὰ ζήσῃ ἄνευ τοῦ ἀνθρώπου· ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ ζήσῃ ἄνευ τοῦ πτηνοῦ.»

Καὶ πραγματικῶς, τίς ἄλλος ἢ τὸ μικρὸν πτηνὸν ἠδύνατο ἀδιαλείπτως νὰ θηρεύῃ καὶ συλλαμβάνῃ τὸν μόλις πέντε χιλιοστῶν τοῦ μέτρου μήκος ἔχοντα τρῶγα, ὁπόταν οὗτος ἀποτίθηται τὰ ὠὰ ἐπὶ τοῦ μόλις βλαστάνοντος σίτου; Τίς ἠδύνατο νὰ ἀλίσκῃ τὴν μικρὰν ἀκρίδα ἢ πετομένην ψυχὴν τῆς πυραλίδος, ὁπόταν περιΐπταται ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ· Τίς, ἰδίως, ἠδύνατο νὰ εὑρίσκῃ τὰ μικρότατα ἐκεῖνα ὠάρια καὶ τὰς κάμπας, ὧν εἷς καὶ μόνος αἰγίβαλος (;) (mésange) καταδαπανᾷ 200,000 ἐντὸς ἑνὸς ἔτους;

Γ. — Ἀνὴρ εὐγνώμων, ἀναμφιβόλως, ἔλαβεν ὑπὸ τὴν εἰδικὴν αὐτοῦ προστασίαν τοὺς ἀπαραιτήτως ἀναγκαίους τούτους βοηθοὺς, τοὺς πιστοὺς φίλους καὶ συμμάχους· αὐτὸς, ἀναμφιλέκτως, ἐπειράθη νὰ ἐξολοθρεύσῃ τοὺς πολεμίους αὐτῶν, ἤτοι τὸ ἀρπακτικὸν πτηνὸν τὸ ἁλίσκον αὐτὰ πετόμενα, τὸν ὄφιν τὸν ὑφέρποντα εἰς τὴν φωλεὰν καὶ κατατρώγοντα τοὺς νεοσσοὺς καὶ πολλάκις καὶ αὐτὴν τὴν μητέρα. Ἀλλ' ὄχι, ἰὼ ἀληθεύσῃ καὶ πάλιν ὁ μῦθος·

«Ἀλλ' ἀφαλᾶσθαι νὰ σε εἴπω,
»Ἀνάκτων, τοὐλάχιστον καθαρῶς,
»Ὅτι τὸ σύμβολον ἀγρωμόνων
»οὐκ ἐστὶν ὄφις, ἀλλ' ὁ βροτός.»

Ναὶ, ὁ βροτὸς, ὅστις, κατ' ἀνεξήγητον τύφλωσιν, δεικνύεται ὁ ἀσπονδότερος ἐχθρὸς τῶν ἀβλαβῶν τούτων καὶ εὐεργετικῶν ὄντων. Σκληρότερος ἔτι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰκτίνου καὶ τοῦ ἱέρακος, οἵτινες φονεύουσιν ἵνα τραφῶσι, θυσιάζει αὐτὰ ὁ ἄνθρωπος χάριν ἁπλῆς διασκεδάσεως. Καὶ δὲν ἀρκεῖ μόνον τὸ φοινικὸν πυροβόλον, ὅπερ ἐπιφυλάττονται δι' εὐγενέστερον κυνήγιον, ἀλλὰ καὶ διὰ παντοίων τεχνασμάτων, ὡς διὰ δικτύων ἰξοῦ, πλακῶν, κτλ. καταδιώκονται οἱ θελκτικοὶ καὶ ἀναγκαιότατοι αὐτοὶ φίλοι παρὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰς ὃν ἐδόθησαν παρὰ τῆς θείας Προνοίας.

Φειδόμενοι, Κύριοι, τοῦ χρόνου ὑμῶν παρασιωπῶ τὴν περιγραφὴν τῶν βαρβάρων αὐτῶν σκηνῶν, ἀλλὰ καθήκον ἔχω νὰ εἴπω ὑμῖν τὸν φρικτὸν ἀριθμὸν τῶν ὠφελίμων πτηνῶν, ἅτινα εἶναι πεπρωμένα εἰς καταστροφὴν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Γαλλίαν, καὶ ἰδίως κατὰ τοὺς ἀνατολικοὺς καὶ ἀντικοὺς νομούς.

Εὐθὺς ὡς ἡ τοῦ ἔαρος ὥρα ἐπαναγάγῃ εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ἀπὸ τῶν παραλίων τῆς Μεσογείου τοὺς πιστοὺς ἐκείνους συμμάχους, τοὺς ὁποίους ἡ τῶν χειμώνων δριμύτης ἀναγκάζει νὰ μεταναστεύσιν, ἰδοὺ πῶς ὑποδέχονται αὐτούς. Εἰς τὰ πέριξ τῆς Μασσαλίας καὶ τῆς Τουλώνος, ὡς καὶ ἄλλων πόλεων καὶ κωμοπόλεων παραθαλασσίων πάντες οἱ λόφοι εἶναι ἐθωδιασμένοι δι' ἐργαλείων ἀλισκόντων τὰ εἰρημένα πτηνά· καὶ, κατὰ τὴν ὁμολογίαν ἀνδρὸς ἀξιοπίστου, μελετήσαντος εἰδικῶς περὶ τὸ θέμα τοῦτο (τοῦ Κ. Sacc) ἐν τῷ διασπήματι ὀλίγων μηνῶν, καθ' ὃ διαρκεῖ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος θήρα, 100 ἕως 200 συκαλίδες πίπτουσι καθ' ἑκάστην εἰς τὰς χεῖρας ἑκάστου κυνηγοῦ (25).

Ἡ ἀναφορὰ ἑπομένως τῆς ἐκ Τουλώνος ἐπιτροπῆς οὐδὲν λέγει ὑπερβολικὸν, ὁπόταν διαῤῥήξῃ ἐκφράζεται, ὅτι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος πτηνὰ διαβαίνοντα καταστρέφονται κατὰ μυριάδας ἐπὶ μεγίστῃ ζημίᾳ τῶν ἡ μετέρων κεντρικῶν καὶ βορείων νομῶν, ὅπου ἀφικνοῦνται τόσον ὀλίγα, ὥστε δὲν ἐκπληροῦσι τὸν παρὰ τῆς φύσεως προωρισμένον σκοπόν.

Ἐν τοῖς πρὸς ἀνατολὰς νομοῖς, ἰδίως ἐν τῇ Παλαιᾷ Δοῤῥαίνῃ, ἀνάλογα πράγματα δεικνύονται, καθάπερ ἐκτίθενται ἐν τῇ ἀναφορᾷ τῆς πρὸς ἐγκλιματισμὸν ἑταιρίας τοῦ Ναυσίως (26).

Καὶ πρὸς τί «ἡ κρεουργία» αὕτη, ὡς χαρακτηρίζεται ὑπὸ τῆς Τουλωναίας ἐπιτροπῆς; Ἀρά γε δύναται νὰ ἐπικαλεσθῶσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ νὰ τρέφηται ἐκ ζώων; Ἀναμφιβόλως δὲν δύναται νὰ δικαιολογηθῇ ἐκ τούτου ἡ καταστροφὴ τῶν μικρῶν αὐτῶν ὄντων, ὧν ἕκαστον μόλις ἀποτελεῖ μίαν κψφίαν. Εἶναι δυνατὸν τὰ μικρότατα ἐκεῖνα πτηνὰ, οἱ κολιβροὶ τοῦ παλαιοῦ κόσμου, ἅπερ μόλις ἀποτελοῦσι λοφιὰν πτερῶν, νὰ καθυπαχθῶσιν εἰς τὴν κατηγορίαν τροφῆς; Οὐχὶ, οὐχὶ τροφὴ, ἀλλὰ μᾶλλον ἀγρία λαιμαργία!

Καὶ ὅμως, καὶ ἀν κατ' ἐλάχιστον ὅρον ἐλογίζετο πρὸς πόσους σάκκους σίτου, καὶ πίθους οἴνου καὶ ἐλαίου ἰσοδυναμεῖ τὸ πινάκιον τῶν θυμάτων ἐκείνων, ἤθελεν εὑρεθῆ, ὅτι οὐδὲ αὐτὸς ὁ Δούκυολλος ἐν ὅλῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ δὲν ἔδωκε τόσον πολυτελὲς γεῦμα· καὶ ἴνα εὕρωμεν παράδειγμα συγκρίσεως τοιαύτης πολυτελείας πρέπει ν' ἀναδράμωμεν εἰς τὸν μαργαρίτην τῆς Κλεοπάτρας.

Ἐπὶ δὲ τούτοις καὶ αὐτὸ τὸ σαθρὸν ἐπιχείρημα ἦτοι, τὸ πρὸς εὐχαρίστησιν τῆς γευστικῆς αἰσθήσεως, δὲν δύνανται νὰ ἐπικαλεσθῶσιν οἱ εἰρημένοι διώκται, οἵτινες, ἵνα δείξωσι δῆθεν τὴν ἐπιδεξιότητα αὐτῶν, πυροβολοῦσι καὶ κατὰ τῆς χιλιδόνος, ἴσως καθ' ἣν στιγμὴν αὕτη κομίζει τροφὴν εἰς τὰ νεογνά. Πρὸς τοὺς τοιούτους, τοὺς ἐξ ἀπερισκεψίας σκληροκαρδίους, δυνάμεθα νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι, καταστρέφουσα 500 ἔντομα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἡ χελιδὼν αὕτη, ἤθελε περιποιήσει μείζονα ὠφέλειαν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἢ ἀν 10 κυνηγοὶ ἐπανήρχοντο πλήρεις ἔχοντες τὰς πήρας.

Δὲν προέρχεται ἄρα γε, ἐπίσης, ἐκ καθαρᾶς ἀνοίας ὅτι ὁ χωρικὸς προσαρτᾷ εἰς τὴν θύραν τῆς σιταποθήκης αὐτοῦ τὴν γλαῦκα, ἢ ἄλλα τινὰ πτηνὰ, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἡ ἀνόητος αὐτοῦ κεφαλὴ ἀπεστέρησε τοὺς ἀγροὺς καὶ τὰς ἀποθήκας, ἤτοι ἀπὸ τῶν φυσικῶν αὐτῆς προστατῶν; Διὰ τί δὲν προσαρτᾷ καλήτερα τὴν γαλῆν αὐτοῦ;

Καὶ ὡς νὰ μὴ ἤρκει ὁ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου οὕτως διεξαγόμενος ἐξολοθρευτικὸς πόλεμος, ἰδοὺ καὶ αὐτοὺς τοὺς παῖδας ἐν παιδαριῶδει ἀπερισκεψίᾳ—«τὴν ἡλικίαν ἐκείνην τὴν ἄνευ εὐσπλαγχνίας» ὡς χαρακτηρίζει αὐτὴν ὁ Δαφονταῖν—διδομένους ἐξ ὅλης καρδίας εἰς τὴν θήραν τῶν φωλεῶν τῶν πτηνῶν. Ἡ ὠὰ ἢ πτηνὰ, ὅλα θεωροῦνται ἴσα παρ' αὐτοῖς· θραύουσι τὰ ὠὰ, καὶ καταβασανίζουσι τὰ δὲ μέχρι θανάτου.

Οἱ δὲ γονεῖς τῶν πτηνίσκων τούτων ἀντὶ νὰ μαστιγώνωσιν αὐτὰ καὶ πέμπωσιν ὀπίσω εἰς τὸ σχολεῖον, ἀπαθῶς ἀνέχονται τὰς ἀπανθρώπους ταύτας καὶ σκληρὰς πράξεις. Καὶ γονεῖς καὶ παῖδες ἀγνοοῦσι πιθανῶς τὸ λαμπρὸν ἐκεῖνο χαρίσιν τῆς Γραφῆς τὸ λέγον·

«Ἐὰν δὲ συναντήσῃς νοσσιὰ ὀρνέων πρὸ προσώπου σου ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἐπὶ παντὶ δένδρῳ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς, νοσσοῖς ἢ ὠοῖς, καὶ ἡ μήτηρ θάλπῃ ἐπὶ τῶν νοσσῶν ἢ ἐπὶ τῶν ὠῶν, οὐ λήψῃ τὴν μητέρα μετὰ τῶν τέκνων.

»Ἀποστολῇ ἀποστελεῖς τὴν μητέρα, τὰ δὲ παιδία λήψῃ σεαυτῷ, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ πολυήμερος γένῃ.» (27).

Ἀφ' οὗ δὲν γινώσκουσι τὴν Γραφὴν, ὤφειλον τοὐλάχιστον νὰ γινώσκωσι τὰ συμφέροντα αὐτῶν. Τὸ μέγεθος τῆς ἐκ τούτου προσγινομένης βλάβης εἶναι ἀκαταλόγιστον· τινὲς τῶν παίδων ἐκόμισαν πολλάκις οἴκαδε ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας 100 ὠά. (28).

Πῶς δὲ ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιζήσωσι καὶ αὐτὰ τὰ ἀνυπεράσπιστα εἴδη μετὰ τὸν καταστρεπτικὸν αὐτὸν πόλεμον; Τοῦτο εἶναι ἀληθὲς ἐν τῷ μυστηρίῳ, ἀτινα μόνον δύνανται νὰ ἐξηγηθῶσι διὰ τῆς θαυμαστῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἀδιαλείπτως λυτρόνει τὸ κατ' ἐξοχὴν ἀγαπητὸν αὐτῷ ὃν—τὸν ἄνθρωπον—ἀπὸ τῶν σφαλμάτων.

Ἀτενίσωμεν δὲ ἤδη κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος θέμα. Τὸ κακὸν εἶναι μέγα, καὶ ἀν μὴ ἐγκαίρως λάβωμεν πρόνοιαν, θέλομεν ἐῖσθαι ἀνίσχυροι ἔπειτα πρὸς θεραπείαν αὐτοῦ.

Τινὰ τῶν εἰδῶν ἐγκατέλιπον ἤδη ἡμᾶς. Ὁ πελαργὸς δεν κτίζει πλέον τὰς φωλεὰς ἐπὶ τῶν στεγῶν τῶν καλυβῶν ἡμῶν τὰ μικρότερα εἴδη ταχέως ἐλαττοῦνται τὰ ἔντομα ἀναλόγως αὐξάνουσιν ἐπὶ βλάβῃ μεγίστῃ τῆς γεωργίας. Ταχέα καὶ δραστήρια θεραπευτικὰ μέσα ἀπαιτοῦνται. Ποῖα δὲ ταῦτα τὰ θεραπευτικὰ μέσα; Συγκεφαλαιώσωμεν ταῦτα διὰ βραχέων.»

Ἡ ἔκθεσις ἀκολούθως ἐπιθεωρεῖ τοὺς ἐν Γαλλίᾳ νῦν ἐν ἰσχύϊ νόμους περὶ «θήρας», καὶ προτείνει μεταῤῥύθμισιν ἐπὶ τῷ σκοπῷ προστασίας ἐκείνων τῶν πτηνῶν, ἅτινα εἶναι χρήσιμα εἰς τὸν γεωπόνον. Συμπεραίνει δ' ὡς ἑξῆς·

«Δὲν δύναταί τις ν' ἀρνηθῇ, ὅτι αἱ προτεινόμεναι ὑπὸ τῶν ἀναφερομένων μεταῤῥυθμίσεις πολλὰς θέλουσιν ἀπαντήσει προλήψεις, πολλὰς ἐῤῥιζωμένας ἤδη εἰς πολλὰ μέρη συνηθείας. Δὲν εἶναι ἀρά γε καλὸν νὰ δοκιμασθῇ πρῶτον ἡ πειθὼ πρὶν ἢ καταφύγωμεν εἰς τὴν βίαν;

Οἱ ὑποσημειούμενοι ἐξαιτοῦνται, ὅπως οἱ ὑπουργοὶ τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως συνευνηθέντες δώσωσιν ἁπλᾶς καὶ σαφεῖς παραγγελίας εἰς τοὺς διδασκάλους, οἵτινες δύνανται νὰ δώσωσιν ὠφέλιμον περὶ τούτου ἐνασχόλησιν εἰς τοὺς μαθητάς. Ἤδη πολλοὶ ἐκκλησιαστικοὶ, ἐν οἷς ὁ καρδινάλιος ἀρχιεπίσκοπος Βορδιγάλλης, ἤρξαντο καὶ ἠθικὸς καὶ φυσικὸς διδάσκοντες περὶ τούτου, καὶ εὐελπιστοῦμεν, ὅτι τὸ πηράδειγμα τούτων θέλουσιν ἀκολουθήσει καὶ οἱ σεβάσμιοι τῶν ἐπαρχιῶν ἱερεῖς.

Ἐκ τῶν εἰρημένων παντοδαπῶν σκέψεων ὁρμωμένη, κύριοι, ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει, ἵνα αἱ πρὸ ἡμῶν ὦσι ὁ λόγος τέσσαρες ἀναφοραὶ καθυποβληθῶσιν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Γεωργίας, τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῶν Δημοσίων ἔργων.

[Τὸ νομοθετικὸν Σῶμα ἀπεφάσισε νὰ παρουσιασθῶσιν αἱ ἀναφοραὶ ὡς ἐξητήσαντο οἱ ὑποσημειούμενοι.]

(20) Ὁ Γλόγκρος εἰς τὸ ἤδη μνημονευθὲν σύγγραμμα, σελ. 301, ἀναφέρει, ὅτι κατὰ τὰ 1857 ἐν τινι κτήματι πλησίον τῆς Βρεσλαυίας, ἐν Σελεσίᾳ 200,000 μῦς συνελέχθησαν ἐν μιᾷ ἑβδομάδι. Ἐργοστατιάρχης δέ τις ἐπιστέρυξεν ἐν λεπτὸν τὴν δωδεκάδα, καὶ ἐπὶ τῇ τιμῇ ταύτῃ πολλοὶ ἐπιδέξιοι θηρευταὶ ἐλαβάνουν μίαν δραχμὴν καὶ 15 λεπτὰ τὴν ἡμέραν. Τοσοῦτο δὲ πλῆθος μυῶν εἰσέβαλλον εἰς τοὺς σιτοβολῶνας, ὥστε πλέον τῶν 2,000 ἐρευνήσαντες ἐν μιᾷ ἀπαύλῃ, ἤτις ἐξετείνετο ἕνα καθαρεθῆ.

(21) Βυῤῥωνὸς Φυσιογραφία τόμ. 8, σελ. 328, καὶ ἑξῆς.

(22) Tschudi, σελ. 23. Ἐπόνυμα τοῦ Κ. Chatel de Fire. Ἐπιστολὴ τοῦ Κ. Leroy Girardot εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ Loiret.

(23) Tschudi, σελ. 23.

(24) Ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχουσι 69 εἴδη, ὧν 25 μόνον δὲν μεταναστεύουσιν, ἀλλ' εἶναι οἰκογενῆ.

(25) Ἐπιστολὴ τοῦ Κ. Sacc ἀναφερομένη ὑπὸ τοῦ Κ. Γ. Σαϊντ Ἰλαίρου εἰς τὰ περὶ Ἐγκλιματισμοῦ καὶ Ἐποικισμοῦ.

(26) Ὁ Βορεὺν Δυμᾶς, Ἐρώτημα ἐκ τοῦ Δελτίου τῆς πρὸς Ἐγκλιματισμὸν Ἑταιρίας τοῦ Βορεο-Ἀνατολικοῦ, ἐπεσυνημμένον εἰς μέν τῶν ἀναφορῶν.

(27) Ἰδὲ Δευτερονομίου κεφ. 22, στίχ. 6 καὶ 7. (Σημειωτέον, ὅτι τὸ Γαλλικὸν κείμενον ἐν ἔχει ὁρθῶς, ἀλλὰ λέγει «οὐ λήψῃ οὐδὲ τὴν μητέρα οὐδὲ τοὺς νεοσσούς,» ἐν ᾧ τὸ Δευτερονόμιον θελει οὐ καὶ λάβῃς τοὺς νεοσσούς.

(28) Κατὰ τινα κατὰ προσέγγισιν ὑπολογισμὸν ὁ Κ. Γοσσελίνος ὑπολογίζει τὸν ἀτελεῖς κατατρεχομένων ἐν Γαλλίᾳ ἀριθμὸν ὧν πτηνῶν εἰς 80,000,000. Τὰ ἔντομα, ἅτινα ἤθελον καταστρῷῃ ἐκ τῶν πτηνῶν τῶν ἐκ τῶν ὧν τούτων, πρέπει νὰ ὑπολογίζωνται κατὰ δεκαπλασιασμόν. (Σημείωσις χειρόγραφος κοινοποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κ. Γ. Σαϊντ Ἰλαίρου).

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Β' ΣΙΜΩΝΟΣ ΙΩΝΑ

Πρὸς τὸν πρεσβύτερον αὐτοῦ φίλον Κ. Γερωνίκον.

Ἐν Πράγᾳ τῆς Βοεμίας, τῇ 4η σεπτεμβρίου 1861.

Ἐν τῇ ξενοδοχείῳ τῆς Σαξωνίας, ὁδὸς Σιδηρεγγγασσε, Δωμάτιον ἀρ. 3, πρῶτον πάτωμα.

Φίλε Γερωνίκο,

Πέτρα ὑπομονῆς Γερωνίκο! αὐτοῦ ὅπου τὴν ἀνεξικακίαν τὸ Πανελλήνιον σύμπαν γινώσκει, πρὸς σὲ ἀπευθύνω τὴν συνέχειαν τῆς πρώτης ἐπιστολῆς μου, πρὸς σὲ πέμπω τὸ φιλολογικὸν πο-πουρί μου, καὶ λησε, ἐπειδήτης μᾶς πήρανε γιὰ Χριστιανούς. Ἐκεῖ ποῦ κοντέβγαμε νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὸν τόπο τοῦ χαλασμοῦ, νὰ κι ἕνας ξιπόλυτος καὶ μᾶς σιμόνει κι' ἁπλόνει ἀπάνω στὴ μπουλίτσα μου νὰ τῆς πάρῃ τὸ σάλι της· ἄπλωσα κι' ἐγὼ τὴ ματσοῦκὰ μου καὶ τοῦ κάνω Gehe jum deufel, nichtig Kerl, donnes ueter sacrament! Ὁ ξιπόλυτος μᾶς πῆρε γιὰ Γερμανούς. Ὕστερα, φθάνουτας ἐκεῖ ποῦ ἡ ἀστυνομία εἶχε τὸ κορδόνι, ἕνας καποράλος (δέκαρχος) μᾶς προσκαλεῖ νὰ ὁρίσουμε μέσα σ' ἕνα σπῆτι γιὰ νὰ ξανασάνουμε, ὅπου ἤσαντε καὶ πολλοὶ ἄλλοι χαλασμένοι· ὁ εὐλογημένος μᾶς πῆρε γιὰ Ἑβραίους. Βλέπεις λοιπὸν πῶς μέσα σὲ μιὰ στιγμὴ μᾶς πήρανε γιὰ Χριστιανούς, γιὰ Γερμανοὺς καὶ γιὰ Ἑβραίους· διάλεξε, Γερωνίκο μου. Ἐγὼ ἄμως δὲν εἶχα νὰ διαλέξω, ἐπειδήτης ἡ μπουλίτσα μου, μονομιᾶς ποῦ εἶδε τοὺς μπουλίτσους της, μὲ ξαπώλυκε κι' ἔφυγε χωρὶς κάνεγμου νὰ μοῦ πῇ σπολλάϊτ. Τάπαθα κι' ἀπὸ δῶ, μόλον ὅτι ἤτανε ξανθὴ καὶ γαλανὴ, ἡ κουκουβάγιά μου. Ἀλλὰ κάθε μπόδιο γιὰ καλό· γιατὶ ὁ πάτερ Κοσμᾶς εἶναι αὐστηρότατος!

Τότενες ἐθυμήθηκα κάποιον γέρο φίλο μου τῆς Λάντρας, ὁποῦ μιὰ φορὰ κι' ἕναν καιρὸ, περνόντας ἀπὸ Φίντσβουρν Σκουαὲρ συμμάζεψε ἀπὸ καταγῆς μιὰ κυρὰ καὶ τὴν μπῆρε στὸ μπράτσο του, νομίζοντας πῶς βρῆκε εὕρεμα· κι' ὕστερα οἱ πολισμάνιδες γελοῦσανε μαζή του, γιατὶ ἡ κυρὰ ἤτανε μεθυσμένη βρώμα καὶ ὄχι ἀῤῥωστη καθαρή.

Ἐγύρισα στὸ σπῆτί μου, καὶ πηγαινάμενος στὸ δρόμο ἄκουσα χαραῖς καὶ φωναῖς, μπράβο, μπράβο! Κόντευα νὰ βγάλω τὸ καπέλλο μου καὶ νὰ χαιρετήσω, νομίζοντας πῶς μὲ παινοῦνε γιὰ τὴν παλληκαριά μου· ἐρωτῶ καὶ τί μαγθάνω; πῶς οἱ βουλευταὶ τῆς Οὐγγαρίας, χωρὶς κάνενα δόμα μηδὲ ἐπίδομα, ἐκήρυξαν πῶς δὲν ἀκοῦνε ἀπὸ αὐστριακὰ διαγγέλματα, καὶ πῶς θέλουνε τὴν ἐλευθερία τους σωστὴ καὶ ἀτόφια! Ἐχάρηκα κατάκαρδα καὶ εἶπα μέσα μου, πολὺ μέσα μου, καὶ σὲ παρακαλῶ, Γερωνίκο μου, νὰ χαρῇς τὴν κυρὰ Γερωνίκαινα, μὴν τὸ πῇς κάνενὸς ἐδωνὰ ποῦ λαλοῦμε, εἶπα μέσα μου, Καὶμένε Νέμτσα! ἀν ἐπλήρωνες καὶ σὺ τοὺς βουλευτάς σου, δὲν θὰ τὰ πάθαινες αὐτά· τί ἐφοβῶσουνε; μήπως εἶναι ιτροπὴ νὰ πληρώνεται κάνεὶς τὸν κόπο του, ὅταν μάλιστα ἦναι φτωχὸς καθὼς εἶναι οἱ Οὐγγαρέζοι; Ἔπειτα δὲν λέγει τὸ βιβλίο, «ὁ δουλεύων ἐν τῷ ναῷ, ἐκ τοῦ ναοῦ τραφήσεται;» ποῖος θὰ σὲ κατηγοροῦσε; Τὸ πολὺ πολὺ θὰ περιγελοῦσανε οἱ Ἐγγλέζοι τὸ οὐγγαρέζικο ἔθνος, καὶ θὰ λέγανε· «ἔθνος τὸ ὁποῖον εἰς κάθε 35,0000 ψυχῶν δὲν εὑρίσκει ἄνδρα ἕνα νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ αὐτὸ ἀμισθὶ, τὸ ἔθνος ἐκεῖνο εἶναι ἀνάξιον ἐλευθερίας!» Καὶ τί σ' ἔμελε ἐσένανε! τόσο τὸ καλλίτερο γιὰ σένανε.....—Μὲ πῆρε τότενες ὁ θυμός, Γερωνίκο μου, καὶ πῆγα στὴ βιβλιοθήκη νὰ διαβάσω, καὶ ἐδιάβασα τρεῖς ὥραις. Ἔπεσα κατὰ τύχη σὲ ἱστορία τῆς γενικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1848 καὶ ἄκουσε ἀπάνω κάτω τὶ ἦῆρα περὶ Βοεμίας.

*Οἱ κάτοικοι πάντες τῆς Πράγας, πάσης φυλῆς καὶ παντὸς φυράματος, καὶ Γερμανοὶ καὶ Τσέκοι, ὕστερου ἀπὸ τὴν 15ην καὶ 16ην τοῦ μαΐου 1848 ἔπεμψαν πρέσβεις πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας, διατρανοῦντες τὴν πιστότητα αὐτῶν καὶ παρακαλοῦντες αὐτὸν, ὅπως ἐλθῶν εἰς Πράγαν ἐνθρονισθῇ ὡς Βασιλεὺς τῆς Βοεμίας, καὶ ἐλπίζοντες, ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἤθελον ἀποσασθῆ ὁλοτελῶς ἀπὸ τῆς Βιεννης καὶ τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως. Τότε ὁ πρόεδρος τῆς βοεμικῆς κυβερνήσεως, ὁ κόμης Δέων Τοὺν (Thun) ἀνεκ

ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΤΗΣ ΡΙΤΣΜΟΝΔΗΣ (RICHMOND.)

Μεταξύ τῶν ἀρχαιοτάτων καὶ τῶν ζωγραφικῶν θελκητρων τῆς ἐπαρχίας Ὑόρκ τὸ φρούριον τῆς Ῥιτσμόνδης διακρίνεται τὰ μάλιστα. Ἡ κατωτέρω εἰκονογραφία, ἔργον γλυφογραφικόν, ἡ ἠλεκτρότυπον τοῦ Κ. Χοῦδ, παριστᾶσι τὴν ἐξωτερικὴν αὐτοῦ θέαν. Ἄλαν Ῥοῦφος ὁ υἱὸς τοῦ κόμητος Νόελ, συγγενὴς τοῦ κατακτητοῦ Γουλλιέλμου, ὁ καὶ συνοδεύσας αὐτὸν εἰς τὴν κατὰ τῆς Ἀγγλίας ἐκστρατείαν, θεωρεῖται ὁ πρῶτος θεμελιωτὴς τοῦ τε φρουρίου καὶ τῆς πόλεως Ῥιτσμόνδης. Τινὲς ὅμως λέγουσιν, ὅτι ἡ πόλις ὑπῆρχε καὶ πρὸ τῆς κατακτήσεως. Πρὸς τὸν Ἄλαντα τοῦτον ὁ κατακτητὴς Γουλλιέλμος ἀπένειμε τὸν τίτλον τοῦ κόμητος τῆς Ῥιτσμόνδης, ὡρίσας αὐτῷ καὶ τὰς γαίας τοῦ Σαξωνος κόμητος Ἐδουίνου, ὡς καὶ ὅλην τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ῥιτσμόνδης. Ἀνέγειρε δ' ὁ Ἄλαν οὗτος τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος φρούριον ἐπὶ ἀποτόμου βράχου παρὰ τῇ ἀριστερᾷ ὄχθῃ τοῦ ποταμοῦ Σουΐλου, εἰς ὕψος ἑκατὸν ποδῶν ἀπὸ τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐξελέξατο αὐτὸ ὡς κατοικίαν διὰ τὴν ἐχυρότητα.

Περιλαμβάνει δὲ τὸ φρούριον τοῦτο ἔκτασιν γῆς 29 περίπου χιλιάδων τετραγωνικῶν ὑαρδῶν, καὶ ἐπιδέχεται εἰς μακρὰς περὶξ ἐκτάσεις. Οἱ δὲ διάδοχοι τοῦ θεμελιωτοῦ πρὸς τὴν ἀρχικὴν οἰκοδομὴν προσέθηκαν καὶ ἄλλα τειχεῖα, πύργους καὶ προμαχῶνας. Ἐνέμοντο δὲ τὰς χώρας ταύτας οἱ κόμητες τῆς Ῥιτσόνδης μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ κόμητος τῆς Ῥιτσμόνδης Ἐρρίκου, τοῦ γενομένου βασιλέως τῆς Ἀγγλίας ὑπὸ τὸν τίτλον Ἐρρίκου τοῦ Ζ', ὅτε περιῆλθον αὗται εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Θρόνου.

Κάρολος δ' ὁ Β' ἀπένειμε πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κάρολον Λεννὸξ τὸν τίτλον τοῦ δουκὸς τῆς Ῥιτσμόνδης, κληρονομικῶς κατελθοντα ἐπὶ τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ. Οἱ περὶξ τοῦ φρουρίου περίπατοι παρουσιάζουσιν ἀλληλοδιαδόχους ποικίλας ῥωμαντικὰς σκηνάς· ἡ δὲ κοιλὰς τοῦ ποταμοῦ Σουΐλου ὁρίζεται ἐκαχρὸ δ' ὑπερόγκων βράχων, κεκαλυμμένων ὑπὸ δένδρων καὶ θάμνων. Ἀπὸ τῶν λόφων τῆς βορειοδυτικῆς πλευρᾶς τῆς πόλεως τὸ φρούριον καὶ ἡ πόλις αὐτὴ φαίνονται ὡς κείμενα εἰς κοιλάδα. Τὰ ἐρείπια τοῦ φρουρίου σώζονται εἰσέτι μεγαλοπρεπῆ, ἐπέκεις ὁλόκληρος σώζεται καὶ ἡ ἀγρία Νορμανδικὴ εἰρκτὴ αὐτοῦ. Τὸ ὕψος τῶν τειχῶν εἶναι περίπου ἑκατὸν ποδῶν, τὸ δ' εὖρος αὐτῶν ἑνδεκα. Εἶναι δὲ τὴν σήμερον ἰδιοκτησία τοῦ δουκὸς τῆς Ῥιτσμόνδης, ἀλ' ἔλλειψιν ὅμως ἐπισκευῆς ἤρξατο ἤδη νὰ καταῤῥέῃ.

Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΟΡΜΟΥ.

Ἀπὸ τῶν χρόνων τῶν Γεγάντων, οἵτινες κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν μυθολογίαν κατῴκουν τὴν νῆσον τῆς Σικελίας πρὸ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου μέχρι τῆς ἐσχάτης ἐπανασστάσεως κατὰ τῆς τυραννίας, ἡ ἐρασμία αὕτη νῆσος ὑπέστη πολλὰς καὶ μεγάλας μεταβολὰς ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Ἑλλήνων, τῶν Καρχηδονίων, τῶν Ῥωμαίων, τῶν Γότθων, τῶν Σαρακηνῶν, τῶν Νορμανδῶν, τῶν Γάλλων καὶ τῶν Ἱσπανῶν. Οἱ σημερινοὶ κάτοικοι τῆς Σικελίας, καθὸ κατάγμενοι ἐκ τῶν διαφόρων τούτων ἀνωτέρω φυλῶν, διαφέρουσι πολὺ ἀπ' ἀλλήλων κατά τε τὸ πρόσχημα καὶ τὴν χροιὰν τοῦ προσώπου. Εἰσὶ δ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲν μελαγχροινοί, ἐν μέρει δὲ καὶ λευκοί ὡς τοὺς κατοίκους τῆς βορείου Ἰταλίας. Ὁ Σικελὸς εἶναι λειπόσαρκος, μυώδης, ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα, ζωηρός, μελανοφθαλμος, ἐλαστικώτατος τὰ σκέλη, καὶ εὐκίνητος, πανοῦργος καὶ ὀξυθερκής, καίτοι δὲ ἐπιῤῥέπὴς εἰς ἀπάθειαν, εἶναι ὅμως ἐνεργητικώτερος καὶ ἐπιμονώτερος τοῦ Νεαπολιτανοῦ. Αἱ δὲ Σικελαὶ εἰσιν ὡραῖαι γυναῖκες καὶ ἐρωτικαί.

Τὸ Πάνορμον ἡ πρωτεύουσα τῆς νήσου εἶναι πόλις θελκτικωτάτη. Τὸ κλίμα καὶ ἡ γονιμότης τῆς χώρας αὐτῆς εἶσιν ἐξαίρετα καὶ ἐφάμιλλα τῶν τῆς Νεαπόλεως. Οἱ Σικελοὶ ποιηταὶ παριστῶσι τὸ Πάνορμον ὡς ὡραῖον μαργαρίτην ἐν χρυσῇ κογχύλῃ. Οἱ δὲ Σαρακηνοὶ καὶ Νορμανδοὶ ἡγεμόνες εὐλογως ἐξελέξατο αὐτὸ ὡς καθέδραν των.

Ἡ πόλις αὕτη περιῤῥρεῖς τεσσάρων περίπου μιλίων, περικλείεται ὑπὸ τειχῶν καὶ προμαχώνων. Διαῤῥεῖται δὲ ὑπὸ δύο μεγάλων ὁδῶν, μάκους ὑπὲρ τὸ μίλιον ἑκάστης, κατασκευῆς τῶν Ἱσπανῶν ἀντιδασιλέων, διαστωρουμένων κατ' ὀρθὰς γωνίας, τῆς μὲν καλουμένης Μακκέδας, τῆς δὲ Κασσαρου, ὡς ἀγούσης πρὸς τὸ παλάτιον, ἀρκιβιστὶ καλουμενον Ἀλ-Κάσρ, πρὸς τὸ ἄνω τέρμα τῆς ὁδοῦ ταύτης, ὅπου ὑπάρχουσι πολλαὶ μεγαλοπρεπεῖς οἰκίαι καὶ πλούσιαι ἐκκλησίαι, ὑπάρχει καὶ ἡ Μητροπολιτικὴ ἐκκλησία, τῆς ὁποίας παραθέτομεν τὸ ἀπεικόνισμα. Πρὸς δὲ τὸ ἐναντίον τέρμα κεῖται ἡ ὡραιοτάτη προκυμαία τῆς πόλεως, ἥτις εἶναι μακρὸς περίπατος ἔχων ἐξ ἑνὸς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ τοῦ ἑτέρου σειρὰν παλατίων τῶν εὐγενῶν. Ἐντεῦθεν καθορᾶται ὅλος ὁ λιμὴν, τὸ ὄρος Πελεγρίνον καὶ ἡ ἀκατάλικὴ ἀκτή, καὶ ἐνταῦθα μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, πνέοντος τοῦ ζεφύρου ἀπὸ τῆς θαλάσσης, οἱ περιπατοῦντες διασκεδάζουσι μέχρι τοῦ μεσονυκτίου.

Ἡ Μητροπολιτικὴ ἐκκλησία εἶναι μεγαλοπρεπὲς γοτθικὴ οἰκοδομή, ἥτις ἀνωκοδομήθη μὲν ἐπὶ τῆς θέσεως ἀρχαίας τινὸς ἄλλης ἐκκλησίας ὑπὸ Οὐάλτερ Ὀρρμιλίου Ἄγγλου ἀρχιεπισκόπου τοῦ Πανόρμου πρὸς τὰ τέλη τῆς ὀωδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, ἀλλὰ τὰ μόνα σωζόμενα ἐκ τῆς οἰκοδομῆς ἐκείνης εἰσὶν ἡ κρυπτὴ καὶ μέρη τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς καὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ἄκρου, τῶν ἄλλων τῆς ἐκκλησίας μερῶν μεταμορφωθέντων κατὰ διαφόρους καιρούς, δι' ἓν αἴτιον τὸ ἐξωτερικὸν αὐτῆς εἶναι ποικίλον. Ἐπὶ τοῦ ὅλου ὅμως φαίνεται οἰκοδομὴ πολυτελὴς καὶ ζωγραφική, μόνον ἔχουσα δυσειδὲς τὴν προσθήκην τοῦ ἰταλικοῦ τρούλλου, ἥτις ἐγένετο ἐπιστασίᾳ ἀφιλοκάλλου τινὸς ἀρχιτέκτονος Νεαπολιτανοῦ, ὀνόματι Φοῦγα. Δύο μεγάλαι ὀξεῖαι ἀψῖδες ἑνοῦσι τὸ δυτικὸν τέρμα τῆς ἐκκλησίας μετὰ τοῦ κωδωνοστασίου, τὸ ὁποῖον κατ' ἔθος ἰταλικὸν εἶναι κεχωρισμένον ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, κείμενον πρὸς μίαν τῶν γωνιῶν τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ μεγάρου.

Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἐκκλησίας νεωτερισθὲν ἐκοσμήθη κυρίως διὰ ψηφιδωτῶν ἐν τῷ χορῷ, ἔργων τοῦ Γαγίνου. Ἀλλὰ τὰ κυριωτέρα κειμήλια τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰσιν οἱ εἰς ἐν τῶν παρεκκλησίων κείμενοι τέσσαρες ἐπακριβῶς ὁμοιόμορφοι τάφοι τῶν Νορμανδικῶν βασιλέων, οἵτινες σύγκεινται ἐξ ἑνὸς ἑκάστου σαρκοφάγου ἐπὶ ὑποστηλίου ὑπὸ μαρμάρινον τετράστυλον δροφήν, καὶ οἱ μὲν δύο ἐξ αὐτῶν σύγκεινται ἐκ λευκοῦ μαρμάρου καὶ μωσαϊκῶν, οἱ δὲ ἕτερο δύο ἐκ πορφυρίτου. Ὁ σαρκοφάγος τοῦ Νορμανδοῦ Ῥογέρου τοῦ θεμελιωτοῦ τῆς μοναρχίας ὑπαρκατεῖται κατὰ τὰ δύο ἄκρα ὑπὸ γρυπῶν Σαρακηνῶν.

Οἱ σαρκοφάγοι οὗτοι ἐνεκόχθησαν κατὰ διαφόρους καιροὺς καὶ περιεγράφη ἡ κατάστασις τῶν ἐν αὐτοῖς βασιλικῶν καὶ αὐτοκρατορικῶν λειψάνων. Ὁ ἐμπαιγμὸς καὶ αἱ τιμαὶ, ὡς ἐν αὐτοῖς εὑρέθησαν, ὡμοίαζον τὸ τε σχῆμα καὶ τὴν ὕλην πρὸς τὰ φερόμενα εἰς τὴν Βυζαντινὴν Αὐλήν.

Τὰ λείψανα τοῦ αὐτοκράτορος Φριδερίκου τοῦ Β' εὑρέθησαν περιειλημένα διὰ τῆς χλαμύδος, τὴν ὁποίαν τὸ **1211** ἐδωρήσαντο οἱ Σαρακηνοὶ τῆς Σικελίας πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ὄθωνα τὸν Δ'.

Αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Πανόρμου εἰσὶ πολυάριθμοι, αἱ περιεργότεραι δ' αὐτῶν εἰσιν αἱ ὑπὸ τῶν Νορμανδῶν οἰκοδομηθεῖσαι.

Αἱ ἀγροτικαὶ οἰκίαι τῶν Σαρακηνῶν, ἡ Ζίζα, ἡ Κοῦβα καὶ ἡ Γλυκεῖα Θάλασσα μετὰ τῶν εἰς αὐτὰς γενομένων ὑπὸ τῶν Νορμανδῶν προσθηκῶν εἰσιν ἀξιοθέατοι.

Αἱ οἰκίαι τοῦ Πανόρμου εἰσὶ περίπου τῆς αὐτῆς κατασκευῆς καὶ σχήματος τῶν τῆς Νεαπόλεως οἰκιῶν, ἔχουσαι τὰς στέγας ἐπιπέδους καὶ ἐξώστας ἐκ κομψῶς ἐξειργασμένου σιδήρου, πλήρεις ἀνθέων μετὰ καταπετασμάτων ῥαβδωτῶν πολυχρόων.

Ἡ δὲ περὶξ τοῦ Πανόρμου χώρα εἶναι θελκτικωτάτη διὰ τοὺς πολλοὺς ὡραίους κήπους καὶ τὰ ἀγλαόθενδρα ἀγροκήπια. Πλησίον δὲ τῆς πόλεως ἐξαίρετος θέσις εἶναι τὸ Μουρεάλε, ἤτοι ὁ βασιλικὸς λόφος, περίφημος διὰ τὴν καλλονὴν καὶ ἰδίως διὰ τὴν ἐπ' αὐτῷ τοῦ μητροπολιτικὴν ἐκκλησίαν.

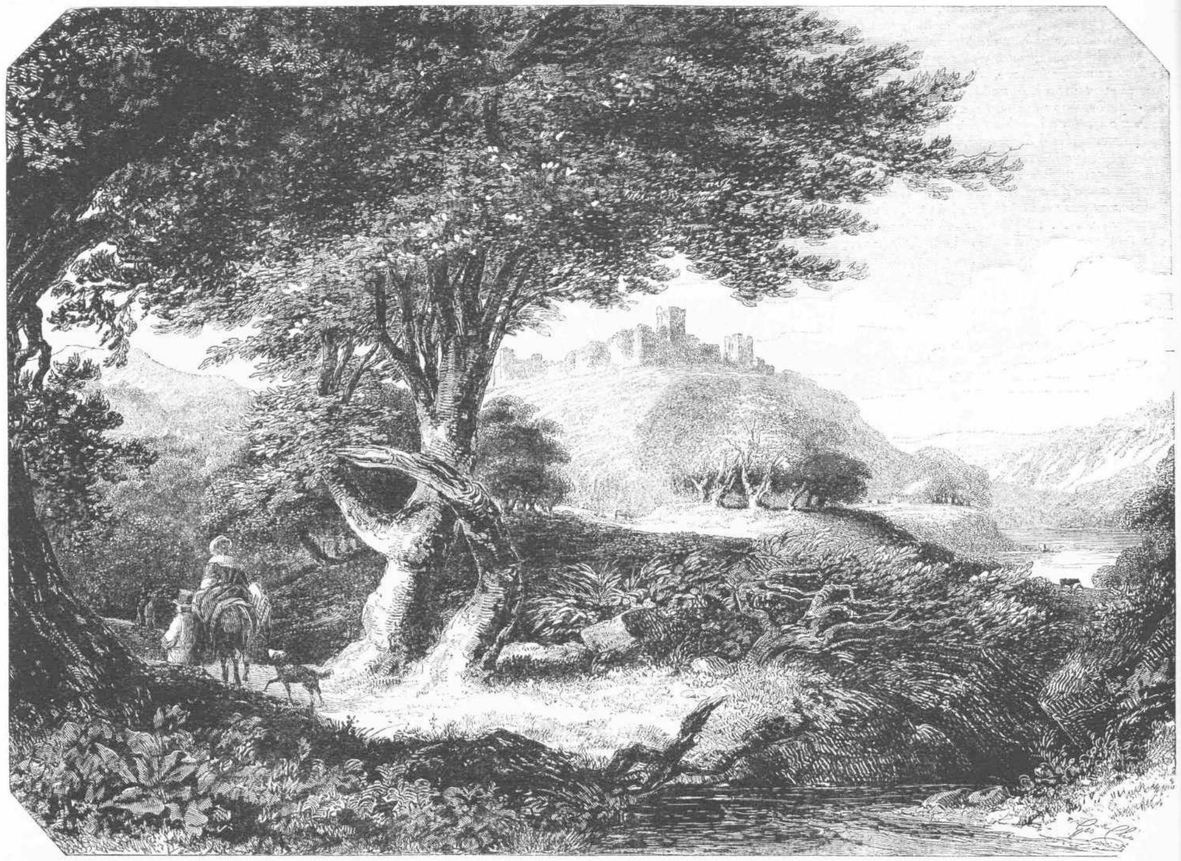

ΤΟ ΕΝ ΤΗ ΕΠΑΡΧΙΑ ΥΟΡΚ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΡΙΤΣΜΟΝΔΗΣ.

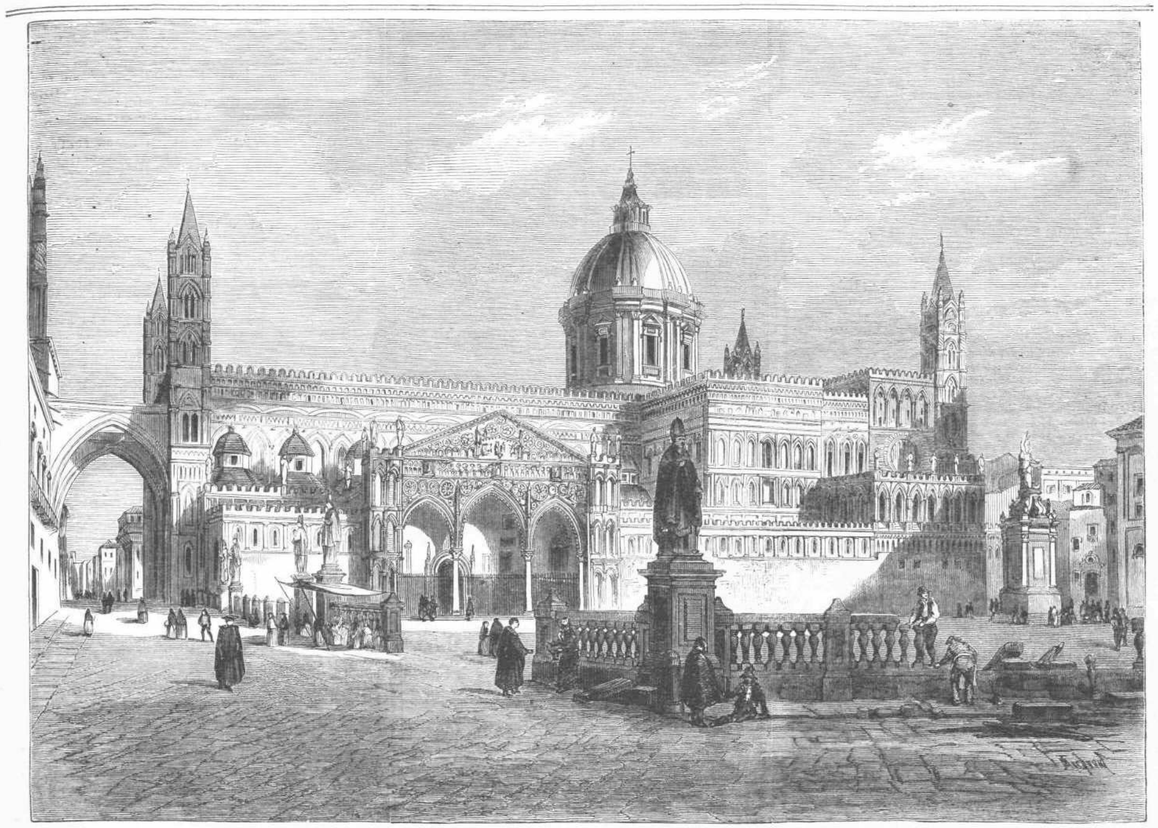

Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΟΡΜΟΥ ΤΗΣ ΣΙΚΕΛΙΑΣ. (Ἴδε προκ. σελίδα.)

ΔΡΟΥΣΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΦΥΛΑΤΤΟΝΤΕΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ ΜΑΡΩΝΙΤΩΝ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΠΑΡΑΔΟΞΩΝ ΕΙΔΟΣ ΕΚΔΙΚΗΣΕΩΣ.— Ο υπουργὸς τῆς Δικαιοσυνης τοῦ Βελγίου, Κ. Τέσχ, λεγουσὶν κὶ ἐρωμερεῖδες τῶν Βριξελλῶν, ἐγένετο ἀντικείμενον ὅλης ἀσυνδέτους κατακρίσεως. Πρὸ τινος χρόνου ἀπέλυσε τὴς ὑπηρεσίας τὸν γραμματέα τοῦ ἐφετείου τῶν Βρυξελλῶν, ὀνόματι Μαστρινκὶ, ὅστις, ἔχων καὶ χρέοι κὶ ὀφειλὰς, ἀπεφάσισε νὰ ἐκδικηθῇ. Ὁ Κ. Τέσχ, λαβὼν ἀποστὰς ἀδείας, ἀπῆλθεν εἰς Ὀστένδην. Ἐπεχείρησος δ' εἰς σιδηροδρομικὴν ἀμαξὰν ἐλθὼν κατόπιν αὐτοῦ ἀκολουθοῦντα τὸν Κ. Μαστρινκὶ, ὅστις φλόρρινος χαιρετήσας, ἐκάθησε παρ' αὐτῷ. Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον κατέβησαν ὁ ὑπουργὸς ἐν Ὀστένδῃ, ἀπῆλθε καὶ ὁ Κ. Μαστρινκὶ. Ὅλιγα ὁ ὑπουργὸς ἔκαμε λουτρὸν εἰς τὴν θάλασσαν, εἶτα τὸν Κ. Μαστρινκὶ πράττοντα τὸ αὐτὸ οὐχὶ μακρὰν αὐτοῦ. Ἀν ἐξέρχετο εἰς περίπατον, ὁ Κ. Μαστρινκὶ ἠκολούθει· εἰς ἑπτακόσιαπτὸ τὴν λέσχην, εὑρίσκεν ἐκεῖ τὸν δίωκτον τον ἐν ἐκείνῃ ὅπου ἐπέκεινον, ὁ ἀπόλυθις ἀπόλυθις ἢ ἀπάντα αὐτὸν ἠκολούθει. Ἐπὶ τέλους, ὁ Κ. Τέσχ ἐφοβήθη μήπως ὁ δίωκτον αὐτὸν πράξῃ τι κατ' αὐτοῦ· διὸ ἀπέγνωσε νὰ τεθῇ ὁ Κ. Μαστρινκὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου καὶ χωροφύλακος. Οὐδαμῶς ὅμως ὁ Κ. Μαστρινκὶ ἐφαίνετο, ὅτι ἠνοχλεῖτο ὑπὸ τῶν δύο τούτων ἀνθρώπων καὶ ἐπιμένως ἠκολούθει κὶ πέρνη κατόπιν τὸν Κ. Τέσχ, νὰ τὸν χαιρετᾷ ὑπαλλήλος, καὶ νὰ προσκύνῃ μετὰ μεγάλης γλυφροτοντος ὅπερ μὶ ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον καὶ τὸν χωροφύλακα. Ἐπὶ τέλους ἡ κατάσταση, εἰς ἣν ὑπέκειτο ὁ ὑπουργὸς, ἐγένετο γνωστὴ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἐπροξένησε μεγίστην τέρψιν· ὅπου ὁ Κ. Τέσχ ἐρκίνετο μετὰ τοῦ Κ. Μαστρινκὶ καὶ τοῦ κλητῆρος καὶ χωροφύλακος ἑπομένων, τὸ πλῆθος συνήγετο καὶ γέλως ἀφρόθυτος κατελάμβανε πάντας διὰ τὸ ἀστεῖον τοῦ πράγματος. Μετὰ τινας ἡμέρας ὁ Κ. Μαστρινκὶ ἐξακολουθῶν νὰ δίωκῃ τὸ θῦμά του, συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ χαιρετήσῃ τὸ πλῆθος, τὸ ἐκατέρωθεν παρατεταγμένον· τοῦτο ηὐφέτο τὴν διάθεσιν τοῦ πλήθους, τὸ ὁποῖον μεγάλως ἀνέθεσκεν. Ὁ Κ Τέσχ, ὅστις ὡς εἰκαζεται, ὠργίζθη εἰς ἄκρον καὶ ἔσπευσε νὰ φύγῃ, ἀλλ' ὁ Μαστρινκὶ ἔδραμε πλησίον του καὶ τὸ πλῆθος ἠκολούθησε κατόπιν. Τέλος ὁ ὑπουργὸς τὸ ἔβαλε τὸ πόδι, ὁ δὶ Μαστρινκὶ ἔπραξε τὸ αὐτὸ καὶ τὸ πλῆθος ἠκολούθησε τρέχον. Ἐὐτυχῶς ὁ ὑπουργὸς, ἐν τῷ μέσῳ κραυγῶν καὶ γέλωτος, κατέφυγε εἰς τὴν λέσχην. Διὰ κυτοῦ δ' ἀνεχώρησε εἰς Βάδην μετὰ φρίκης καὶ φόβου, καὶ τὸ πρώτον πρόσωπον τὸ ὁποῖον εἶδεν εἰσερχόμενος εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἦτο ὁ Κ. Μαστρινκὶ, ὅστις κρατῶν εἰς χεῖρας τὸν πίλον καὶ μειδιῶν, ἐχαιρέτησεν αὐτὸν μετὰ πολλῆς σοβαρότητος. Αἱ ἐφημερίδες τῶν Βρυξελλῶν δὲν ἀναφέρουσι τὶ μετὰ ταῦτα ἀπέγινε· δίδετ ἔτσι εἶν εἶναι ἔτε γνωστόν.

ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ.— Τὰν παρεθοῦσαν πίμπτην ἦτον ἡ πρώτη τοῦ ἔτους 5622 κατὰ τὸ ἑβραϊκὸν Καλενδάριον καὶ μετὰ τὰς μέγιστας ἀκριβείας ἑορτάσθη ὑπὸ τῶν Ἑβραίων. Ἡ ἑορτὴ αὕτη διαρκεῖ παρ' αὐτοῖς μέχρι τῆς 27ης τοῦ ἰστταμένου μηνὸς, κὰθ' ὃν χρόνον ἔχουσιν ἑπτὰ ἑορτὰς καὶ ὅλον νηστείας, πάντε τὰν ὁποῖον εὐλαβῶς ἑορτάζουσιν. Εἶναι δ' αὐ ἀπάνανα ὅτι ἡ δευτέρα ἑορτὴ τοῦ νέου ἔτους κατὰ τὰν 6ην σεπτεμβρίου· νηστεία κατὰ τὴν 9ην, ἡμέραν τοῦ θανάτου τοῦ Γεδαλίου· ἡ νηστείαρὰ ἡμέρα τῆς ἀπολουθοῦσα μέλαινα ν η σ τ ε ί α κατὰ τὴν 14ην. Ἡ ἑορτὴ τῶν Κλάδων τὰν 19 αὐστηροῦ τηρουμένη· δευτέρα ἑορτὰ ἀρκεία τὰν 20ην· ἑορτὴ τῆς Σκηνῆς τὰν 25ην· ἑορτὴ τῆς Συναγωγῆς τὰν 26ην καὶ ἑορτὴ τοῦ Νόμου τὰν 27ην. Αἱ ὧδε τελευταῖαι τηρούνται μετὰ πάσης τῆς εὐλαβείας καὶ πάσα ἐργασία κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας διακόπτεται.

ΙΝΔΙΚΟΝ ΕΘΙΜΟΝ.— Αἱ ἐπικήδειοι τελεταὶ τῶν Ἰνδῶν εἶναι καὶ περίεργοι καὶ ἀποτρόπαιοι. Κατὰ τὴν διαμονὴν ἡμῶν, ὑράμεν περιεργότερὰς τὰς ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Χάων, παρέστημεν εἰς τὴν κηδείαν ἑνὸς τῶν ἀρχόντων. Κατὰ τὸ Ἔθιμον πράζουσι ἐπὶ τοῦ τάφου μὲν τὸν γυναικῶν καὶ ὅλων τῶν ἀρίστων ἵππων αὐτοῦ, ὅπως συντροφεύσωσιν αὐτὸν, ὡς λέγουσιν οἱ Ἰνδοὶ, « εἰς τὰ τερπνὰ πεδία πρὸς θέρον » τὴν ἀποτάτην ἐκείνην χώραν, ὅπου ἡ ψυχὴ τοῦ ἀπίστου, ὅπως θερσίσῃ ἀγνωστα ζῶα. Ὁ ἀποθανὼν εἰδέλεγε τὰν ὑφαντὰ τῶν γυναικῶν αὐτοῦ, ὅπως τὸν συνοδεύσῃ εἰς τὸ ἔσχατον αὐτοῦ ταξείδιον. Ἀφοῦ δὲ ὅλα ἵππια ἐδυσπιάθησαν, ἡ συστυχὴς γυνὴ πρᾶξη, ὑφρίλαβε ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ συζύγου, τοῦ ὁποίου ὁ ἀδελφὸς ἀμέσως ἔκοψεν αὐτῆς τὴν κόμην, καὶ μετὰ τοῦτο ἀὶ πυρσοβόλοι διετρύπησαν αὐτῆς τὴν καρδίαν. Ἐρρίξαμεν εἰς τὸ θέαμα, οἱ Ἰνδοὶ ὅμως ἔμειναν ἀτάραχοι· διότι ἡ ἕξις ὑπὸ τῆς προλήψεως βοηθουμένη καθίστανον τὸν ἄνθρωπον ὅλως ἀσύμφορον εἰς ὃ,τι ἄζηστε καὶ εἰς αὐτὸν ἔτι τὸν θάνατον. Κόμμα ἐρρίψὴν ὑπεράνω τῶν ὀβοὶ σωμάτων, οἱ ἵπποι ἐτάρησαν πλησίον αὐτῶν, καὶ ἀφοῦ ἔκρυψαν τὸν θάρατος τὴν κόμην εἰς τὸ μέρος πλησίον, ἡ τελετὴ ἐτελείωνε.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΛΕΓΥΑΝΑ.— Περίεργα τινα ἀρχαῖα λείψανα ἀνεκάλυψαν ἐσχάτως εἰς Ἰεμπλίμ. Μετωῦ αὐτῶν ὑπάρχει χρυσοῦς ἀσκὸς ἀλκοὸς χυνόρος μετὰ πολυτίμου λίθου, ἐλκειζόντος τὸν Ἡρακλῆ μετὰ τοῦ ρόπαλον τοῦ, καὶ ἐξεργασθέντος ὑπὸ τοῦ τεχνήτου τοῦ συγχρόνου τῶν Λίγυστου, Σουσδου, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα λεπτοῖς γράμμασι εἶναι σημειωμένον· Ὀλόκληρος γυναικεῖα κεφαλὴ ἐξ ἀρκιχάλκου, μετ' ἀρθμαῖων ὀλίνων, καὶ ὀριχάλκινος μελανόσχιστον μετὰ τοῦ κλῆματος αὐτοῦ καὶ σπάγγου ἐντὸς, ἐν καλῇ κατάστασει διατηρούμενον, ἐπίσης ἀνακαλύφθησαν μετὰ νθρισμάτων πολλῶν καὶ διαφόρων περιέργων χρυσῶν παρῶν.

Η ΣΟΦΗ ΓΥΝΗ.— Τουρκὸς τὶς ἀπερχόμενος εἰς τὸ τζαμὶν εἶδε τὴν γυνάκα του συνδιελεγμένην μετὰ τινος ἀγνώστου ἀνθρώπου, καὶ εἰσελθὼν ἀέτεξεν αὐτὴν νὰ φύγῃ. Ἡ γυνὴ ἀπεχρίθη « εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸ ἱερὸν μας Κορανίον, εἰς οὐδένα ἄλλον εἶναι δύνασαι νὰ διάκτήσῃς ἢ εἰς τὸν ἰδίον σου. » Ὁ ἄνθρ'πος ἀρώτησε τὶ εἶχε κακὸν νὰ κάμῃ. « Μὴ μ' ἐρωτᾶς περὶ τούτου » ἀπεμρίθη ἡ γυνὴ· διότι ἡ Γραφὴ λέγει « Μὴ ἐρώτα περὶ οὐ δὲν ἀγορᾶ πρὸς σε. » Ἐκείνος πάλιν ἀέτεξεν αὐτὴν νὰ ἀπεύθῃ, ἀλλ' ἐκείνη ἀνεχώρησεν. « Ἡ ἱερὰ βίβλος λέγει ἔτι τὰ τζαμιὰ ἀνέκαθεν τὸ Θεῷ· μὴ τόραττε λοιπὸν τὸν ναόν του. » Ἐξοκείμενα νὰ τὴν συλλάβῃ, ἀλλ' ἐκείνη τὸ εἶπε « Τὸ Κοράνιον λέγει. Τὸ Τζαμὶν εἶναι ἀνοιχτὸν εἰς τὸν ἐν αὐτῷ ὄντα. » Ὁ ἄνθρ ἐπιτραχρᾶν κὰ μεγάλη τῇ φωνῇ ἀνέκραξε « Ἀνάθεμα εἰς τὰς σφρὰς γυνάκας. »

ΣΦΑΙΡΑ.— τουρκικὸν κατὰ οὐδὲν βιρθῆσα διέρχεται δι' αὐτοῦ, ἀποτελεσκὰ ὅπην ἐκεῖν πρὸς τὸ ἑκατὸν μέγεθος χωρὶς νὰ θραύσῃ αὐτὸν· ἀν δ' ὁ δίσκος ἀναρτηθῇ διὰ κλωστῆς, τὸ ἀποτέλεσμα ἔσται τὸ αὐτό, ἡ δὲ κλωστὴ οὐδὲ κὰν θέλει κρασσωθῆ.

ΘΕΡΜΟΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.—Εὐφ πέρυσι κατὰ τοὺς μῆνας ἰούνιον, ἰούλιον καὶ αὔγουστον εἴχομεν καθ' ἑκάστην σχεδὸν βροχὴν καὶ ψύχος καὶ ἐνθμιζέ τις, ὅτι δὲν ἦταν οἱ μῆνες τοῦ θέρους, ἀλλὰ τοῦ χειμῶνος, ἐφέτος ὅμως ὁ καιρὸς κτὸ ὅλας ἀντίθετος· διότι σπανιως εἰσόμεν βροχὴν διαρκῆ κατὰ τοὺς παρελθόντας μῆνας, ἡ δὲ καθοκαιρία καὶ ἡ θερμότες ἐπεκράτει καθ' ὅλον τὸ τρίμηνον διάστημα. Πολλὰς ἡμέρας καθίστατο ἡ θερμότης ἀνυπόφορος καὶ ἐιδμεῖξ τις, ὅτι δὲν ἐμβόλατο πλέον ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἰδίως κατὰ τινας ἡμέρας τοῦ αὐγούστου τὸ θερμόμετρον ἐδείκνυεν ὑψηλότατον βαθμὸν θερμοκρασίας, εἰς ἣν οὐδέποτε ἄλλοτε εἶχεν ἀνοιξῆ. Τῇ 12ῃ αὐγούστου, ἡμέρα δευτέρα, τὸ θερμόμετρον τοῦ Φαρενεϊτοῦ δεικνυεν ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ Λονδίνου 110 βαθμ. εἰς τὸν ἥλιον, εἰς δὲ τὴν σκιὰν 95—97 βαθμ. Καὶ καθ' ὅλον τὴν Εὐρώπην μεγάλη ἐπικράτει θερμότης ὡς εἰ ἀντικαιρεταὶ τῶν διαφόρων ἀγγλικῶν ἐφημερίδων ἐν ταῖς ἀναφορικαῖς αὐτῶν ἀνέφερον. Ὁ ἀντικοφερίτης τοῦ Χρόνου ἔλεγεν, ὅτι ἡμέραν τινὰ τοῦ αὐγούστου ἦτο τοιαύτη θερμότες ἐν Παρισίοις, ὥστε τὰ θερμόμετρα ὑψώθεσαν εἰς βαθμὸν τοιοῦτον, εἰς ὃν οὐν εἶχον ὑφωθῆ οὐδὲ ἐν ταῖς μεσημβριναῖς χώραις τῆς Εὐρώπης. Ὁ δὲ ἐκ Πεστης ἀνταποκριτὴς τῆς ἐφημερίδος ἐγράφειζ ἔλεγεν ἐν τινι ἐπιστολῇ του περὶ ἡ ἀκλιυθῆ ἡ συγγενὴ Δίκεται, ὅστ τοιαύτη ὑπερβολικὴ θερμότης κτὸ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, ὥστε ἐφοβεῖτο μὴ τὰ μέτη αὐτῆς ἀνοιχκηφοῦσι καὶ ἐξέλθωσιν εἰς τὰς ἐξοχὰς καὶ ἀφήσωσι τὸν πόσέφρον μόνον καὶ τοιοῦτο τρόπῳ ὁ Φακχίεκκα Ἰκοῦφ ἔὰν θὰ εὕρισκε τὴ μέλη νὰ τὰ ἐκλύσῃ.

ΖΩΝΤΑΝΗ φάκκικα μετακομίσθη ἀπὸ τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ τὸν Ποτάμον τοῦ Λοῦπ εἰς Πορτλάνδην ἐν Ἀμερικῇ. Ὁ κάτοικος οὗτος τὸν θαλασσῶν συνελήφθη εἰς τὸν Ποτάμον τοῦ Λοῦπ διὰ τὸν Κ. Κουτσίγν, τὸν ἰδιοκτήτην τῶν « Ἀκαρκαίων Κάπων » ἐν Βοστώνι. Μίαν μὲν τὴν συλλήψεις αὐτῆς τὰ ἕξοδα ἦταν 100 ταλλαρα καὶ ἀὶ τὰν μετακομίσεις αὐτῆς μέχρι τῆς Βοστώνος δ' ἰδιαιτέρας κομιδῆς ἀμαξῶν ἄν δαπανηθῆσαι ἄλλα 400 ταλ. Δεξιμενὴ ἐν χωρὶς νέοι κατακαυλζέται, ἤτις ἔστω μὲ μέλλουσα καταείκ τὴν φάκκικς καὶ αὶ δαπάνα τὴς ἐξεμκνῆς ταύτης υπολογίζονται εἰς 20,000 ταλ. Ὁ νέος οὗτος ταξειδώτης ἀρίκετο εἰς Πορτλάνδην ὑγιὴς καὶ ζωηρὸς, καὶ τοι ταξειδεύσας διὰ τοῦ σιδηροδρόμου 410 μίλια.

ΩΦΕΛΙΜΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΗ.— Εἰν ποτε, ἀκαρνόστα, κεντῆθῇς δυστυχὼς ὑπὸ σφυοῦ ἢ μαίστρι, ἀμίσσω, ἀν θέλῃς ν' ἀπαλλαχῆς τὸν πόνου, ἐπιθὲς ἐπὶ τοῦ κεντηθέντος μέρους κατάπλασμον ἐκ κοινοῦ ἀλκάλου καὶ νοῦ ἀλατος. Ἀν δὲ δὲν ἔχῃς προχεῖρον ἄλκαλι, τότε κάμε τὸ κατάπλασμον ἀπὸ ὄξος ἢ ὕδωρ καθρέκας καὶ θ' ἀπαλλαχῆς παρευτίκα τοῦ ὀρμιεῦ ἐκείνου πόνου. Πολλάκις ἡμεῖς ἐκεντήθημεν ἀπὸ μαίστρας καὶ διὰ τοῦ εἰρημένου ἀπλουστάτου τρόπου ἀπηλλάχθημεν ἀμέσως τοῦ πόνου.

ΕΥΚΟΠΙΣ ΤΡΟΠΟΣ ΕΙΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΝ ΤΟΥ ΚΛΕΠΤΟΥ.— Ἰατρὸς τὶς ἐν Λοῦδρᾳ ἀνεκάλυψε τὸν κλέφαντα τὰ χρήματά του διὰ τοῦ ἑξῆς εὐφυεστάτου τρόπου. Προσκαλέσας ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἀπαντας τοὺς κύριους ἰατοὺς, ἀπεύθυνεν εἰς αὐτοὺς τὰς ἑξῆς τοιαύτας. « Φίλοι μου, τὸ Ἄγιον Πνεῦμα κατέβη σὐρανόθεν καὶ παρέστησε νοῦπτιό μου τὴν παρεθοῦσαν νύκτα ὅπερ μοι ἔπτεν, ὅτι τὸ πρόσωπο τὸ κλέψαν τὰ χρήματά μου, τὰ στιγμὴν ταύτην, ἅμ' αὐτῇ τὰν στιγμὴν, ἔχει πεῦρον ξεττκκοῦ εἰς τὸ ἄκρον τῆς ρίνος του. » Ἅμα εἶπε τὰς λέξεις ταύτας ὁ ἰατρὸς, ὁ κλέπτης τῶν χρημάτων αὐτοῦ, ἐνα μὴ ἀνακαλυφθῇ, ἔθαλε τὸν δάκτυλόν του εἰς τὸ ἄκρον τῆς ρίνος, ἐνατό κρύφῃ, ἀν ἦτο τὸ πεῦρον καὶ τοιοῦτον τρόπῳ μὴ ἀνακαλυφθῇ. Τοῦτο παρατηρήσας ὁ ἰατρὸς ἀνέκραξεν ὀμέσως. « Ἄνθρωπε, σὺ εἶσαι ὁ κλέφτ τὰ χρήματά μου τὰ Ἅγιον Πνεῦμα μοι τὸ εἶπε πρὸ μικρου. » Καὶ τῷ ὄντι ὁ ἄνθρ ψέρει ἐκείνος, ὅστις ἐπίστευσεν ὅτι κατεῖδε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἰς τὴν ἰατρὸν, τὸν ὁ κλέφτ τὰ χρήματα.

ΚΥΡΙΟΣ ΤΙΣ, ὃν εἶχεν ἐγκαταλελεῖφ ἡ σύζυγός του, μετέβη, εἰς τὴν εὐποδηκίσαν δικηγόρον καὶ ἤρχισε νὰ τὴ λεγε τὴν ὑπόθεσιν του παρέκκι καὶ μὲ πολὺ ἀλλόκοτον τρόπον. « Χέρι, ἔλθον νὰ σὰς ξητήσω συμβουλὴν· εἶμαι χωκκοκόκκινος » « Τί; τί; » ἐρώτησεν ὁ δικηγόρος. « Γωκκοκόκκινος, Σίρ. » « Δὲν ἔλουσα ποτὲ τὴν ἔλεν τ' ἀνκρέρκαι εἰς οἰκογενειακὰς σχέσεις καὶ δὲν τὴν ἔνοιοῦ. » « Δὲν κξέκρετε, » ὑπέλαβεν ὁ ξετὼν τὴν συμβουλὴν τοῦ δικηγόρου περὶ τοῦ πρακτέου. « τί εἶναι γωκκοκόκκινος, Σίρ. » « Ἀν εἶσθε λιόκκι δικηγόρος, Σίρ, εἴσθε ἀμοῦς! Εἶμαι γωκκοκόκκινος, ἀλλ' ἄχι πρκμκατικὸς, τὴς γυνακὸς μου ὀρκπκτεύσκτος. »

ΟΑΡΞΤΟΚΡΑΤΙΣ ΠΕΡΕΓΣ.— Ὁ αἰδέσιμος Βοῦλιοῦ Χιλὶ συνείζε νὰ παγκίνῃ εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἐπιχρωμένος ἐπὶ ἀριστοκρατικὴς ἀμάξης καὶ ὁ τρόκος οὗτος τοῦ ἱερέως ὑγκκρίστησε τοσοῦτον ἐν τῶν πρεβίτων τοῦ, ὥστε ἀπεφάσισε νὰ τὸν περιπαιξῇ, ὀνθέσας εὐκαιρίας, καὶ νὰ τὸ ὑποδιαξῇ νὰ μὴ ἦναι τόσον ὑπερῆφανος. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅς ἦτο ἐφημέριος ὁ ἱερεμάρος ἱερεὺς, ἤτο συνήθεια νὰ δίδωσιν αἱ ἐκλογικαὶ ψῆφοι, ὅτε ὁ ἱερεὺς ἤτοι ἐπ' ἀμβωνος, σημειοῦσεις, ἐν τῷ ἐκκλησιαστῷ τὸ ἀντιπαίρνου, ὑπὲρ οὗ παρακαλέσῃ ὁ ὑπηρέτης τοῦ Θεοῦ νὰ δόσῃ παρὰ τοῦ ἐπιστέλοντος τὴν σημειωσιν Κυριακὴν τὰ τινα ὁ αἰδέσιμος Χὶλ ἔλαβεν ἐπὶ τοῦ ἀμβωνος μίαν σημείωσιν καὶ ἀνέξεμε αὐτὴν νὰ τὴν ἀναγνώσῃ, ὡς συνήθεις, ἐὰν τὰς ἀκολουθοῦσας λέξεις: « Δεῦρο; ἀπαιτοῦσιν ὅτι τὸν αἰδέσιμον Χὶλ ἴνα ἦναι ταπεινὸς καὶ ἁπλοῦς ὡς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ὅστις ἀνεῖ τὴν ἐποχὴν ἐπὶ ἀριστοκρατικῆς ἁμάξης, ἐκλθοῦν ἐπὶ ὄνου. » Ἀναγνώσας τὴν σημείωσιν, ὕψωσε τὰς ὀμματοῦλλας του εἰς τὸ μέτωπον καὶ ἔψαξ ἐν βλέμμα περ' αὐτὸν, συνηκθέλθη, ὅτι ἤκκν ἀλφίστατα τὰ ὀνόματα τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅτι πρέπει οἱ ἱερεῖς νὰ ἦναι ταπεινοὶ καὶ ἐὰν τύπος τῆς ἀπόκτησις, ἔχοντες παρόκειμα τὸν τρόπον, κὰθ' ὃν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἔθλιπτε μετὰξὺ τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων ὑπὲρ ὃν καὶ ἐπτωχεύθη.

Η ΑΡΧΑΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΚΑΣΣΙΤΕΡΟΥ.— Οἱ Φοίνικες ἐπορεύοντο κατὰ τὰς Ἀγγλίας τὸν κασσιτέρου ἐπὶ 1,100 ἔτη πρὸ Χριστοῦ καὶ λέγεται, ὅτι ἐν τῷ ἐμπορίῳ τούτῳ πρώτον ἀπέκτησαν ἐμπορικὴν σημασίαν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἔθνεσιν. Ἐπὶ Χαβώνος τὰ κασσιτεραρεῖα ἐν Ἀγγλίᾳ φαίνεται, ὅτι κεῖον ἐντελῶς παρημελημένα, ἐπὶ δὲ τὸν Νορμανδὸν ἐδίδον ἐπανὰ εἰσοδήματα εἰς τοὺς κύκνητας τοῦ Κόρνουολ, ἐδίδες εἰς τὸν Ρίχαρδον, τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἑρίτου γ'. Νόμοι ἐκρυφοτίθεθησαν καὶ δίκρρα προνόμια ἐδόθησαν εἰς τοὺς κασσιτεραρόχους παρὰ τοῦ Ἐδουάρδου, ἀοὶ ρρρ τοῦ κόμητος Ῥιχάρδου, ὅστε ἐπίσης ἔκκμε τοὺς κασσιτεραίους νόμους, ἐπιβαλλοντας φόρον ἐπὶ τὸν κασσιτέρου πόρρτιον εἰς τὸν κόμητα τοῦ Κόρνουολ. Ἐδουάρδος ὁ γ' διετήρησε τὰ προκρκρκφθέντα προνόμια εἰς τοὺς κασσιτεραρυργοὺς καὶ ὕψωσε τὸ Κόρνουολ εἰς δουκάτον, ὁ ὁποῖος ἐθεωρεῖτο εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἐδουάρδον, τὸν Μαῦρον Πρίγκιπα τῷ 1350. Μέχρι τοῦ 1240 μ. Χ. τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ κασσιτεροχωρεῖα ἦσαν τὸ μόνον καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην, ὅτε ἀνεκαλύφθησαν καὶ ἐν Γερμανίᾳ κασσιτεραρυρεῖα, ἅτινα ὑπετίθηκαν τὰ τῆς Ἀγγλίας. Ἐν Βαβαρίᾳ ὁ κασσίτερος ἀνεκαλύφθη τῷ 1640, ἐν Ἰνδίαις τῷ 1710, ἐν Νέᾳ Ἱσπανίᾳ τῷ 1782. Πρὸ ὀλίγου ἐτῶν ἐξήγοντο κατὰ μέσον ὅρον ἐξ Ἀγγλίας 1,500 τόνοι κασσιτέρου θαυμαζγάστου, ἐξαιρουμένου τοῦ κατεργασμένου κασσιτέρου καὶ τῶν κασσιτερίνων παρρφίδων, ἀξίας 400,000 λιρῶν.

ΑΠΔΓΧΟΝΙΣΕ ΑΤΣΤΡΑΛΙΑΝΩΝ ΑΓΤΟΧΘΟΝΩΝ.—Τεσσαρες αὐτόχθονες κάτοικοι τῆς Αὐστραλίας ἀπκγχονίσθησαν ἐν Ἀδελαΐδῃ, ἐν τῇ Ν. Αὐστραλίᾳ ἐπὶ φόνῳ διαπραχθέντι παρ' αὐτῶν. Πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς ἐρκιστο, ὅτι βαθέως συγκρκθόνοντο τὰ πάντα ἐφρίσσοντο θέσει καὶ τὶ τέλος τοῦς πρείμενα καὶ ἐὐσβοῦσιν· ἀλλ' ἀρ' ἑτέρου, ἐνδεῖα παρῆρχοντο ἡμέραι ἀπὸ τῆς εἰς θάνατον καταδίκης τοῦ, παραμρρούντο ἐπτίζοντες ὅτι θὰ τοῦς δοθῇ χάρις. Οὐδεὶς αὐτῶν ὁμολόγησε τὸν φόνον, ἀλλ' ἕκαστος τὸν ἀπέδιδε εἰς τὸν ἄλλον. Ὅτε τὸν προτεραῖον ἡμέραν τῆς ἀπκχονίσεσιν τοῦς ἀνκγγέλθη, ὅτε τὰν ἐπούσαν πρωὶαν ἔμελλον νὰ ἀπαγχονισθοῦσι, οἱ οὗοι ἐκ τοῦ κατσδίκων τοσοῦτον ἐλυπήθησαν, ὥστε καὶ ὅλην τὴν νύκτα δὲν ἐκοιμήθησαν παντελῶς καὶ πολλὰς ἐπίκκμαν οἱ εἰδεῖ πλκμᾷς ἐφ' ἑαυτοῦ· καὶ τοῦτο ἔπραξαν οὐχὶ ἕνα αὐτοκατηνοθῶσιν, ἀλλ' ἵνα ἐκφοβήσωσι τὴν ὑπερβολικὴν τοῦ λόφης, ἣν ἐφαίνοντο, μέλλοντες ν' ἀποθανοῦσι καὶ ἐγκαταλείψωσι τὸν κόσμον τοῦτον. Δὲ αὐτοὺς κτο γνωκυτατὴ ἡ ζωή. Ἀλλὰ τὴς εἶδε τί σὶ αὐτόχθονες ἔκεινοι τῆς Αὐστραλίας ἐρρόνουν, ὅτι τοιοῦς περείμενε μετὰ θάνατον καὶ ὅτα τοῦτο ἔδυνάμενο τοσοῦτον.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ.

ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΥΣΙΝ, ὅτι ἐν Ἀγλίᾳ καὶ Οὐαλλίᾳ ὑπάρχουσι περίπου 5,000,000 ἵππων, 32,000,000 προβάτων, καὶ περίπου 1,825,000 ἵππων, εἰς ὧν τὸ ἓν τέμπτον ἐπιστρέπει δ' ἱππασίαν παρὰ τὰν γλῶσσα τοῦ. Διότι οἱ Ἄγγλοι, ἀρρενες καὶ θήλεις, ἀμπάσιν ὑπερβαλλόντως τὴν ἱππασίαν.

ΘΝΗΤΟΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.— Ἐν τῇ παρεθοῦσαν ἑβδομάδα ἀπεθανον 1,127 ἄνθρωποι, εἰς ὧν 577 ἦσαν ἄρρενες καὶ 550 θήλεις. Ὁ δὲ μέσος ὅρος τῆς ἑβδομαδιαίας θνητότητος ἀπὸ τοῦ 1851—60, ἐξαιρουμένων τῶν συμβάντων θανάτων τὴ 1854 ἐκ τῆς ἐνσκήψεως χολέρας, ἦτο 1,058 καὶ διερρυθμίσθη διὰ τὴν αὔξησιν τῆς πλυθυσμοῦ τῆς μητροπόλεως ταύτης, τότε εἶναι 1,164. Ὅθεν οἱ συμβάντες θάνατοι κατὰ τὴν παρεθοῦσαν ἑβδομάδα ἦσαν ὀλιγώτεροι του μέσου ὅρου τῆς ἑβδομαδιαίας θνητότητος τῆς τελευταίας δεκαετίας.

Ἐγεννήθησαν δὲ τὴν παρεθοῦσαν ἑβδομάδα 874 ἄρρενα καὶ 831 θήλεα, ἤτοι ἐν ὅλοις 1,725 τέκνα, προστεθέντα εἰς τὸν πληθυσμὸν τοῦ Λονδίνου. Ὁ δὲ μέσος ὅρος τῶν ἑβδομαδιαίων γεννήσεων ἀπὸ τοῦ 1851—60 ἦτο 1,625.

ΤΑ ΨΗΦΙΣΘΕΝΤΑ κρκματικὰ ποσὰ παρὰ τοῦ ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου διὰ τὴν ἐθνικὴν ἐπιδίωσιν ἐν Ἰρλανδίᾳ ἀνκκαλύπτουσιν ἀπὸ τὴς ἀρχῆς τοῦ συστήματος μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1860 εἰς 8,817,964 λίρας.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ἔκθεσις, ἐγκριθεῖσα ὑπομοιεθθίσα, δείκνυσι, ὅτι ἡ ποσότης τῶν πυρομάχων ἡ φρακιοχρυθεῖσα ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρεττανικῇ δ' ἐνκτερεῖκν κατκκλκνοῦ τῷ μὲν 1859 ἀνέβκινεν εἰς 28,661,674 γκλόνια, τῷ δὲ 1860 κατέβη εἰς 26,863,361 γκλόνια. Ἡ δὲ ποσότης τῶν Βρεττανικῶν πυρομάχων, ἅτις ἐφρακιοχρυθῆ ἐν ἑκατοντακὶς ἐξκκόντων τῷ 1859 ἦτο 23,729,026 γκλ. καὶ τῷ 1860, 21,338,148 γκλ. Κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ τρέχοντος ἔτους ἡ ποσότης τῶν ἐντὸς τοῦ κρκτοῦς τοῦ κατκκεκκνκθέντων πυρομάχων δὲ ἐπιτόπιον κατκκλόκιον ἦτο μόνον 4,670,797 γκλόνια.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΝ.—Ἡ ἄξια τῶν εἰσαχθεισῶν γενημάτων πκντὸς ὀίς καὶ τὰν ἀλλον ἦτο τῷ 1854, 21,760,283 λίρας· τῷ 1855, 17,508,700 λίρας· τῷ 1856, 23,609,422 λίρας· τῷ 1857, 19,380,067 λίρας· τῷ 1858, 20,152,641 λίρας· τῷ 1859, 18,041,069 λίρας· ὥστε ἐὰν τὸ ἀκκτκκκκ τοῦ ἔξ ἔτους ἢ ὁλοῦ ἄξκν τῶν εἰσαχθεισῶν γενημάτων καὶ ἀλκρκν ἀνέβκινεν εἰς 119,835,676 λίρας καὶ ὁ ἐτήσιος μέσος ὅρος ἦτο 19,980,613 λίρας πληρωθεισῶν ἀπὸ μετόπτας καὶ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.
(ADVERTISEMENTS.)

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ
ΤΟΥ
RIMMEL
ΕΞΑΤΜΙΣΤΗΡ ΜΥΡΟΥ

Κομψόν όργανον πρὸς διάχυσιν εὐωδίας ἀνθέων καθαρισμὸν τοῦ ἀέρος ἐν ταῖς κατοικίαις καὶ ἐν τοῖς δωματίοις ἀσθενῶν, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν LETHERBY καὶ HASSAL συστηθὲν, καὶ εὐρισκόμενον παρὰ πᾶσι τοῖς μυροπώλαις καὶ ἐν Ἰνδίαις.
EUGENE RIMMEL μυριέφ. 96, Strand, καὶ 24, Cornhill, London.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΔΩΡΕΑΝ.

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΩΛΛΟΥΑΙΗ.

Ἀδυναμία καὶ ἀτονία.

Τὰ θαυμάσια ταῦτα καταπότια, ταχέως ἀναζωογονοῦντα τὸ σύστημα, ἀξρυσι πᾶσαν αἰτίαν ἀδυναμίας καὶ ἀτονίας. Νέος ἢ γέρων, πλούσιος ἢ πένης, δοκιμάζων τὸ περίφημον τοῦτο ἰατρικὸν, ἐν βραχεῖ ἀνακάμβανε δύναμιν καὶ σθένος.

Βῆξ, συνάγχη καὶ ἄσθμα.

Ὁ νοσημὰ τι τοιοῦτον νοτὸν, λαμβάνων ὁλίγας δόσεις καταποτίων, καὶ ἀπιτρέψων τὴν ἀλοιφὴν ἐπὶ του στήθους, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν θέλει αἰσθανθῆ εὐτελῶν μέγα ὄφελος κατὰ τὴν ἐπαγρύπνεν τοῦ καθ. Ὠλλουαϊκῆ.

Μητέρες καὶ ὀυγατέρες.

Εἰς τὰς πρώτας τὰ καταπότια ταῦτα εἶναι ἀνεκτίμητα εἰς τινα περίοδον τῆς ζωῆς, ἐνεκνοῦντα ταύτας νὰ διέλθωσι ἀβλαβῶς τὴν κινδυνώδη περίοδον τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν, ὅτε τοσαῦται ἀπόλλυνται. Εἰς δὲ τὰς νύας τὸ θεῖον τοῦτο φάρμακον ἐν ἔχει ἄλλο ἴσον. Πλείονες λεπτομέρειαι περιέχονται εἰς τὰς ἐντύπους ὁδηγίας, τὰς συνοδευούσας ἕκαστον κουτίον.

Ἧπαρ, στόμαχος, πνεύμονες.

Ὀλίγαι δόσεις τῶν καταποτίων τούτων καθαρίζουσιν ἐκ τῆς χολῆς τὸν στόμαχον, ἀπαναρέουσι τὴν λειτουργίαν τοῦ ἥπατος καὶ τῶν ἐντέρων, καὶ καθαρίζουσιν οὕτω τὸ αἷμα, ὥστε ὁ πάσχων λαμβάνει νέαν τρόπον τινὰ ζωήν. Πρὸς διατήρησιν καλῆς ὑγείας πᾶς τις πρέπει νὰ παίρνῃ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος μίαν δόσιν τῶν καταποτίων τούτων. Παντακοῦ ζητοῦνται ὡς ἀνώτερα παντὸς ἰατρικοῦ.

Τὰ καταπότια τοῦ Ὠλλουαϊκῆ χρησιμεύουσι ὡς ἄριστον ἀντίδοτον εἰς τὰς ἐξῆς ἀσθενείας, τοὺς παντοειδεῖς πυρετοὺς τὸ ἄσθμα, τὰ χολερικὰ νοσήματα, τοὺς ἀγκῶνας, τὰ ἐντερικὰ νοσήματα, τὸν κόλικα, τὰς ἐμφράξεις τῶν ἐντέρων, τὴν φθίσιν, τὴν ἀτονίαν, τὸν ὄδρωπα, τὴν δυσπεψίαν, τὸ ἀξυσίπελας, τὴν ἀπαξίαν τῶν ἐμμήνων, τοὺς σπασμοὺς, τὴν ποδάγραν, τὴν κεφαλαλγίαν, τὴν δυσπεψίαν, τὰς ῥηγοῦσας, τὸν ἴκτερον, τὴν ἀπαιτίτιδα, τὴν πευραλγίαν, τὰς αἱμαῤῥοΐδας, τοὺς ῥευματισμοὺς, τὴν δυσουρίαν, τὰς χοιράδας, τοὺς πονοκλάψους, τὴν λιθίασιν, τὴν ἐρεύτιδα, τὰ σίδήματα, τὰ ἕλκη, τὰ ἀῤῥοῦτσικα πάθη, τὴν ἐλμινθίασι., τὴν ἀδυναμίαν ἐξ αἰσαδήποτε αἰτίας κλπ.

Τὰ καταπότια καὶ ἡ ἀλοιφὴ πωλοῦται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ καθηγητοῦ Ὠλλουαϊκῆ(Holloway) 224 Strand, près de Temple Bar, à Londres, καὶ παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς ἐντίμοις φαρμακοπώλαις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.— Τιμὴ 1τιλ. 1½δ., 4σ. 6δ., 11σ., 22σ., καὶ 33σ. ἕκαστον δοχεῖον κατὰ τὸ μέγεθος. Ὁ τὰ μεγαλείτερα λαμβάνων ἔχει μεγαλείτεραν ὠφέλειαν. Ὁδηγίαι διὰ τὸν πάσχοντα ἐξ οἱουδήποτε νοσήματος προσκολλῶνται ἐν ἑκάστῳ δοχείῳ.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΤΟΥ **ΕΛΛΓΟΥΔ**
ΑΕΡΟΣΤΕΓΗΣ ΠΕΡΙΚΕΦΑΛΑΙΑ
ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΛΥΜΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΝΔΙΑΝ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΘΕΡΜΑ ΚΛΙΜΑΤΑ.

Ἡ τομὴ αὕτη δαινοῦει κατὰ τίνα τρόπον ἡ κεφαλὴ ἀπορῴγει τὴν ἐπιδρασιν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων.

Ὁ ἐπιθυμῶν τοιούτους ἀεροστεγεῖς (air-chamber) πίλους καὶ περικεφαλαίας, δύναται ν' ἀπευθυνθῇ πρὸς τοὺς κυριωτέρους πιλοποιοὺς τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν πρωτίστων πόλεων τῶν Ἰνδιῶν, ἢ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἰδιοκτήτας τοῦ προνομίου.

J. ELLWOOD & SONS.
Great Charlotte Street (S.), London.

Προς βεβαιότητα ὀφ παρατηρῇ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ πίλου ἐὰν ὑπάρχῃ ἡ ἀνωτέρω διεύθυνσις.

ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΑΙ βελτιωμέναι, μετακινοῦσαι, στερεαί, ὀρθοῦνται καὶ εὐθεῖαι. Τιμὴ τοιαύτης μηχανῆς μὲ ὅλα της τὰ ἀναγκαῖα.

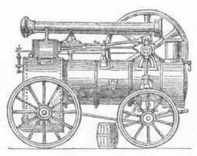

4 ἵππων δυνάμεως, κυλινδρικὴ διαμέτρου 6½ δακτύλων	Λ	160
5 » 7 »	»	175
6 » 7¾ »	»	195
7 » 8¼ »	»	210
8 » 9 »	»	225
10 ἵππων δυνάμεως, διεύθυνσις διαμετ. 7 δακτύλ.	»	285
12 » 7¾ »	»	330
14 » 8 »	»	370

Διεύθυνσις Wm. SHRIMPTON,
24, Austin Friars London E. C.

ΑΥΤΕΝΕΡΓΟΝ ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΡΙΟΝ,

Διὰ κόψιμον σανίδων, δοκῶν, καὶ παντὸς εἴδους ξυλικῆς, δυναμένου νὰ κινηθῇ δι' ἀτμοῦ ἢ ζῴου. Τιμὴ πλήρης μεθ' ἑνὸς χυτοῦ χαλυβδίνου κυλινδροειδοῦς πρίονος 20, 30, ἢ 42 δακτύλων Λ. 80 ἕκαστον. Μικρότερου μεγέθους Λ. 50. Τιμολόγια καὶ σχέδια παντὸς εἴδους μηχανῆς πρὸς κατεργασίαν ξύλων ἢ μετάλλων στέλλονται εἰς τὸν αὐτοῦτα. Διεύθυνσις Wm. SHRIMPTON, 24, Austin Friars London E. C.

ΤΟΥ STEVENS ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΔΙΑ ΤΑ ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΑ, παραδεχθεῖσαι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ὑπὸ τοῦ συμβουλείου τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, τῶν διευθυντῶν πάσης τάξεως τῶν δημοσίων καταστημάτων, τῶν πρώτων ἀρτοποιῶν τῆς ἀριστοκρατίας, κτλ. Ἐγγυοῦνται ἐξοχον καὶ λίαν καθαρὸν ἄρτον ζυμόνουσι δὲ ποσὸν ἀπὸ μίαν κουάρτερ ἀλεύρου μέχρι πέντε σακίων ἑκάστοτε. Τιμῶνται ἀπὸ λίρ. 2 καὶ σ. 10 ἕως 130 λίρ. ἑκάστη.

Διεύθυνσις 5, 6, 2, 7, Cambridge Road N. E.

Αἱ μηχαναὶ αὗται ἐφαρμόζονται ἐπίσης εἰς πᾶν εἶδος οἰκιακοῦ ἄρτου

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ.

Τὰ ἑξῆς εἰς τοὺς κυνηγοὺς χρήσιμα ἀντικείμενα ὑπὸ τοῦ FR. JOYCE ἐργοστασιάρχου τοῦ ἐπὶ τοῦ Στρατ. Ὑποφυγείου τῆς Ἀγγλίας, καὶ τῆς Ὀδοῦ, Κυβερνήσεως κατασκευαζόμενα ἐν Λονδίνῳ, δύνανται νὰ ἀγοράσῃ ἐξ ὀλοκλήρου καὶ πολυτίμου περιτίθεσι τῆς πόλεως ταύτης.

Στρατιωτικὴ δίκη κηροδίνης πλεκτικὴ καψύλη.
Προνομιοῦχα ἐκ πυροβόλου διάνοιγμενείαν »
Ἀντιβρυντικὴ ἐφευρεθεῖσα τὸ 1824 »
Τριπλὴ μὴ ὑπὸ τοῦ ὕδατος βλαπτόμενα »
Τάπια ἐξ ὑφασματος χρωμοῦς θερμοκαιομένοι, ἢ ἐκ τῆς κόνης ὅλκες, ἐξ ἃς κατασκευάζονται πίλοι, ἢ ἐκ χάρτου.
Περιτοβολαὶ (φυτεῖκαι) εἰκ τὰ ἐκ τοῦ ὑπεῖθεν χρησιμεύουσα ἐπίκα, καὶ ἐν γένει πάσης χρήσεως περιτοβολαὶ μετὰ σύρματος.

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ
ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΒΟΥΤΗΚΤΩΝ
C. E. HEINKE,
ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
79, Great Portland St. London.

Εἰδοποιεῖ τοὺς ἰδιοκτήτας πλοίων, ἐμπόρους, πλοιάρχους κτλ. κτλ., ὅτι πολλοὶ βελτιώσεις ἐγένοντο ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς εἰς κεφαλὴς καὶ τὴ λοιπῇ ἐνδυμασία (οὐβ. ἐ. ἐφεστ.), ἃς φέρων δύνανται νὰ μένῃ ὑπὸ τὸ πλεῖστον χρόνον ἐν τῷ ὕδατι, πρὸς ἐξαιρεσιν πραγμάτων, σπάγγων καὶ μαργαριτῶν ἐν τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, πρὸς δὲ τούτοις, πρὸς κατασκευὴν θεμελίων ὑφάνων ἢ γεφυρῶν πρὸς ἐπισκευὴν αὐτῶν.

Α'. τάξεως μεταλλίον ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἐκθέσει τοῦ 1851 καὶ ἐν τῇ Γαλλικῇ τοῦ 1855. Ὑποβρύχιοι μηχαναὶ τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ρωσσίας, Ἱσπανίας, Πορτογαλλίας, Καναδᾶς, Ἱρλανδίας, Βραζιλίας καὶ Ἰνδιῶν Κυβερνήσεως.

ΟΙ RANSOMS ΚΑΙ SIMS, IPSWICH,

Μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας ἐξεργάζονται τὰς νέας βελτιωθείσας χειρομάς μηχανὰς, περιλαμβανούσας, προνομιοῦχα καὶ μὴ, ἀρότρα, ἀκμαδίας διὰ πάσαν γῆν καὶ εἰς πᾶντα σκοπὸν. Βωλοκόπτες, ἀρότρα πρὸς διαβωλισμὸν, κύλινδροι καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀγρολάβα, ὁλόφωνα δι' ἵππων καὶ χειροκόπτες, ἀχυροκόπτα, ῥιζοκόπτα, συνδυαστικοὶ καὶ τριπτικοὶ μύλοι διὰ σιτάρια κτλ. ἀτμομηχαναὶ, ἐμμετακίνητοι ἢ μὴ, μετὰ προνομιούχων ἢ ἄλλων δεξιοτάτων ἀτμοκίνητοι ἀλωνιστικαὶ μηχαναὶ, ἐμμετακίνητοι καὶ μὴ, ἐνὸς ἢ δύο ἢ τεσσάρων ἀλωνιστικαὶ μηχαναὶ δι' ἵππων, κλωβιστικαὶ μηχαναὶ, ἀλεσοβρυμοὶ, ἱπποσκευαὶ κτλ.

Οἱ RANSOMS καὶ SIMS πρὸ πολλοῦ φημίζονται, διότι εἰς τὰς γεωργικὰς μηχανὰς των ὑπάρχει ἀπλότης, ἀνθρεκία, ὀρκιωστὸς καὶ οἰκονομία εἰς τὴν ἐπικοινῶν, καὶ εἰς ὅτι ἐρχόζονται μεγάλως φροντίζουσι περὶ τῶν σπουδαίων τούτων ἀρχῶν. Οἱ R. καὶ S. ἔχουσι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των πλέον τῶν 1000 ἀνθρώπων καὶ τοιαῦτα δύνανται νὰ ἀπελέσωσι οἱονδήποτε διαταγήν. Αἱ γεωργικαὶ μηχαναὶ εἶναι ἐκτεθειμέναι ἑκάστην Τρίτην εἰς τὸ Ἴρσυϊτ ἀπὸ τὰς 12—1 μ. μ.

Κατάλογοι μετ' εἰ ονομαστῶν, ἐλεύθεροι τιχυδρομεῖου, γνωμάσης αἰτήσεως εἰς τὸ ἐν Ὀρουϊ ἐργοστάσιον (Orwell works), ἢ εἰς τὸν πρὰκτορα αὐτῶν ἐν Λονδίνῳ, SHEPPARD RANSOME, 31, Essex-street Strand, W. C. Γίνεται ἡ συνάθεις εἰς τὴ ἐμπόριον ἐμπτωτίς. Αἱ ἐκ ξένων μερῶν διαταγαὶ πρέπει νὰ συνοδεύωνται διὰ πιστώσεως εἰς Λονδῖνον, πληρωτέας ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τῆς φορτωτικῆς.

ΑΜΑΞΑΙ

Τοῦ ALDEBERT τὰ προνομιοῦχα ἄνευ κρότου ἐλαστικὰ ἐτελειοποιήθησαν παρὰ προσδοκίαν καὶ τὰ ὅλα τελευταῖα ἔτη, καὶ θεωροῦνται τὰ χρηστιώτερα. Εἰς κατασκευὴν νέας ἁμάξης δὲν χρειάζεται πρόσθετος δαπανὴ, καὶ μικρὸν ἔξοδον ἀρκεῖ νὰ ἐφαρμόσῃ τις τὰ ἐλαστικὰ ταῦτα. Ὁ μηχανισμὸς εἶναι τοσοῦτον ἁπλοῦς ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξέλθωσι τῆς θέσεώς των. Διεύθυνσις ALDEBERT & Co. 57, & 58, Lon-negre

ΕΠΙΠΛΑ ΠΡΟΣ ΕΞΑΓΩΓΗΝ.

RICHARD LOADER & Co. γενικὸν κατάστημα ἐπίπλων καὶ ταπήτων, 23 & 24, Pavement, Finsbury, London E. C.

Πάντα τὰ ἄνω εἴδη δίδονται ἐπ' ἐγγυήσει, ὅτι εἶναι εἰς καλὴν κατάστασιν.

Κατάλογοι, περιέχοντες εἰκονογραφίας τῶν πραγμάτων καὶ τὰς τιμὰς αὐτῶν, δίδονται ἄμα αἰτηθέντες.

Ὁ JOHN DRAPER, χαρτοεπώλης, πωλῶν καὶ ἐξάγων ὁλικῶς, κατασκευαστὴς καταστείχων καὶ τυπογράφος, ὁ, Little Tower-st. London, ἔχει πάντα τὰ εἴδη τοῦ χάρτου πρὸς γραφὴν, τύπωσιν κλπ., ἀκόμη καὶ προμνῶν διὰ τὸν ὑπ' αὐτοῦ ἐφευρεθέντα Εὐρετὴν Κατάλογον. Μεταξὺ δὲ τῶν μέτων τὰ ἑπόμενα εὐκόλουσι ἐν τῇ ἐργασίαν καὶ ὁ Νέος Προνομοιούχος Κατάλογος ὑπὸ John Draper, ὁ' οὗ εὐκόλως δύναται νὰ ἀνεύρῃ τις πᾶν ὅ,τι ζητεῖ αἰσιονομῶν τὸν χρόνον χωρὶς ν' ἀναγκάζηται νὰ ἀναθεωρῇ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τὸ βιβλίον προκειμένου νὰ ἔξεται ὅθεν περιπεπλεγμένοι λογαριασμοί.

Μηχαναὶ πρὸς ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν καὶ κιβώτια δ' αὐτῶν, μενόνι καὶ πᾶν εἶδος γραφικῆς ὕλης εὐδοκιμοῦσι παρὰ τῷ ἰδίῳ εἰς καταστάσεις τιμάς. Πέμπονται κατάλογοι εἰς τὸν αἰτήσαντα.

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ. Ὁ Κ. Ἰωάννης Πρέστων, μαπίτης ἀτμοπλοίων, διαπραγματεύεται τὴν ἀγοραπωλησίαν παντὸς εἴδους ἀτμοπλοίου αἰσιόπου ἢ ἐμλίνου, ἐλεικκινήτου ἢ διὰ τροχῶν. Συνάπτει δὲ καὶ συμφωνίας πρὸς κυριθήγεται παντὸς εἴδους ἀτμοπλοίου ἐν βραχυτάτῃ προθεσμίᾳ. Διεύθυνσις JOHN PRESTON, Steam Ship Broker. East India Chambers, Leadenhall-street, London.

ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΕΚΛΕΚΤΟΣ ΚΑΠΝΟΣ πρὸς 10/ τὴν λίτραν. Ὁ βουλόμενος δύνασαι νὰ ἔχῃ δείγμα, ὅμ' ἀπευθυνθῇ πρὸς τὸν K. K., 19, Shannon Terrace, Broke Road, Dalston.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ,
ΕΧΟΥΣΑ ΤΗΝ ΕΔΡΑΝ ΑΥΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩι.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ £200,000 εἰς 2,000 ΜΕΤΟΧΑΣ ἐκ £100 ἑκάστη.

ΜΕ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑΥΣΑΝΗ ΤΑ ΕΑΥΤΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑ. ΟΠΟΣ ΑΙ ΚΑΤΑ ΚΑΙΡΟΥΣ ΓΕΝΙΚΑΙ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΗΘΕΛΟΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ.
(ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ 16 ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ. — ΟΙ ΚΚ. ΜΕΤΟΧΟΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΙΜΗ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΤΟ ΠΟΣΟΝ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ, ΑΣ ΛΑΜΒΑΝΟΥΣΙ.).

ΔΙΕΤΘΝΤΗΣ.
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΠΑ.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ.

Τέσσαρες τοιοῦτοι θέλουσι διορισθῆ παρὰ τῶν ΚΚ. Μετόχων κατὰ τὴν πρώτην γενικὴν Συνέλευσιν

ΤΡΑΠΕΖΙΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ,
Messrs WILLIS PERCIVAL & Co. N° 76. LOMBARD STREET. LONDON.
Messrs MASTERMAN & Co. N° 35. Nicholas Lane, LOMBARD STREET. LONDON.

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ.
Messrs LAGFORD & MARSDEN, 59, FRIDAY STREET, CHEAPSIDE. LONDON.
Messrs SALE, WORTHINGTON, SHIRMAN & SEDDON, MANCHESTER.

ΛΟΓΙΣΤΑΙ.
Messrs COLEMAN TURQUARD YOUNG & Co. 16. TOKENHOUSE YARD. LONDON.

Ἡ παροῦσα Ἑταιρία ἐνεκρίθη καὶ ἐπεκυρώθη τῇ 31ῃ Ἰουλίου ἐ. ἔ. παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΜΕΤΟΧΩΝ.
Πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐμπορικῆς Ἑταιρίας.

Κύριε,

Παρακαλῶ νὰ μοὶ παραχωρήσητε ..... Μετοχὰς καὶ ὑπόσχομαι τὴν παραδοχὴν αὐτῶν, ἑταιμος νὰ πληρώσω τὴν προκαταβολὴν, ἅμα ἀναγνωρισθῶ μέτοχος τῆς Ἑταιρίας σας, ὡς καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόσεις συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς.

Ὑπογραφὴ.....
Ἐπάγγελμα.....
Διεύθυνσις.....
Διαμονὴ καὶ ἡμερομηνία.....

☞ ΣΗΜ. Αἱ ἐπιστολαὶ διευθυνόσαι πρὸς τοὺς Τραπεζίτας τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὴν ἀνωτέρω σημειουμένην διεύθυνσιν αὐτῶν, ἢ εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τῆς Ἑταιρίας ἀγγλιστὶ γεγραμμένην

To the Oriental Commercial Company,
LONDON.

(ΑΡΙΘ. 63.)

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐν ΛΟΝΔΙΝΩ, τῇ 11ῃ σεπτεμβρίου 1861.

Τὸ σπουδαιότερον γεγονὸς τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἐστὶν ἡ ἀνάκρισις καὶ ἡ καταδίκη τῶν αἰτίων τῶν τελευταίων σιδηροδρομικῶν δυστυχημάτων, περὶ ὧν μνείαν ἐποιησάμεθα ἐν τοῖς τελευταίοις ἡμῶν φύλλοις. Καὶ τοῦ μὲν δευτέρου κατὰ τὸν Βόρειον σιδηρόδρομον τοῦ Λονδίνου δυστυχήματος αἴτιος ἦν νεανίας τις ἐνενέα καὶ δεκαετὴς τὴν ἡλικίαν, ὀνόματι Ῥάϋιερ. Οὗτος ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ φαίνεται κόπου ἐλησμόνησε νὰ καταστείλῃ τὰ ἐρυθρὰ σημεῖα τοῦ κινδύνου, καὶ ἠνάγκασε τὴν πρώτην κομιδὴν νὰ μετριάσῃ τὴν ταχύτητα αὐτῆς, ὅτε ἡ δευτέρα μετὰ τῆς συνήθους προσερχομένη ταχύτητος συνεκρούσθη καὶ ἐπροξένησε τὴν καταστροφὴν 70 καὶ ἐπέκεινα ἀνθρώπων. Τοῦ δὲ ἐν Βράϊτον δυστυχήματος αἰτία ἦν ὁ βοηθὸς τοῦ ἐν Βράϊτον σταθμάρχου Κ. Δέγγ, ὅστις ἐπέτρεψεν εἰς τὰς κομιδὰς νὰ ἀναχωρήσωσι τοσοῦτον ταχέως ἡ δευτέρα μετὰ τὴν πρώτην, ὥστε συνεκρούσθησαν ἀμφότεραι ἐν τῷ ὑπογείῳ τοῦ Κλάϋτον, καὶ ἐπροξένησαν τὴν καταστροφὴν 100 περίπου ἀνθρώπων. Οἱ ἔνορκοι κατεδίκασαν ἀμφοτέρους τοὺς αἰτίους τῶν ῥηθέντων δυστυχημάτων ἐπὶ φόνῳ, καὶ ἔψεξαν τὴν ἀμέλειαν τῶν Διευθυντῶν τῶν δύο ἑταιριῶν. Ὑπολογίζονται δὲ τὰ ἔξοδα τῶν ἑταιριῶν τούτων κατὰ τὰ παρόντα δυστυχήματα, ὅτι θὰ ὑπερβῶσι τὰς 60,000 λίρας.

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀπέθανεν ἐν τῷ πλοίῳ «ὁ Ἔρεχθος» μετὰ μακρὰν καὶ πολυώδυνον ἀσθένειαν ὁ λόρδος Ἐδγκουμ. Διὰ τοῦ θανάτου δ' αὐτοῦ κενοῦται θέσις τις ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων· κεθόσον ὁ ῥηθεὶς λόρδος ἦν ἀντιπρόσωπος τῆς Πλυμούθης, διαδεχθεὶς τὸν τίτλον τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς ὑποκόμου Βάλλεορτ, τοῦ ἀντιπροσωπεύσαντος τὴν ῥηθεῖσαν ἐπαρχίαν ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων μέχρι τῶν τελευταίων βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Πλὴν τῆς τελευταίας ἐν τοῖς νεωρίοις τοῦ Λουδίνου ἐκραγείσης πυρκαϊᾶς, ἐξερράγησαν καὶ τέσσαρες ἄλλαι εἰς διάφορα μέρη τῆς μητροπόλεως, μεγίστην ἐπενεγκοῦσαι βλάβην καὶ καταστρέψασαι πολλὰς οἰκίας καὶ ἐργαστήρια· εὐτυχῶς ὅμως οὐδεμία ζωὴ ἀπωλέσθη ἐξ αὐτῶν. Φαίνεται δ' ὅτι αἱ συνεχεῖς αὗται πυρκαϊαὶ δὲν προέρχονται ἐξ ἁπλῆς μόνον ἀμελείας, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων αἰτιῶν, ἃς ὁ ἀγγλικὸς τύπος προσπαθεῖ νὰ ἀνακαλύψῃ.

Ἡ ἐφημερὶς τὰ Ἡμερήσια Νέα ἐπικρίνει λίαν αὐστηρῶς τὴν ἀποστολὴν τῶν τριῶν ἀγγλικῶν συνταγμάτων εἰς Καναδᾶν, κηρύττουσα ὡς φαντασιώδες τοὺς φόβους περὶ εἰσβολῆς τινος τῶν στρατευμάτων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, καὶ θεωροῦσα τὸ μέτρον τοῦτο τοῦ δουκὸς τοῦ Νεοκάστρου ὡς πρόδηλον ἀπόδειξιν τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ ἀνικανότητος.

ΓΑΛΛΙΑ.—Τὸ μαντεῖον τέλος πάντων ἐχρησμοδότησεν. Ἀπό τινων ἡμερῶν ὅ τε ἀγγλικὸς καὶ ὁ γαλλικὸς τύπος περιεστρέφετο περὶ τὸ ἐν Παρισίοις δημοσιευθὲν γαλλικὸν φυλλάδιον, τὸ ἐπιγραφόμενον «Ὁ Αὐτοκράτωρ, ἡ Ῥώμη καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας,» καὶ ἄλλαι μὲν τῶν ἐφημερίδων ἐθεώρουν αὐτὸ γεγραμμένον καθ' ὑπαγόρευσιν, ἄλλαι δὲ κατὰ συνέργειαν τοῦ Ναπολέοντος, μέχρις οὗ τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς κυβερνήσεως διεσκέδασεν ἁπάσας τὰς εἰκασίας ταύτας διὰ τῶν ἑξῆς λέξεων· «Ὁ Χρόνος καὶ αἱ ἄλλαι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐφημερίδες ποιοῦνται ἐπὶ τοῦ φυλλαδίου «ὁ Αὐτοκράτωρ, ἡ Ῥώμη καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας» παρατηρήσεις, στερουμένας πάσης βασιμότητος, καὶ εἰς ἃς ἡ κυβέρνησις ἀντιτίθησιν ἐπίσημον ἀρνησιν.» Ὁλόκληρος ἑβδομὰς παρῆλθεν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ φυλλαδίου μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ Μηνύτωρ ἀποκηρύττει τοῦτο, καὶ κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ὁ Βενεδέττης, ὁ διαπραγματευθεὶς ἄλλοτε λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ζήτημα τῆς παραχωρήσεως τῆς Σαβαυδίας καὶ Νικαίας εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐγένετο δεκτὸς ὡς Γάλλος πρεσβευτὴς ἐν Τουρίνῳ. Κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην λέγεται προσέτι, ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ὑπέβαλεν εἰς τὴν τῆς Ἰταλίας τὸν διορισμὸν τοῦ Κόμητος Ἀρέσου (Arese), πάνυ φιλικῶς διακειμένου πρὸς τὸν Ναπολέοντα, ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν ἀντὶ τοῦ Ῥικαζόλη, οὗτινος ἡ σταθερὰ γλῶσσα περὶ μὴ περαιτέρας τινὸς παραχωρήσεως ἰταλικῆς τινος γῆς, ἀντηχεῖ ἔτι εἰς τὰ ὦτα τῆς Εὐρώπης. Καὶ κατὰ πρῶτον μὲν πολλοὶ ἐπίστευσαν, ὅτι ὁ Ῥικαζόλης ἤθελεν ἐγκαταλείψει τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν, καὶ μεταβῆ ἡσύχως εἰς τὸ τῶν ἐσωτερικῶν· ἀλλὰ μετὰ ταῦτα τοῦτο ἀπεδείχθη ψευδές. Ὁ Ῥικαζόλης ἀναλαμβάνει τὸ χαρτοφυλάκιον τὸ κατατεθὲν ὑπὸ τοῦ Μιγγέτη, ἀλλὰ κρατεῖ καὶ τὸ ἑαυτοῦ, κηρύττων ἅμα, ὅτι θὰ κρατήσῃ αὐτὸ μέχρις οὗ λυθῇ ἐντελῶς τὸ ῥωμαϊκὸν ζήτημα.

Λέγεται, ὅτι συγγραφεὺς τοῦ ῥηθέντος σπουδαίου φυλλαδίου, ὅπερ μέχρι τῆς ἐπισήμου διακηρύξεως τοῦ Μηνύτορος ἀπεδίδετο εἰς τὸν Ναπολέοντα, εἶσιν ὁ Κ. Κάρολος δὲ Λεβαρὲν, ἔνθερμος προστάτης τῆς ἰταλικῆς ἐλευθερίας, καὶ ὁ Κ. Δουπὼν, ἐκδότης τῆς ἐν Ἀντουέρπῃ ἐφημερίδος Ὁ Πρόδρομος. Λέγεται προσέτι, ὅτι ἐγράφη τοῦτο τῇ προτροπῇ τοῦ κόμητος Βιμεριάτου, δραστηρίου ἐπιτρόπου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας.

*Αἱ ὑπεράλπειοι ἐφημερίδες ἐξακολουθοῦσι φοβερὸς ἀκροβολισμοὺς κατὰ τῆς ἐγκυκλίου τοῦ Ῥικαζόλη, καὶ ἄλλαι μὲν κηρύττουσιν αὐτὴν ψευδῆ καὶ ἀποτρόπαιον, ἄλλαι δὲ ἀσεβῆ καὶ ἐγκληματικήν. Μεγίστη βεβαίως κατήφεια κατέλαβε τοὺς ἐχθροὺς τῆς ἰταλικῆς ἑνότητος

χόντων ὡς ἀξίωμα «Ἡ Ἰταλία διὰ τοὺς Ἰταλοὺς μία καὶ ἀδιαίρετος.» Διὰ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης ὁ Ἰταλὸς πρωθυπουργὸς ὑπεράσπισε διὰ λαμπρῶν καὶ ἀκαταμαχήτων ἐπιχειρημάτων τὸ δίκαιον τῆς Ἰταλίας, καὶ ἀπέδειξεν ἐναργῶς τὴν κυρίαν αἰτίαν, ἥτις καταταράττει τὰς μεσημβρινὰς ἐπαρχίας τοῦ ἰταλικοῦ βασιλείου. Μόνος δ' ὁ Πάπας, οἱ καρδινάλιοι καὶ αἱ κληρικαὶ ἐφημερίδες ἐμάνησαν ἐκ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης, καὶ ὁ καρδινάλιος Ἀντονέλλης προσεπάθησε διὰ τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς Ῥώμης (Giornale di Roma) νὰ παραστήσῃ ὡς ψεῦδος τὴν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥικαζόλη ἐκτεθεῖσαν ἀλήθειαν, ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς Ῥώμης ὥπλιζε βουρζιόνους λῃστὰς καὶ διεσκόρπιζεν αὐτοὺς εἰς τὸ ἰταλικὸν ἔδαφος. Ἐν τῇ ῥηθείσῃ ἐφημερίδι ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ Πάπα τηρεῖ μεγίστην ἀξιοπρέπειαν λέγων, ὅτι θεωρεῖ τὰ ῥηθέντα ὡς ψεῦδη, καὶ τὸν ἐκφράσαντα αὐτὰ ὡς συκοφάντην, ἀλλ' ὅτι ἀφίσταται οἱασδήποτε πρὸς ταῦτα ἀπαντήσεως ὡς μὴ συναδούσης πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Ἁγίας Ἕδρας! (ἴσως γραπτέον τῆς Ἀληθείας!). Προβαίνων δὲ περαιτέρω λέγει, ὅτι ὁ Ῥικαζόλης ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ πολλοὺς κακούργους καὶ δύναται εὐκόλως νὰ ἀποδείξῃ τὰ ὅσα ἔγραφεν ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ αὐτοῦ, καὶ ἐν τέλει ὁ καρδινάλιος ἐξαντλεῖ τὰ φοβερὰ αὐτοῦ ἐπιχειρήματα εἰς τὴν ἑξῆς ἀξιοσημείωτον φράσιν «Ἐὰν τὰ ἰταλικὰ στρατεύματα ἐπιχειρήσωσι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν παπικὴν ἐπικράτειαν, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ ἐν Ῥώμῃ, στρατηγὸς Γκουγιὼν, θὰ ἀντιτάξῃ τὴν βίαν κατὰ τῆς βίας!»

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς τελευταίας συμπλοκὰς τῶν παπικῶν μετὰ τῶν ἰταλικῶν στρατευμάτων, ταῦτα ὑπερέβησαν τὰ σύνορα καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐπικράτειαν, καὶ ἐπειδὴ τοῦτο ἔπραξαν καὶ προηγουμένως καταδιώκοντα τοὺς βουρβώνους λῃστὰς, διὰ ταῦτα ὁ ἐν Τουρίνῳ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας ἐζήτησεν ἐξηγήσεις. Ὁ δὲ βαρῶνος Ῥικαζόλης ἀπήντησεν, ὡς εἰκὸς, ὅτι τὸ ῥηθὲν κίνημα τῶν ἰταλικῶν στρατευμάτων ἐγένετο ἄνευ διαταγῆς τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως, καὶ ὅτι ἐλυπεῖτο διότι συνέβη τοιοῦτόν τι.

Πρὸς δὲ τούτοις ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ Γαλλικῇ ἐφημερίδι «ἡ Πατρὶς» τὰ ἑπόμενα·

«Ἐπίσημόν τι ἔγγραφον ἐκ Ῥώμης τῆς 3ης ἱσταμένου διαβεβαιοῖ ἡμᾶς, ὅτι διαταγαὶ ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ ἀρχιστρατήγου πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς, τοὺς διευθύνοντας τοὺς διαφόρους σταθμοὺς ἐπὶ τῶν παπικῶν συνόρων, ἵνα μὴ ἐπιτρέψωσιν εἰς οὐδὲν στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα Πεδεμοντίων νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἐπικράτειαν...

»Ἐκ τῆς αὐτῆς δὲ πηγῆς μανθάνομεν, ὅτι ἐν γαλλικὸν ἀτμόπλοιον προσορμίσθη ἐν τῷ λιμένι τῆς Παλαιᾶς χώρας (Civita-Vecchia), προερχόμενον ἐκ Τουλὼν, καὶ κομίζον ἐννεακοσίους στρατιώτας, οἵτινες ἀπεβιβάσθησαν ἀμέσως. Ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ δὲ τούτῳ ἦσαν καὶ ἐφόδια πολλὰ, ἅτινα κατέστησαν ἀναγκαῖα ἐκ τῆς ἐπὶ πολὺν ἔτι χρόνον παρατάσεως τῆς κατοχῆς ἡμῶν.»

Τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς κυβερνήσεως, ἡ Γνώμη (L'Opinione) λέγει, ὅτι ἕνεκα τῆς ἀποστολῆς νέων στρατευμάτων, πολλοὶ ὑπέθεσαν, ὅτι ἡ κατάστασις τῆς Νεαπόλεως ἐχειροτέρευσε, καὶ ἡ δυσχέρεια τῆς λῃστείας ηὔξησεν. Ἡ ἐκτίμησις αὕτη ἐστὶν ἀβάσιμος. Ἡ λῃστεία σχεδὸν κατετροπώθη καὶ συνεκεντρώθη εἴς τινας μόνον τόπους, ὅθεν θὰ ἐκδιωχθῇ, καί περ πολλὰς λαμβάνουσα ἐπικουρίας.

Ἡ αὐτὴ δ' αὕτη ἐφημερὶς ἐπιβεβαιοῖ, ὅτι τὰ νέα στρατεύματα τὰ πεμφθέντα ἐκ Γαλλίας εἰς Ῥώμην εἰσὶ προωρισμένα εἰς τὸ νὰ διαδεχθῶσι τὰ ἀρχαῖα, ἅτινά εἰσιν ἀπηυδηκότα.

Ὁ ἱππότης δὲ Λαυνόῦ, πρεσβευτὴς τοῦ Βελγίου παρὰ τῇ αὐλῇ τοῦ Τουρίνου, ἀπέθανε τὴν παρελθοῦσαν πέμπτην. Ἡ δὲ κηδεία αὐτοῦ ἐγένετο ἐν μεγίστῃ πομπῇ. Οἱ ὑπουργοὶ, τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς βασιλικῆς φρουρᾶς, οἱ ἐν τέλει καὶ ἀποσπάσματά τινα τῆς ἐθνοφυλακῆς παρῆσαν ἐν τῇ κηδείᾳ ταύτῃ.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ Νεαπόλεως εἰδήσεις ἡ ἐπέτειος ἑορτὴ τῆς εἰς Νεάπολιν εἰσόδου τοῦ Γαριβάλδη ἐτελέσθη ἐν ἄκρᾳ ἡσυχίᾳ καὶ τάξει.

Τετρακόσιοι λῃσταὶ τῆς λῃστρικῆς συμμορίας τοῦ Βελλέτρη εἰσῆλθον εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Λαβόρνου.

Ἡ ἐν Πανόρμῳ ἱερὰ σύνοδος παρεδέχθη καὶ ἐδημοσίευσεν, ὅτι ἡ κοσμικὴ ἐξουσία τοῦ Πάπα ἀπᾴδει πρὸς τὸν προορισμὸν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.

Ὁ βασιλεὺς θὰ ἀναχωρήσῃ τὴν 4ην ἱσταμένου διὰ Φλωρεντίαν, καὶ θὰ ἀνοίξῃ τὴν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἔκθεσιν τὴν προσεχῆ κυριακήν.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Πορτογαλλίας προσεκλήθη νὰ συνοδεύσῃ τὸν βασιλέα εἰς τὸ ταξείδιον τοῦτο.

Λέγεται, ὅτι ὁ ἐν Βρυξέλλαις πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διαβαίνων διὰ Τουρίνου, προέτεινεν εἰς τὸν Γαριβάλδην νὰ λάβῃ σημαντικήν τινα διεύθυνσιν ἐν τῷ Ὁμοσπονδικῷ στρατῷ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ φήμην ὁ Γαριβάλδης ἐδέχθη τὴν πρότασιν ὑπό τινας ἐπιφυλάξεις.

Ἡ Γνώμη τῆς χθὲς λέγει·

«Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Βρασιλίας ἀνεγνώρισε τὸ βασίλειον τῆς Ἰταλίας.

»Ὁ στρατηγὸς Μόλτκης περιμένεται ἐνταῦθα αὔριον ἔχων ἔκτακτόν τινα ἀποστολὴν τοῦ βασιλέως τῆς Δανιμαρκίας.»

Ἐν Τουρίνῳ γίνεται λόγος περὶ γάμου τινὸς μεταξὺ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ βασιλέως τῆς Πορτογαλλίας καὶ ἡγεμονίδος τινὸς ἐκ τῆς οἰκίας τῆς Σαβαυδίας. Ἀλλὰ τοῦτο φαίνεται ἀπίθανον, καθόσον ἡ πρεσβυτέρα κόρη τοῦ βασιλέως Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ ἐγεννήθη τῇ 15ῃ ὀκτωβρίου 1847, ὥστε ἄγει ἤδη μόνον τὸ 13ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῆς.

ΑΥΣΤΡΙΑ.— Μόλις ἐψηφίσθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἡ εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν διάγγελμα ἀπάντησις, καὶ ἡ κυβέρνησις ἀμέσως ἐποιήσατο χρῆσιν τοῦ δοθέντος αὐτῇ ὅπλου, διαλύσασα ἅπαντα τὰ κατ'ἐπαρχίας κομητάτα τῆς Οὐγγαρίας, καὶ μὴ φεισθεῖσα οὐδεμιᾶς ἐν Οὐγγαρίᾳ ἐθνικῆς ἀρχῆς. Ἀλλ'ἡ Δίαιτα τῆς Ἀγράμης ἐτελεύτησεν ἐντίμως, διαμαρτυρηθεῖσα κατὰ τῶν αὐθαιρέτων καὶ παρανόμων αὐτῶν μέτρων, δι' ὧν ἡ αὐστριακὴ κυβέρνησις ζητεῖ νὰ καταστρέψῃ τὴν Οὐγγαρίαν. Ἡ διαμαρτύρησις δ' αὕτη καθηγιάσθη διὰ τῆς ἱερᾶς ψήφου τοῦ αἰδεσιμωτάτου ἀρχιεπισκόπου Γράνης, ὅστις ἐξήλεγξε πικρῶς τὴν παράνομον διαγωγὴν τῆς κυβερνήσεως.

Ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος διετάχθη ὑπὸ τοῦ Καγκελλαρίου τῆς Οὐγγαρίας νὰ διορίζῃ καὶ νὰ παύῃ τοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους, καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τοῦ Κομητάτου καὶ τῆς πόλεως Πέστης· ἔτι δὲ νὰ μεταχειρισθῇ στρατιωτικὴν βίαν, ἐὰν γείνῃ ἀνάγκη. Ὁ Καγκελλάριος τῆς Οὐγγαρίας κηρύττει ἅμα, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ δὲν προτίθεται νὰ καταργήσῃ τοὺς συνταγματικοὺς θεσμοὺς, ἐνῷ διέλυσεν ἤδη ἅπαντα τὰ κομητάτα καὶ διώρισεν, ἀντὶ τῶν πρώην νομίμων αὐτῶν ἐπιτροπῶν, βασιλικοὺς ἐπιτρόπους, παρανόμως σφετερισθέντας τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνικῶν ἐπιτροπῶν. Ἡ αὐστριακὴ κυβέρνησις διὰ τῶν τελευταίων αὐτῆς μέτρων ὤθησε τὰ πράγματα εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε φιλική τις συνδιαλλαγὴ μεταξὺ τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσὴφ καὶ τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ Οὐγγρων καθίσταται ὁσημέραι ἧττον πιθανή.

Οἱ Σλάβοι κατενόησαν ἤδη τὸν δεσμὸν, ὅστις συνδέει αὐτοὺς μετὰ τῶν Οὐγγρων, καὶ ἐπιτηροῦντες τὰ ἴδια αὐτῶν συμφέροντα, ὑπερασπίζονται ἅμα θαρραλέως τὰ Οὐγγρικὰ δικαιώματα διὰ τὸ κοινὸν αὐτῶν συμφέρον.

Αἱ κυβερνητικαὶ ἐφημερίδες τῆς Βιέννης καταφέρονται κατὰ τῆς ἐγκυκλίου τοῦ Ῥικαζόλη, ἀλλ' αἱ μᾶλλον ἀνεξάρτητοι ἐξετάζουσι τὸ ζήτημα ἀπαθῶς, καὶ προτρέπουσι τὴν κυβέρνησιν νὰ συνδιαλλαγῇ μετὰ τῆς αὐλῆς τοῦ Τουρίνου. Τὴν συνδιαλλαγὴν ταύτην, λέγει ὁ Τύπος, τότε συμφέρει τῆς Αὐστρίας καὶ ὁ ῥοῦς τῶν πραγμάτων ἀπαιτεῖ. Ἐξαλείφουσα, λέγει, ἡ Αὐστρία τὰς παραδόσεις τῆς ἀρχαίας αὐτῆς πολιτικῆς, ἀνατρέπει τὰς ἐλπίδας τῶν ἐσωτερικῶν αὐτῆς ἐχθρῶν, ἀξιοῦσι τῆς φιλίας τῆς Γερμανίας καὶ Ἀγγλίας, καὶ οὕτως ἐπιβεβαιοῖ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Αὐτοκρατορίας.

ΠΡΩΣΙΑ.—Αἱ ἑορταὶ, αἵτινες ἑτοιμάζονται διὰ τὴν στέψιν τοῦ βασιλέως Γουλλιέλμου Γ', δὲν ἀποκωλύουσι τὴν ἐργασίαν τῶν διαφόρων Πρώσσων ὑπουργῶν διὰ τὴν προσεχῆ συγκάλεσιν τῶν βουλῶν. Ἐν τῷ ὑπουργείῳ πρὸ πάντων τῶν ἐσωτερικῶν παρατηρεῖται μεγίστη δραστηριότης. Γίνεται λόγος περὶ ῥιζικῆς τινος μεταρρυθμίσεως ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἀστυνομίας· οἱ ὅῃμοι οὕτω δύνανται νὰ λάβωσι μέῖζον μέρος ἐν τῇ τοπικῇ αὐτῶν ἀστυνομίᾳ. Τὸ νομοσχέδιον τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἐπαρχιῶν θὰ ὑποβληθῇ κατὰ τὸ 1862. Ἅπασαι αἱ ἐπαρχίαι τῆς μοναρχίας θὰ ὑπακούσωσιν εἰς γενικόν τινα ὀργανισμόν.

ΡΩΣΙΑ.— Ταραχαὶ, προκληθεῖσαι ἔκ τινων ταραχοποιῶν, ἐπήνεγκον συγκρουσίν τινα μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν κατοίκων ἐν τῇ Πολωνικῇ πόλει Βίλνῃ, καθ' ἣν ἐπληγώθησαν διὰ λίθων τρεῖς κοζάκοι καὶ εἷς σαλπιγκτής. Ἐπληγώθησαν δὲ καὶ τινες ἐκ τοῦ πλήθους, ἀλλ' οὐδεὶς θανατηφόρως. Μετὰ δὲ τὴν κατάπαυσιν τῶν ταραχῶν τούτων ἐδημοσιεύθη διαταγή τις τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τῆς Λιθουανίας, ἀπαγορεύουσα πᾶσαν συνάθροισιν, ἐφ' οἱουδήποτε σκοπὸν καὶ ἂν γείνῃ αὕτη, ἐν ταῖς ὁδοῖς ἢ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. Ἐν Βίλνῃ μετὰ τὴν ἐνιάτην ὥραν τῆς ἑσπέρας δὲν δύναταί τις νὰ ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. Οἱ δὲ ἀναγκαζόμενοι νὰ περιέρχωνται τὰς ὁδοὺς πρέπει νὰ φέρωσι φανοὺς καὶ νὰ ἀποκρίνωνται εἰς τὰς φυλακὰς, ὁσάκις ἐρωτῶνται τὴν αἰτίαν τῆς νυκτερινῆς αὐτῶν ἐξόδου. Αἱ κυριώτεραι δὲ θέσεις τῆς πόλεως εἰσὶ κατειλημμέναι ὑπὸ στρατιωτῶν, ὥστε οἱ εἰσερχόμενοι καὶ ἐξερχόμενοι τῆς πόλεως κρατοῦνται μέχρις οὗ δείξωσιν εἰς τὸν ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον ἀποδείξεις καὶ διαβατήρια δικαιολογοῦντα τὸν σκοπὸν τῆς ἐκδρομῆς αὐτῶν. Ἄλλως τίθενται ὑπὸ κράτησιν ἄνευ διακρίσεως τάξεως ἢ ἡλικίας, καὶ πέμπονται εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας.

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις ὁ στρατηγὸς Ναζιμὼφ, ἀνώτατος διοικητὴς τῶν ἐν Βίλνῃ στρατευμάτων, εὑρίσκετο ἐν Πετρουπόλει καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Ἀλεξανδρος Β'., ὑπέγραφε τὸ οὐκάζιον, τὸ παρέχον αὐτῷ τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ κηρύττῃ αὐθαιρέτως εἰς καταστασιν πολιορκίας τὴν Λιθουανίαν, τὴν Βολχυνίαν, τὴν Οὐκρανυίαν, τὴν Ποδολίαν κτλ. Τὰ στρατεύματα, ἅτινα διεύθυνε κατὰ τὴν 18ην λήξαντος, ἡμέραν τῶν ῥηθεισῶν ταραχῶν, ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ ἀόπλου λαοῦ, καὶ ἐπλήγωσαν πολλοὺς ἐκ τοῦ πλήθους διὰ τῆς σπάθης καὶ τῆς λόγχης. Ἡ δὲ μετὰ ταῦτα ἱδρυθεῖσα ἐπιτροπὴ κατεδίκασε καὶ συνέλαβε πολλοὺς, ὅπως ἀποπέμψῃ αὐτοὺς εἰς Βιάτκην, Ἀρχάγγελον, Βολόγδην, Περίμην καὶ ἄλλας πόλεις τῶν ἐνδοτέρων τῆς Ῥωσσίας. Φαίνεται, ὅτι ἡ κυβέρνησις Πετρουπόλεως προτίθεται νὰ ὠθήσῃ τὸν λαὸν τῆς Πολωνίας εἰς ἄκραν ἀπελπισίαν.

Ἐκ Βαρσοβίας γράφουσιν, ὅτι μεγαλοπρεπὴς κηδεία ἐτελέσθη ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ συναγωγίοις ὑπὲρ τῶν πεσόντων κατὰ τὰς τελευταίας ἐν Βίλνῃ ταραχάς. Ἡσυχία δ' ἐπεκράτει ἐν τῇ πόλει, καὶ ἡ τελετὴ οὐδόλως ἐταράχθη διὰ τῆς παρεμβάσεως τῆς Ἀστυνομίας.

Ἡ ἐπέτειος ἑορτὴ τῆς στέψεως τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας ἐτελεσθη ἐν τῇ μητροπόλει καὶ ἐν ἄλλαις ἐκκλησίαις τῆς Βαρσοβίας τὸ παρελθὸν σάββατον. Καὶ ἡ τελετὴ δ' αὕτη δὲν συνωδεύθη ὑπὸ ταραχῶν τινων τοῦ λαοῦ, οὐδ' ἐταράχθη πως ἡ τάξις.

ΑΝΑΤΟΛΗ.—Πρό τινων ἡμερῶν ἐξεδόθη σειρὰ ἐπισήμων ἐγγράφων, ἀφορώντων τὰς ἐπὶ τριετίαν διοικητικὰς καὶ οἰκονομικὰς μεταρρυθμίσεις τῆς Τουρκίας. Ἐν δὲ τοῖς ἐγγράφοις τούτοις ὁ Βρεττανὸς πρεσβευτὴς σὶρ Βούλβερ ἐκτίθησιν ὡς μεγίστην ἀνάγκην τῆς Τουρκίας τὸ νὰ ἐξευρωπαϊσθῇ. Αἱ γνώσεις, λέγει, τῆς Εὐρώπης πρέπει νὰ εἰσδύσωσιν ἐν αὐτῇ. Ἐὰν οἱ Τοῦρκοι μετεχειρίζοντο ἐλευθέρως Εὐρωπαίους ἐν τοῖς ὑπουργείοις αὐτῶν, ἔνθα ἀπαιτεῖται ἡ γνῶσις, ἐνέργεια καὶ ἡ πεῖρα αὐτῶν, θὰ ἠδύναντο νὰ ἀναθρέψωσι τὴν νέαν γενεὰν οὕτως, ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ πλέον ἀνάγκην τῆς βοηθείας τῶν Εὐρωπαίων. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, λέγει ὁ σὶρ Βούλβερ, τὸ ὀθωμανικὸν Κράτος θὰ ὑπῆρχε πραγματικῶς. Ἀλλ' εἰς τοῦτο ὑπάρχει ἀνυπέρβλητόν τι ἐμπόδιον· διότι οἱ Τοῦρκοι ἐπιχειροῦσιν ἔργα καὶ πράξεις εὐρωπαϊκὰς ἄνευ τῆς βοηθείας καὶ συμβουλῆς τῶν Εὐρωπαίων. Συγχρόνως δὲ ἐνῷ προτρέπονται νὰ καταταχθῶσι μεταξὺ τῶν μεγάλων κυβερνήσεων τῆς Εὐρώπης, καὶ νὰ παραδεχθῶσι τὸν πολιτισμὸν αὐτῶν, προκαλοῦσι τὴν εὐρωπαϊκὴν παρέμβασιν εἰς πράγματα, ὑποκείμενα μᾶλλον εἰς ἐπιτόπιον πεῖραν. Πασσᾶς τις εἶπεν εἰς τὸν σὶρ Βούλβερ· « Τί ὀφείλω νὰ πράξω;» Διοικῶ μίαν ἐπαρχίαν καὶ ὁ μέγας βεζύρης μοι πέμπει διαταγήν, στηριζομένην ἐπὶ τῶν νέων ἰδεῶν, ἃς ἐπαγγελλόμεθα· ἀλλ' ὁ Σέϊχ-ουλ-Ἰσλάμης μὲ ἐπιπλήττει, διότι δὲν ἀπράττω κατὰ τοὺς ἀρχαίους νόμους, οἵτινες εἰς αὐτὸν εἰσιν ἱεροί. Νομίζω, ὅτι τὰ δύω ταῦτα πράγματα εἰσιν ἀσυμβίβαστα, καὶ μοι λέγουσιν, ὅτι πρέπει νὰ ἀκολουθήσω τὰ ἀρχαῖα ἡμῶν ἔθιμα, δίδων αὐτοῖς νέον ἔνδυμα. Ἀγνοῦ τὸ πρακτέον.» Οὐδὲ ἐνόησε καλῶς ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις, λέγει ὁ σὶρ Βούλβερ, περὶ τίνος ἐπρόκειτο, ὅτε ἐπειράθη νὰ ἱδρύσῃ τὸ κράτος ἐπὶ νέου θεμελίου ἔπραξε δὲ τοῦτο οὐχὶ τόσον ἐξ εἰλικρινοῦς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ ἀναζωογονήσῃ τὴν Τουρκίαν, ὅσον ἵνα κερδήσῃ ὑπὲρ αὐτῆς καὶ εὐχαριστήσῃ τὴν Εὐρώπην. Τὸ ἀρχαῖον σύστημα τῆς κυβερνήσεως ἦν ἁπλούστατον· ἐδίδετο δηλονότι εἰς διάφορα ἄτομα μεγάλη ἐξουσία, καὶ ἐὰν μὲν ἐξήσκει τις αὐτὴν καλῶς, τότε ἀνυψοῦτο εἰς ἀνωτέρας βαθμίδας, ἐὰν δὲ κακῶς ἀπεκεφαλίζετο. Σκοπὸς δὲ τῶν τελευταίων ἐτῶν ἦν ἡ καταστροφὴ τῆς προσωπικῆς ταύτης εὐθύνης, ἀλλ' ἡ διαφθορὰ ἔτι διαμένει, καὶ διὰ τῆς καταργήσεως ἀρχαίων ἐθίμων ἄνευ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐνισχύσεως νέων θεσμῶν ἡ κυβερνητικὴ δύναμις ἐκλείπει. Ὁ σὶρ Βούλβερ ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐν τοῖς ῥηθεῖσιν ἐγγράφοις τοῦ νὰ ἴδῃ μέγα συμβούλιον διωργανισμένον ἐκ τῶν λαμπροτάτων καὶ ἐντιμωτάτων ἀνδρῶν, ὅπως ἐπισκεφθῶσιν οὗτοι τὰς ἐπαρχίας ὡς εἰδικοὶ ἐπίτροποι, ἐπανορθώσωσι τὴν κυβερνητικὴν δύναμιν, καὶ εἰσάξωσιν ἢ ἐνισχύσωσι τὰς δύω ἀναγκαιοτάτας ἐν τοῖς δικαστηρίοις μεταρρυθμίσεις, τὴν ἀστυνομίαν δηλονότι καὶ τὴν φορολογίαι. Πρὸς δὲ προτείνει τὸν διορισμὸν χριστιανικῆς τινος ἀρχῆς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑπὸ τὸν πασσᾶν, ἀναφερούσης περιοδικὸς εἰς τὸ γεν. Συμβούλιον τὰ τῆς καταστάσεως τῶν Χριστιανῶν. Τοῦτο, λέγει, θὰ καταστήσῃ τὴν νέαν γενεὰν ἥσυχον, ἀξιοσέβαστον, καὶ ἀφωσιωμένην εἰς τὴν κυβερνῶσαν δύναμιν. Παρατηρεῖται μὲν μεγάλη κοινωνικὴ πρόοδος καὶ σιωπηλὴ κατάργησις ἀρχαίων ἐθίμων, ἀλλ' ἀπαιτοῦνται καὶ νόμοι, ἀνταποκριυόμενοι εἰς τὴν πρόοδον ταύτην. Μεγίστη ὠφέλεια θὰ προέκυπτεν, ἐὰν ἅπαντες οἱ ξένοι, οἱ διαμένοντες ἐν Τουρκίᾳ, εἶχον ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἅπαντες νόμον, καὶ τὸ αὐτὸ δικαστήριον· διότι ὁ κοινὸς οὗτος νόμος ταχέως θὰ καθίστατο νόμος καὶ τῶν Τούρκων. Τὰ οἰκονομικά, ὡς γνωστόν, χρῄζουσιν ἐντελοῦς διοργανισμοῦ, ἀλλ' ὑπάρχουσι πολλαὶ πηγαὶ πλούτου ἐντελῶς παρημελημέναι. Εἰ καὶ πολὺ δὲν πρέπει νὰ προσδοκᾷ τις ἐκ τῆς Τουρκίας, λέγει ὁ σὶρ Βούλβερ, οὐδεὶς ὅμως ἀπελπίζεται ἐκ χώρας, ἐν ᾗ ὑπῆρξε τοσαύτη θαυμασία πρόοδος κατὰ τὰ τελευταῖα 30 ἔτη.

Ὁ ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου ἀπεύθυνεν εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεις τῶν μεγάλων Δυνάμεων ὑπόμνημα, ἐν ᾧ ἐκτίθεται τὰ γεγονότα τὰ προηγηθέντα τῆς διακηρύξεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ γενομένου ὑπὸ τοῦ Ὀμὲρ πασσᾶ. Ὁ ἡγεμὼν Νικόλαος λέγει, ὅτι ἔδειξεν ἀείποτε φιλικὰς πρὸς τὴν Υ. Πύλην διαθέσεις, θεωρεῖ ὀρθῶς τὸν ἀποκλεισμὸν ὡς διακήρυξιν πολέμου, γενομένην ἐν πλήρει εἰρήνῃ, καὶ δὲν βλέπει εἰς τὴν ἐχθρικὴν ταύτην πρᾶξιν, εἰμὴ ἄδικον πρόκλησιν καὶ τάσιν τῆς τουρκικῆς, κυβερνήσεως εἰς τὸ νὰ ὠθήσῃ τὸν λαὸν τοῦ Μαυροβουνίου διὰ τῆς πείνης καὶ τῆς κακοπαθείας εἰς ἐπιθετικὰς πράξεις, δυναμένας νὰ δικαιολογήσωσιν εἰς τὰ ὄμματα τῆς Εὐρώπης τὰς ἐχθρικὰς πράξεις τῶν Ὀθωμανῶν. Ὁ ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου ἐν τέλει ἀπευθύνεται πρὸς τὰς προστάτιδας Δυνάμεις τῶν Χριστιανῶν τῆς Τουρκίας, καὶ ἐλπίζει, ὅτι θὰ ἐμποδίσωσι τὴν ἐπιχείρησιν, ἣν μελετᾷ ὁ Ὀμὲρ πασσᾶς.

Κατὰ τελευταῖον τι τηλεγράφημα, περὶ τὰς 6000 Μαυροβουνιῶται διέβησαν τὰ σύνορα πρό τινων ἡμερῶν καὶ κατέλαβον τὴν πόλιν Βανίνην. Ἠνώθησαν δὲ μετ' αὐτῶν οἱ κάτοικοι, καὶ ἡ τουρκικὴ φρουρὰ ἀρνηθεῖσα νὰ παραδοθῇ, ἵνα μὴ πέσῃ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἔβαλε πῦρ εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀπωλέσθη ἐν τοῖς ἐρειπίοις αὐτῆς.

Ἡ Πατρὶς τοῦ παρελθόντος σαββάτου δημοσιεύει ἐπίσημόν τι ἔγγραφον ἐκ Ῥαγούσης, ἐν ᾧ λέγεται, ὅτι ὁ Ὀμὲρ πασσᾶς μετεκίνησε τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ εἰς Σόκραν, καὶ ἐκεῖ μεγάλη τις μάχη προσδοκᾶται.

Ἡ Σκουπτσίνα τῆς Σερβίας ἐν τῇ πολιτικῇ αὐτῆς συνέσει προσκαλεῖ τὸν ἡγεμόνα νὰ ὁρίσῃ τὸν διάδοχον τοῦ θρόνου διὰ τῆς ἑξῆς ἀναφορᾶς·

«Γαληνοτάτη ὑψηλότης καὶ χαρίεστατε κύριε!

»Ἡ Σκουπτσίνα, ἥτις ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ αἴματα»τῶν γεγονότα τῶν τελευταίων εἴκοσιν ἐτῶν, τρομά»ζει εἰς τὴν ἰδέαν τῆς δυνατῆς ἐπανόδου τοῦ ἀρχαίου »ἐκλογικοῦ συστήματος, ὅπερ ὑπῆρξε τῷ ὄντι ἐν τῇ »χώρᾳ ἡμῶν καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ νόμιμος ἐν αὐτῇ τάξις »εἶχε καταστραφῆ. Ἀναμφιβόλως ἡ Σερβία ἀπολαύει »τὴν εὐτυχίαν τοῦ νὰ βλέπῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου τὴν ἀρ»χαίαν νόμιμον δυναστείαν περικυκλωμένην ὑφ' ὅλων »τῶν διαδοχικῶν δικαιωμάτων, ἀλλὰ τὸ ἔθνος, μὴ »βλέπον τὴν διαδοχὴν εἰς τὸν θρόνον ἀρκούντως ἐξη»σφαλισμένην καὶ καθιερωμένην διὰ νομίμου διαδό»χου, τρέμει διά τε τὴν ἡσυχίαν αὐτῆς καὶ διὰ τὴν »τῆς μελλούσης γενεᾶς.

»Ὁ νόμος περὶ τῆς εἰς τὸν θρόνον διαδοχῆς τοῦ »1860 ὁρίζει μάλιστα, ὅτι ἐν περιπτώσει ἀνηλικιό»τητος τοῦ διαδόχου ἡ Σκουπτσίνα διορίζει αὐτῷ κη»δεμόνας· ἀλλὰ τὸ Ἔθνος, ὅπερ ἔσχε τὴν δυστυχίαν »νὰ γευθῇ ἤδη τῶν πικρῶν καρπῶν μιᾶς ἀνθηγεμο»νείας, καὶ δὲν ἐλησμόνησε τὰς ἀρπαγὰς τῶν κηδε»μόνων τοῦ ἔτους 1839, ἐπιθυμεῖ νὰ μὴ παραδώσῃ τὴν »τύχην αὐτοῦ οὔτε εἰς τὴν ἀβεβαιότητα οὔτε εἰς τὰς »χεῖρας ἀνθρώπων, ὧν ἡ ἐκλογὴ συμπληροῦται διὰ »τοῦ κινδύνου τῶν λειτουργιῶν αὐτῶν· ἀμφιβάλλει »μάλιστα, ἐὰν ἡ Σκουπτσίνα θὰ δυνηθῇ εἰς περιστά»σεις συνήθως ταραχώδεις νὰ περιέλθῃ εἰς ἀνθρώπους, »οἵτινες νὰ διευθύνωσι τὴν τύχην τοῦ κληρονόμου τοῦ »θρόνου ἀφιλοκερδῶς καὶ εὐσυνειδήτως.

»Ἡ μητέρα Ὑψηλότης γιγνώσκει, ὅτι ἡ ἔλλειψις »ῥητῆς διατάξεως περὶ τῆς εἰς τὸν θρόνον διαδοχῆς »ἐπροξένησε τὸν θάνατον εἰς μερίδα τινὰ τοῦ ἡμετέ»ρου λαοῦ. Ἡ ἱστορία πρὸ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν »Σλάβων παρέχει ἡμῖν πλείονα τοιαῦτα παραδείγ»ματα· θεωροῦσα δὲ ἡ Σκουπτσίνα ἐντρόμως καὶ αὐ»τὴν τὴν σκιὰν παρομοίου δυστυχήματος, ἀπεφάσι»σεν, ἐν ὀνόματι τοῦ λαοῦ, ὃν ἀντιπροσωπεύει, νὰ »ἐφελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῆς ὑμετέρας Ὑψηλότητος »ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ὅπερ ἔχει τόσον μεγά»λ

νάστασιν. Τινὲς τῶν ἐφημερίδων λέγουσιν, ὅτι ὁ πρίγκηψ τοῦ Μαρόκου Μουλεῦ-ελ-Ἀββᾶς μέλλει νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Μαδρίτην, ἀποστελλόμενος ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, τοῦ Αὐτοκράτορος.

Αἱ τῆς Μαδρίτης ἐφημερίδες δημοσιεύουσιν εἰδήσεις ἐξ Ἀβάνης μέχρι τῆς 10ης λήξαντος, ἀγγελλούσας, ὅτι ὁ στρατηγὸς Σερράνος ἠξιώθη μεγίστης ὑποδοχῆς.

Αἱ αὐταὶ δ' ἐφημερίδες περιέχουσι τὴν ἑξῆς εἴδησιν· Αἱ κυριώτεραι δυσκολίαι ἐν τῷ ὀργανισμῷ τοῦ Ἁγίου Δομμίγγου ἐξέλιπον ἐντελῶς.

Ἡ «Ἔποχή» δημοσιεύει ἄρθρον ἀξιοσημείωτον, δι' οὗ λέγει, ὅτι ἡ κυβέρνησις δύναται νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Τετουάνην ἐπὶ ὅροις ἐντίμοις, καὶ οὕτω νὰ συγκεντρώσῃ τὰς ἱσπανικὰς δυνάμεις, ὅπερ ἀπαιτεῖ ἡ παροῦσα κατάστασις τῆς Εὐρώπης.

Ἡ «Ἀνταπόκρισις» κηρύττει, ὅτι δὲν εἶναι οὐδὲν ἔτι βέβαιον, ἀλλὰ δὲν ἀρνεῖται, ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς Ἐποχῆς ἐκφρασθεῖσα γνώμη δύναται νὰ προέρχηται ἐκ τῆς κυβερνήσεως.

Λέγεται, ὅτι ἡ μήτηρ τῆς βασιλίσσης τῆς Ἱσπανίας μέλλει νὰ ἀπέλθῃ εἰς Μαδρίτην, καὶ ὅτι τοῦτο καταρθώθη τῇ φιλικῇ παρεμβάσει τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως.

Ἡ «Ἀνταπόκρισις» λέγει, ὅτι φήμη τις διαδίδεται περὶ τῆς παρεμβάσεως τῆς Ἱσπανίας ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἐν τοῖς Μεξικανικοῖς πράγμασι. Προτίθεται δὲ νὰ πέμψῃ στρατὸν ἐκ τῆς νήσου Κούβης.

Ἡ κυβέρνησις προτίθεται νὰ προκαλέσῃ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν βουλῶν σπουδαίαν συζήτησιν περὶ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν ἀντικειμένων.

ΑΜΕΡΙΚΗ.— Ὁ στρατὸς τῶν ἀνθενωτικῶν ἀποχωρεῖ ἀπὸ τῆς γραμμῆς τοῦ Ποτομάκου, ἐγκαταλιπὼν πᾶσαν ἰδέαν ἐφόδου κατὰ τῆς Βασιγκτῶνος, ἀνίσως συνέλαβέ ποτε τοιαύτην. Ἐν τούτῳ δὲ τῷ μεταξὺ ὁ στρατηγὸς Μικελλὰν, ἀνώτατος διοικητὴς τοῦ στρατοῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, προσεπάθησε παντὶ σθένει νὰ διοργανίσῃ καὶ ἐμψυχώσῃ τὸν στρατὸν οὗτος, ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ ἔλθῃ πάλιν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης καὶ ἀνανεώσῃ τὰς ἐπιθετικὰς αὐτοῦ πράξεις κατὰ τῶν Ἐπαναστατῶν. Καὶ ἑτέρα δὲ συμπλοκὴ συνέβη ἐν Μισσουρίᾳ. Ὁ Συνταγματάρχης Δουχέρτης μετὰ 300 ἐνωτικῶν στρατιωτῶν προσέβαλεν ἀπόσπασμά τι τῶν ἀνθενωτικῶν συγκείμενον ἐκ 1200 ἀνδρῶν ἐν Καρλεστόνῃ, καὶ ἐνίκησεν αὐτοὺς, φονεύσας ἐξ αὐτῶν 40 καὶ αἰχμαλωτίσας 17. Πολλαὶ προσωποκρατήσεις γίνονται καθ' ἑκάστην ἐν Βασιγκτῶνι, καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀπαντῶμεν τὸ ὄνομα τῆς δεσποσύνης Βίδλης, διασήμου κυρίας ἐν τοῖς φιλολογικοῖς κύκλοις τῆς Ἀμερικῆς. Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς Νέας Ὑόρκης, ὁ ἐχθρὸς παρίσταται πάντοτε πολυπληθέστερος, καὶ τοῦτου ἕνεκα φοβερὰ ναυτικὴ μοῖρα, περιέχουσα πολυάριθμα τηλεβόλα καὶ 4,000 ἄνδρας, κατηρτίσθη καὶ ἔπλευσε πρὸς τὰ παράλια τῶν μεσημβρινῶν Πολιτειῶν. Ἡ κυβερνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ζητεῖ ἔτι 25,000 ἐθελοντὰς· ἀλλὰ μετὰ τὰς τελευταίας ἥττας, ἃς ὑπέστησαν ὑπὸ τῶν ἀνθενωτικῶν, οἱ ἐθελονται κατέστησαν σπάνιοι, καὶ δὲν προσέρχονται μετὰ τῆς προθυμίας καὶ τοῦ ζήλου, ὃν ἐδείκνυον ἐν ἀρχῇ. Ἡ αὐστηρότης τῆς κυβερνήσεως ἐν Βασιγκτῶνι ὑπερέβη πᾶν μέτρον. Αἱ πλεῖσαι τῶν ἐφημερίδων, αἵτινες ἐπρότειναν εἰρήνην ἀντὶ τοῦ ὀλεθρίου καὶ ἀσκόπου ἐμφυλίου πολέμου, κατέσχοντο, οὐδεὶς δύναται νὰ εἰσέλθῃ ἢ νὰ ἐξέλθῃ τῆς πόλεως ἄνευ διαβατηρίου, καί τινες τῶν ἐπισήμων πολιτῶν, ἐν οἷς καὶ ὁ δήμαρχος Βασιγκτῶνος ἐφυλακίσθησαν, κατηγορηθέντες, ὅτι ἐπροστάτευον τὰ συμφέροντα τῶν ἀνθενωτικῶν. Αἱ ἐμπορικαὶ ὅμως ὑποθέσεις ἐξηκολούθουν βελτιούμεναι, καὶ ἡ εὐχάριστος αὕτη κατάστασις τῶν πραγμάτων ἀποδίδεται ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν ἁρμονίαν καὶ σύμπνοιαν τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐν τῷ Ὁμοσπονδικῷ Ὑπουργείῳ, καὶ εἰς τὴν ἐντεῦθεν προκύψασαν ἐμπιστοσύνην ἐν τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ.

Ἐκ Μισσουρίας μανθάνομεν, ὅτι ὁ στρατηγὸς Μικουλώχ, ὁ στρατηγὸς τῶν ἀνθενωτικῶν, οὗτινος ὁ θάνατος ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Σπριγγφίλδ ψευδῶς ἀνηγγέλθη, ἐβάδιζε κατὰ τῆς πόλεως Ἰεφφερσόνος, ἔνθα ἐπιστεύετο, ὅτι οἱ ἐνωτικοὶ ἦσαν καλῶς παρεσκευασμένοι, ὅπως ἀποκρούσωσιν αὐτούς.

Νεώτερόν τι τηλεγράφημα ἐκ Νέας Ὑόρκης λέγει, ὅτι ἡ Μισσουρία ἐκηρύχθη εἰς κατάστασιν πολιορκίας, καὶ ὅτι ἅπαντες οἱ δοῦλοι, οἱ κατούμενοι ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν, ἐκηρύχθησαν ἐλεύθεροι. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου μετεβλήθη ἡ Μισσουρία εἰς ἐλευθέραν Πολιτείαν, καὶ ἡ δουλεία δὲν ὑπάρχει, εἰμὴ ἐν ταῖς ἐπαναστασάσαις αὐτῆς ἐπαρχίαις.

Κατὰ τὰς ἐκ Τεξάσης εἰδήσεις τὸ φρούριον Σταουντὼν ἐγκατελείφθη καὶ ἐπυρπολήθη ὑπὸ τῶν ἐνωτικῶν δυνάμεων.

Τὸ ταχυδρομεῖον ἕνεκα παραβιάσεως τῶν ταχυδρομικῶν ἀτμοπλοίων διέκοψε τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῇ Δυτικῇ Κεντουκύᾳ καὶ τῷ ποταμῷ Τενεσσῇ.

Ὁ ὑπουργὸς τοῦ πολέμου διέταξε τὴν παῦσιν τῆς ἀποστολῆς τηλεγραφημάτων εἰς τὰς πρὸς Μ. τῆς Κεντουκύας χώρας.

Τὰ ὁμοσπονδικὰ στρατεύματα ὑπέστησαν καὶ ἄλλην ἧτταν ἐν Σαμερβίλλῃ τῆς Δυτικῆς Βιργινίας, ἀπολέσαντα πεντήκοντα καὶ πέντε ἄνδρας. Μέγας ἀριθμὸς τοῦ ἰου συντάγματος τῆς Ὀχίου διεσκορπίσθη κατὰ τὴν μάχην, ἀλλ' ἐλπίζεται, ὅτι οἱ πλεῖοι αὐτῶν θὰ διαφύγωσι τὰς χεῖρας τῶν ἐπαναστατῶν.

ΓΑΛΛΙΑ.

(ΙΔΙΑΙΤ. ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.)

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ, τῇ 11ῃ σεπτεμβρίου 1861.

Ὁ Πρόδρομος τῶν Ἀθηνῶν κηρύττει, ὅτι δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν Σουλτάνον, καὶ φοβεῖται νέαν τινὰ ἔκκρηξιν τοῦ τουρκικοῦ φανατισμοῦ. Χωρὶς δὲ νὰ προχωρήσωμεν τοσοῦτον μακρὰν, ὅσον ἡ ἀξιότιμος αὕτη ἐφημερὶς, νομίζομεν, ὅτι ἔχει δίκαιον ἐπὶ πολλῶν ἀντικειμένων. Ὑποθέτοντες τὸν Ἀβδοὺλ Ἀζὶζ εἰλικρινῆ ἐν ταῖς ὑποσχέσεσιν καὶ τοῖς σκοποῖς αὐτοῦ, δὲν δυνάμεθα νὰ παρίδωμεν τὰ σοβαρὰ συμφέροντα τῆς Εὐρώπης ἐν τῷ Ἀνατολικῷ ζητήματι. Ὁ Σουλτάνος ἀναδιοργανίζει τὸν στρατὸν αὐτοῦ καὶ ζητεῖ νὰ ἐνισχύσῃ αὐτὸν διὰ τῆς πειθαρχίας, ὁ Σουλτάνος ἀπομακρύνει ἀπὸ τῆς πολιτικῆς διοικήσεως τὴν βίαν καὶ τὴν κατάχρησιν, βελτιοῖ τὴν οἰκονομικὴν τοῦ κράτους κατάστασιν, καὶ ἐκδιώκει ἐκ τῶν ἀνακτόρων αὐτοῦ τὰ διευθαρμένα ἤθη τῆς Ἀνατολῆς. Διὰ τῶν μεταρρυθμίσεων τούτων ἠδύνατο νὰ ἐλκύσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην ἁπάντων, ἐὰν αὗται ἀπέβλεπον τὸ γενικὸν πάντων συμφέρον. Ἀλλ' ἐν ταύταις δὲν παρατηρεῖται, εἰμὴ τάσις τις εἰς τὸ νὰ ἀνψώσῃ τὸ τουρκικὸν στοιχεῖον ὑπὲρ ἁπάσας τὰς ἄλλας ἐν Τουρκίᾳ φυλὰς, καὶ νὰ δώσῃ αὐτῷ ὑπεροχὴν, ἣν δὲν ὀφείλει νὰ ἔχῃ κατὰ τὴν ἐποχὴν, ἐν ᾗ ζῶμεν. Ὥστε τὸ ἐξαπατῶν τὴν Εὐρώπην δὲν εἶναι ἡ ἀποκλειστικὴ ἀνάπτυξις τῆς ὀθωμανικῆς εὐδαιμονίας, ἀλλ' ἡ εἰρήνη, ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ κοινὴ εὐημερία. Ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται ὁ πρὸς τὸν Ἀβδοὺλ Ἀζὶζ λόγος τοῦ δουκὸς τοῦ Μοντεβέλλου ἐν ὀνόματι τῆς Γαλλίας, «ἡ κραταιὰ ὑμῶν χεὶρ ἐκτείνει τὴν ἀμερόληπτον αὐτῆς προστασίαν ἐπὶ ὑπηκόων πάσης φυλῆς καὶ παντὸς δόγματος.» Ἡ γλῶσσα αὕτη ἐστὶν ἡ ἔκφρασις νομίμου καὶ εὐμενοῦς πολιτικῆς, ἀλλ' ἡ αὐτοῦ αὐτοκρατορικὴ Μεγαλειότης θὰ ἐφαρμόσῃ ἀρά γε αὐτὴν, καὶ θὰ θέσῃ τὴν ἰδέαν ταύτην ὡς βάσιν καὶ κανόνα ὁριστικὸν τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ; Ἀμφιβάλλομεν περὶ τούτου βλέποντες ὅτι αἱ μεταρρυθμίσεις δὲν ἐξακολουθοῦσι πλέον, ἀλλ' ἀναβάλλονται ἐπ' ἀόριστον, ὅτι ὁ Ὁμὲρ-Πασσᾶς ἐκηρύχευε ἀποκλεισμὸν τῶν λιμένων τῆς Ἀλβανίας καὶ πόλεμον κατὰ τοῦ Μαυροβουνίου, ὅτι οἱ προύχοντες τῆς Βοσνίας συλλαμβάνονται καὶ προσωποκρατοῦνται, ὅτι ἡ Ἐρζεγοβίνη ἐγείρεται, τὸ Μαυροβούνιον εὐρίσκεται εἰς διηνεκῆ πάλιν, ἡ Σερβία ζητεῖ νὰ λάβῃ τὴν ἐντελῆ αὐτῆς ἀνεξαρτησίαν, καὶ αἱ τοῦ Δουνάβεως ἐπαρχίαι ζητοῦσιν ἀπὸ τοὺς πρέσβεις τῶν Δυνάμεων ἐπέκτασιν τῶν αὐτονομικῶν αὐτῶν δικαίων.

Ἔχομεν ἀρά γε ἄδικον συμπαθοῦντες νῦν τὰ μέγιστα μετὰ τῆς Ἑλλάδος; Βεβαίως οὐχί· καὶ ἰδοὺ τραυματίαι ἀποδειξὶς τῶν πρὸς ἡμᾶς αἰσθημάτων τῶν Ἑλλήνων. Ἡ ἐορτὴ τοῦ ἡγεμόνος ἡμῶν ἐτελέσθη μεγαλοπρεπῶς ἐν Κερκύρᾳ· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ καθολικὸς κλῆρος ἠρνήθη τὴν ἱεροτελεστείαν, ὁ Ἑλληνικὸς κλῆρος προθύμως ἀντεκατέστησεν αὐτὸν, καὶ ἐνώπιον κοπίου πλήθους, ἐν ᾧ πάντα τὰ δόγματα συνεχίοντο, ὁ Ἕλλην ἀρχιεπίσκοπος ἐξέφρασεν ἐνθερμοτάτας εὐχὰς ὑπὲρ τῆς ὑγείας τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ κράτους. Ἀπέναντι τοιούτων ἐνδείξεων, καθ' ἃς πᾶς φέρων τὸ ὄνομα «Ἕλλην,» ὑπερασπίζει ἡμᾶς καὶ δέεται ὑπὲρ ἡμῶν, δὲν ὀφείλουσιν ἀρά γε αἱ γαλλικαὶ καρδίαι νὰ ἀνταποδώσωσι τὴν ἀγάπην μετ' εὐγνωμοσύνης;

Ἐπερίμενον· ἐνταῦθα ἐν γένει, ὅτι ἡ ποινὴ ἡ ἐπιβληθεῖσα ἐπὶ τοῦ Μιρὲς ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου, ἐμελλε νὰ ἐλαττωθῇ ὑπὸ τοῦ ἐφετείου, καὶ οὕτως ἀντὶ πέντε ἐτῶν ὁ περίφημος τραπεζίτης νὰ ὑποστῇ τριετῆ μόνον εἰρκτήν. Ὡς πρὸς τοῦτο ἡ προσδοκία τοῦ κοινοῦ διεψεύσθη· ἀλλὰ τὸ ἐφετεῖον ἐπιβεβαίωσαν τὴν ἀπόφασιν τοῦ πρωτοδικείου, ἐξήλειψεν ἐκ τῆς καταδίκης τὰς λέξεις «ἀπάτη» καὶ «αἰσχροκέρδεια,» καὶ οὕτω κατέστησε τὴν ποινὴν λυπηρὰν μόνον καὶ μὴ ἐπάγουσαν ἀτιμίαν. Ὥστε ὁ Κ. Μιρὲς δὲν θεωρεῖται νῦν ἄτιμος, οὐδὲ ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ, καὶ δύναται ἑπομένως νὰ φέρῃ τὸν σταυρὸν τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς. Ἐτιμωρήθη δὲ ὑπὸ τοῦ ἐφετείου ἐπὶ παραποιήσει, ἣν ἐποίησε παραβὰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τοῦ 1856.

Ἐπιβεβαιοῦσιν, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς Παρισίους τὴν 20ὴν 7βρίου. Αἱ ΑΑ. ΜΜ. θὰ διέλθωσι πρῶτον διὰ τοῦ πεδίου τοῦ Σιαλὼν, ἔνθα θὰ γείνωσιν ἱστορικαί τινες ψευδομαχίαι. Ὁ κόμης Μορνὺ ἐγκατέλιπε τὴν Κλερμόνδην πρὶν ἢ κλείσῃ τὸ ἐκεῖ γενικὸν Συμβούλιον, ἵνα προϋπαντήσῃ τὸν Αὐτοκράτορα ἐν Ῥιανίτζῃ. Ὁ δὲ κόμης Βαλεύσκης, συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ, ἀνεχώρησεν ἤδη διὰ τὸν ῥηθέντα τόπον, προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορίσσης.

Ἀγγλική τις ἐφημερὶς ἀναφέρει μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως τὸ εἰρηνικὸν τῶν λόγων τῶν ἐκφωνηθέντων διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ νομοθετικοῦ Σώματος καὶ ὑπὸ τοῦ Κ. Γκιρουνὴρ, καὶ ἀντιτίθησιν αὐτοὺς πρὸς τὸν λόγον τοῦ Κ. Μιχαὴλ Σιεβαλιὲ, ὃν ἐπικρίνει πικρῶς.

Ὁ Ἰταλικὸς τύπος ζητεῖ λίαν ἐπιμόνως τὴν ἐκκένωσιν τῆς Ῥώμης ὑπὸ τῶν στρατευμάτων ἡμῶν. Ἡ ἐγκύκλιος τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἰταλίας Ῥικαζόλη ἔθηκε τὴν Γαλλίαν εἰς τὴν ἑξῆς δυσχερῆ θέσιν, ἡ νὰ ἀποσύρῃ τὰ στρατεύματα αὐτῆς ἐκ τῆς Ῥώμης, ἢ νὰ ὁμολογήσῃ ἑαυτὴν περιπεπλεγμένην ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ ἀντιδράσει. Ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν λύσιν τοῦ ῥωμαϊκοῦ ζητήματος πρὸ τῆς ἐντελοῦς εἰρηνοποιήσεως τῶν Νεαπολιτανικῶν ἐπαρχιῶν. Θέλει δηλονότι νὰ ἀποπειραθῇ τὴν τελευταίαν ἀπόπειραν, μήπως δυνηθῇ νὰ πείσῃ τὸν Πάπαν νὰ ἐνδώσῃ.

Αἱ μεγάλαι δυνάμεις φαίνονται πρὸ πάντων ἀνησυχοῦσαι ἐκ τῆς διατηρήσεως τοῦ στρατοῦ ἡμῶν ἐν Ῥώμῃ. Ἡ Ῥωσσία καὶ Αὐστρία ἀναγνωρίζουσαι τὴν νόμιμον ἐπιῤῥοὴν τοῦ στρατοῦ ἡμῶν ἐν Ῥώμῃ, περιορίζονται εἰς τὸ νὰ ἐφιστῶσι τὴν προσοχὴν τοῦ Αὐτοκράτορος ἐπὶ τῆς ἀνωμάλου καταστάσεως τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου, ὅπερ ἀπάδει εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ εἰς τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ ΙΘ' αἰῶνος. Αἱ παρατηρήσεις αὗται δὲν ὁμοιάζουσι παντάπασιν πρὸς τὰς περιεχομένας ἐν τῷ ὀργάνῳ τοῦ καρδιναλλίου Ἀντωνέλλη «ὁ φίλος τῆς θρησκείας.»

Ἐν Τουρίνῳ ὁ Κ. Ῥικαζόλης, καί περ διατηρῶν προσωρινῶς μόνον τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, δὲν προτίθεται, φαίνεται, νὰ παραιτήσῃ αὐτό. Ὥστε οὐδεμία μεταβολὴ προσδοκᾶται ἐν τῇ πολιτικῇ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἰταλίας.

Κατὰ τὴν ἐφημερίδα τοῦ Τουρίνου πολλαὶ συμπλοκαὶ ἐγένοντο μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν ἡμῶν καὶ τῶν ἐπαναστατῶν, ἀποπειραθέντων νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν ῥωμαϊκὴν ἐπικράτειαν. Λέγουσι προσέτι, ὅτι κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ σεπτεμβρίου ἐξήκοντα Πεδεμόντιοι προσέβαλον τὸν κατὰ τὰ σύνορα σταθμὸν Ἐπιτάφιον, ὃν ὑπερασπίζοντο ἓξ ποντιφικοὶ χωροφύλακες, καὶ ὅτι μετὰ μιᾶς ὥρας πάλην οὗτοι ἠδυνήθησαν νὰ ἀποκρούσωσι τοὺς κατ' αὐτῶν ἐπιτεθέντας, πληγώσαντες καιρίως δέκα ἐξ αὐτῶν καὶ αἰχμαλωτίσαντες ἕνα. Οἱ Γάλλοι ἦλθον πολὺ βραδέως, ὥστε δὲν ἔλαβον μέρος εἰς τὴν συμπλοκὴν ταύτην, ἧς τὰ ἀληθῆ αἴτια εἶσιν ἔτι ἄγνωστα.

Ὁ ἑκπτωτὸς βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως Φραγκίσκος Β' ἀφοῦ ἐπολέμησε γενναίως διὰ τῆς σπάθης καὶ ἀπέτυχεν, θὰ λάῃ ἤδη τὸν κάλαμον, ὅπως ἀναιρέσῃ τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Ῥικαζόλη. Ὁ πάπας, ὅστις ἐκήρυξεν ἐπισήμως, ὅτι ἐχαρίστεται τὸν κόσμον τῶν διαβεβαιώσεων καὶ τὸν ὑποσχέσεων τοῦ Αὐτοκράτορος, δὲν ἀπεφάσισε, φαίνεται, εἰσέτι νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ῥώμην. Μυστικαὶ προπαρασκευαὶ γίνονται ἐν τούτοις διὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ, καὶ τὸ ποντιφικὸν πλοῖον, ὅπερ συνήθως σταθμεύει ἐν τῇ Παλαιᾷ Χώρᾳ (Civita-Vecchia), ἔλαβε διαταγὰς νὰ ᾖ ἕτοιμον καὶ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς κυβερνήσεως.

Ἐξ ὅλων δὲ τούτων δὲν δύναταί τις εἰσέτι νὰ σχηματίσῃ κρίσιν τινὰ περὶ τοῦ χρόνου. καθ' ὃν τὰ στρατεύματα ἡμῶν μέλλουσι νὰ ἐκκενώσωσι τὴν ἀδάνατον πόλιν. Γιγνώσκομεν δὲ μόνον, ὅτι νέαι προμήθειαι καὶ ἐφόδια δι' ἓξ μῆνας ἐπέμφθησαν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἡμῶν εἰς Ῥώμην, καὶ ὅτι ὁ στρατὸς ὁ ἀπανερχόμενος ἐκ Συρίας μέλλει νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν Ῥωμαϊκὴν φρουράν.

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσσίας φαίνεται ἐπὶ τέλους ὁρισθεῖσα. Τόπος δὲ τῆς συνεντεύξεως ταύτης τοῦ Ναπολέοντος Γ' καὶ τοῦ Γουλιέλμου Γ' φαίνεται, ὅτι ὡρίσθη ἡ Κομπιένη (Compiègne) καὶ οὐχὶ τὸ Στρασβοῦργον, ὡς ἐλέγετο πρότερον. Φαίνεται δὲ πιθανὸν, ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας θὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τοὺς Παρισίους. Θὰ συνοδεύηται δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Βυρτεμβέργης καὶ τοῦ Μεγάλου δουκὸς τῆς Βάδης· καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ θὰ προπέμψῃ τοὺς σεβαστοὺς τούτους ξένους μέχρι τῆς Κολωνίας.

Printed by Joseph Clayton, 17, Bouverie-street, in the Precinct of Whitefriars, in the City of London, and published by Charles Bradbury, at the Office, 14, York-street, Covent-Garden, in the Parish of St. Paul.—London, Thursday, September 12, 1861.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐν Λονδίνῳ μὲν εἰς 19, London-Street, Fenchurch-Street, E. C. καὶ 33, Brompton Square S. W., London· ἀλλαχοῦ δὲ παρὰ τοῖς Κ.Κ. Πράκτορσι τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ (Registered for transmission abroad).

Πᾶσα ἀλληλογραφία πρὸς τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ἐπιστολὴ, διατριβὴ, ἐξαμερὲς κτλ. οὐδαμοῦ ἔστι δεκτή· εἰδοποιήθη περὶ τούτου τὸ Γενικὸν Ταχυδρομεῖον τοῦ Λουδίνου. Ἐπιστολὴ ἢ διατριβὴ ἀνώνυμος ἐστιν ἀπαράδεκτος καὶ ἀκαταχώριστος, ἢ δὲ διεύθυνσις δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τούτων.

ΑΡΙΘ. 64.—ΤΟΜ. Γ'.—ΕΤΟΣ Β'. ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ΠΕΜΠΤΗ, 19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1861 || ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ || ΜΕΤΑ ΠΟΛΙΤ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

Ὁ Κύριος ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΞΕΝΟΣ ἐν Κωνσταντινουπόλει.
Ὁ Κύριος Β. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ ἐν Θεσσαλονίκῃ.
Ὁ Κύριος Κ. Σ. Π. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ἐν Πάτραις.
Ὁ Κύριος Κ. ΘΕΟΛΟΓΗΣ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καΐρῳ.
Ὁ Κύριος Δ. ΠΑΠΑΣ ἐν Μάντσεστερ.
Ὁ Κύριος ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΚΚΙΑΛΑΝΗΣ ἐν Λίβερπουλ.
Ὁ Κύριος Β. Δ. ΜΑΛΚΟΤΖΗΣ ἐν Ἰβραΐλᾳ.
Mr TAYLOR ἐν Κερκυρᾳ.
Ὁ Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΣΤΟΛΗΣ ἐν Κὸρκ τῆς Ἰρλανδίας.
Οἱ Κύριοι ἀδελφοὶ ΧΡΤΣΟΧΟΙΔΑΙ ἐν Τουρνουσεβερίνῳ.
Mr G. ANDREWS, Saddler-St., Durham.
Ὁ Κύριος Φ. ΞΕΝΟΣ ἐν Σμυρνῃ.
Ὁ Κύριος ΓΙΑΚΟΤΜΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Βαρνῃ.
Οἱ Κύριοι ΘΕΟΛΟΓΟΣ καὶ ΚΑΡΝΑΚΗΣ ἐν Γαλαζῷ.
Ὁ Κύριος Γ. ΜΕΛΙΣΤΑΓΗΣ ἐν Σύρῳ.
Ὁ Κύριος ΜΤΡΩΝ ΒΛΑΣΤΟΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.
Ὁ Κύριος Π. Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Τεργέστῃ.
Ὁ Κύριος Ι. ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ ἐν Σουλινᾷ.
Ὁ Κύριος Γ. ΣΠΟΡΙΔΗΣ ἐν Ζακύνθῳ.
Ὁ Κύριος ΦΩΚΙΩΝ ΒΟΥΤΖΙΝΑΣ ἐν Μασσαλίᾳ.
Ὁ Κύριος ΚΩΝΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ ἐν Βηρυτῷ.
Mr VINCENT, Publisher, High-St., Oxford.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ἐν Μαγκεστρίᾳ Βρεττανικὴ Ἑταιρία ..... Σελὶς 182
Ὁ Ζὶρ Βεῤῥαμιὸς Βρόδιος περὶ ὁμοιοπαθείας ..... „ 183
Ὁ ὁλὸς τῆς οἰκονομικῆς ..... „ 185
Δεισιδαιμονία παντῶν ..... „ 186
Ζάμβαμα ἐπαρχιώτου τινὸς ἐν Παρισίοις ..... „ 187
Γ' ἐπιστολὴ Σίμωνος Ἰωνᾶ ..... „ 187
Διάφορα ..... „ 187
Ἐπιστολαὶ ..... „ 190
Ἐμπορικά ..... „ 191
Εἰδοποιήσεις ..... „ 188
ΠΟΛΙΤ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ, σελ. 189, 190, 191, 192 (δὶς).

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ.

Τὸ οἰκεῖτ ἀγκαλοφορούμενον τριπτυχον ..... „ 180
Ὑποδοχὴ τοῦ Κολομβὸν ἐν τῇ Ἀλῇ τοῦ Φερδινάνδου ..... „ 180
Ἡ διὰ νυκτὸς διάβασις ποταμοῦ ἐν Λίγιήτῃ ..... „ 181
Ἀφῆς τοῦ τεχνίτου ἐν τῷ χωρίῳ ..... „ 181
Ἡ εἰς Ἀσσύριαν θαλασσοπορία τῆς Α. Μ. ..... „ 184-185
Δάσος κατὰ τὸ ἐβόνιον ..... „ 188
Ἡ πόλις Ὀρεγόνη ..... „ 189
Ἡ χώρα τοῦ Νιπολεοντος ..... „ 189

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.
(ADVERTISEMENTS.)

Συστάνονται τοῦ Twinberrow τὰ ἐε ῥεδιντίου καταπάτια διὰ τὴν δυσπρέλιαν, ἀοθενείας τοῦ στομάχου, καὶ δυσκοιλιότητα. Πρὸ πάντων δὲ πρὸς χρῆσιν τῶν παιδίων. Ὁ ὀδόντιρ Dick, Lansdowne Terrace, Kensington, γραμμ οὖτω «Κύριε, στεῖλέ μου ἔτι μίαν φιάλην τῶν καταποτίων σου διὰ χρῆσιν μου· δύναμαι εὐμενέστατα νὰ τὰ συστήσω.» Κατασκευάζονται παρὰ τοῦ Twinberrow χυμοῦ 2, Edward St., Portman Square, London, καὶ πωλοῦνται παρὰ πᾶσι τοῖς φαρμακοπώλαις καὶ παρὰ τοῖς ἐν Καλκούττᾳ Κ.Κ. Scott, Thornton & Co., καὶ εἰς Βομβάϊν παρὰ τοῖς Κ.Κ Rogers & Co.

ΟΛΙΚΗ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ, ΧΥΤΠΙΩΝ ΟΡΕΙΧΑΛΚΟΥ, ΠΛΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ.
TOY J. H. BOOBBYER,
(Πρώην Sturch and Boobbyer, πρὸ 200 σχεδὸν ἐτῶν συστηθέν.)
ΠΡΟΜΗΘΕΥΟΝ ΑΡΙΣΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΚΑΤΩΤΑΤΑΣ ΤΙΜΑΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ.
Κατὰ τὴν μεγάλην Ἔκθεσιν τοῦ 1851 ἐδόθη τῷ J. H. Boobbyer μετάλλιον ὡς βραβεῖον διὰ τὰ ἀριστεύσαντα τεύ

τῶν οὐρανίων σωμάτων, καὶ διαφερόντως ἐσκόπουν τὰς περιστροφὰς αὐτῶν ὅπως ἐφαρμόζωσι τὴν γνώσιν ταύτην εἰς τὴν διαίρεσιν τοῦ χρόνου. Δὲν ἀπετύγχανον ὅλως εἰς τὴν κατασκευὴν ἐργαλείων τῆς γεωργίας, τοῦ πολέμου καὶ τῆς μουσικῆς. Εἶχον τὰς στοιχειώδεις γνώσεις τῆς ναυπηγικῆς καὶ ναυτιλίας κατὰ τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν κυβέρνησιν τῶν πλοιαρίων αὐτῶν. Καί τοι ἀποκεκλεισμένοι τῆς ἐπιδράσεως τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, καὶ ἐστερημένοι τῆς ἐπιμιξίας μετ' ἀνδρῶν ἀνωτέρων διανοητικῶν δυνάμεων, οὐχ ἧττον δεικνύουσι τὴν ἔμφυτον ἀρχὴν τῆς προόδου αὐτομάτως βλαστάνουσαν, καὶ τὴν ἐπινοητικὴν καὶ λογικὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς ἀναπτυσσομένας ἐν ᾧ ἀγωνίζονται νὰ εὕρωσι τὰ μέσα τῆς συντηρήσεως. Ἐὰν, προσέτι, ἀντιπαραβάλωμεν τὸν ἐν μικραῖς κοινωνίαις ζῶντα ἄνθρωπον πρὸς τὴν κατάστασιν τοῦ ζῶντος ὅπου πολλοὶ συναθροιζόμενοι ζῶσιν, εὑρίσκομεν ὅτι αἱ μᾶλλον πολυπληθεῖς χῶραι εἶναι καὶ αἱ μᾶλλον γόνιμοι εἰς ἐφευρέσεις, καὶ πολλῷ ταχύτερον προάγονται ἐν τῇ ἐπιστήμῃ· διὰ τὸν λόγον, ὅτι αἱ τῶν πολλῶν χρεῖαι εἶναι πλείονες τῶν ὀλίγων, τούτου ἕνεκα ἀναπτύσσεται κραταιοτέρα πᾶλη κατὰ τῶν φυσικῶς περιοριζομένων ἐπιτηδείων, μᾶλλον ἐπιμελὴς καλλιέργεια τῶν γεωργικῶν πόρων, καὶ πλείονες νόες ἐν ἐνεργείᾳ. Τοῦτο προφανέστατα φαίνεται ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Μεξικοῦ καὶ Περοῦ, καὶ ἡ ἐπιβεβαίωσις εὑρίσκεται εἰς τὰ πολυάριθμα μνημεῖα τῶν παρελθόντων χρόνων, τὰ φαινόμενα ἐν τῇ Κεντρῴᾳ Ἀμερικῇ, ἔνθα τὰ ἐρείπια πόλεων καὶ ναῶν καὶ μέγιστα δημόσια ἔργα, ἀνεγερθέντα παρὰ λαοῦ ἐγκρατοῦς μεγάλων γνώσεων, πρόκειται ἔτι καὶ νῦν εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ θεατοῦ. Ἐκεῖ ἀνεκαλύφθη σύστημα ὀχετῶν πρὸς ἄρδευσιν· μακροὶ ὑποχθόνιοι δρόμοι σχηματισθέντες διὰ τομῆς τῆς σκληρᾶς πέτρας πρὸς ἀναζήτησιν μολύβδου, κασσιτέρου καὶ χαλκοῦ· πυραμίδες οὐχὶ διάφοροι τῶν τῆς Αἰγύπτου· πήλινα ἀγγεῖα, καὶ χειρόγραφα περιέχοντα τὰς ἀναμνήσεις τῆς ἱςορίας αὐτῶν· πάντα μαρτυροῦντα τὸν μέγαν βαθμὸν τῆς τε ἐπιστημονικῆς καλλιεργείας καὶ τῆς πρακτικῆς δεξιότητος, ὥστε προσβλέποντες εἰς τὰς σκληρότητας, αἵτινες ἐπηκολούθησαν τὰς κατακτήσεις τοῦ Κόρτη καὶ Πιζάρρου, εὐλόγως δυνάμεθα ν' ἀμφιβάλλωμεν περὶ τοῦ τίνες ἔχουσι μείζονα δικαιώματα εἰς τὴν συμπάθειαν ἡμῶν, οἱ νικηταὶ ἢ οἱ ἡττημένοι.

Μαγνητικαὶ ἐπιδράσεις.

Ἐκ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν, αἵτινες τοσοῦτον ἐπιτυχεῖς ἐγένοντο ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ, ὁδηγουμένη καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἐπιστήμη περὶ μαγνητισμοῦ, ἐκ νηπίου ἀνεπτάσθη καὶ ὁρμητικῶς προώδευσεν διαφέρον ἀφιχθεῖσα εἰς ἐκεῖνον τὸν βαθμὸν τῆς ἀναπτύξεως, ὅςτις ἐπιτυγχάνεται δι' ἀνενδότου καὶ συστηματικῆς παρατηρήσεως τῶν φαινομένων, δι' ἐπιμελοῦς ἀναλύσεως καὶ ἀειξεως τῶν ἐν αὐτοῖς ἐγκρυπτομένων πραγμάτων, καὶ διὰ συγκατατάξεως καὶ γενικεύσεως αὐτῶν, ἅτινα, ὁπόταν ἡ βάσις ἐφ' ἧς στηρίζονται ἐπὶ μᾶλλον ἐπεκταθῇ, θέλουσι προπαρασκευάσει τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν σύλληψιν γενικῆς τινος φυσικῆς θεωρίας, ἐν ᾗ θέλουσι περιληφθῇ πάντα τὰ φαινόμενα, καὶ ταὐτοχρόνως ἕκαστον ἰδίᾳ ἀποχρώντως ἐξηγηθῇ. Περιττὸν νὰ ὑπενθυμίσωμεν ὅτι ἑκάστοτε ἡ Βρεττανικὴ Ἑταιρεία περὶ πλείστου ἐποιήσατο τὴν πρόοδον τοῦ κλάδου τούτου τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, καὶ ὅτι εἰδικὰς ἔδωκε συστάσεις μετὰ τῆς Βασιλικῆς Ἑταιρείας αἵτινες παρήγαγον τόσον ποικίλα καὶ μέγα ἔχοντα τὸ διαφέρον ἀποτελέσματα. Ἵνα δὲ ἓν καὶ μόνον μνημονεύσωμεν παράδειγμα, εἴδομεν, ὅτι αἱ μαγνητικαὶ ἐκεῖναι τυρβασίαι, αἱ τόσον μυστηριώδεις κατὰ τὴν γενέτειραν αἰτίαν, καὶ αἱ τοσοῦτον ἐπικρατοῦσαι συγχρόνως εἰς πολλὰ μέρη, καὶ αἵτινες, πρὸ εἴκοσι μόλις ἐτῶν ἐπωνομάζοντο δι' ὅρου ἰδίως δηλοῦντος, ὅτι οἱ νόμοι αὐτῶν ἦσαν πάντη ἄγνωστοι—καθυπήχθησαν εἰς νόμους περιοδικῆς ἐπαναλήψεως, ἥτις ἐμφαίνει, ἄνευ ἀμφιβολίας, ὅτι γενήσονται ἐν τῷ κεντρικῷ σώματι τοῦ ἡμετέρου ἡλιακοῦ συστήματος, ὡς ὀηλοῦται ἐκ τῶν ἀνωμαλιῶν τῶν ἀντιστοιχουσῶν πρὸς τὰς περιόδους τῆς ἡλιακῆς ἡμέρας, τοῦ ἡλιακοῦ ἔτους, καὶ, ὅ,περ μᾶλλον ἀξιοσημείωτον καὶ μέχρις ἐσχάτων οὐδὲ κατὰ νοῦν τιθέμενον, τοῦ ἡλιακοῦ κύκλου ἐκ δέκα περίπου τῶν ἡμετέρων γηΐνων ἐτῶν συνισταμένου, πρὸς ὃν τὴν ὕπαρξιν προσμαρτυροῦσι καὶ αἱ ἐπὶ τοῦ δίσκου τοῦ ἡλίου φαινόμεναι κηλῖδες, ἀλλ' ὧν ἡ φύσις καὶ αἱ αἰτίαι μένουσιν ἔτι καθ' ὅλας τὰς ἄλλας σχέσεις κεκαλυμμέναι ὑπ' ἐντελοῦς σκότους. Εἰς τὸν στρατηγὸν Σαβίνην ὀφείλομεν ἰδίως τὴν ἀναγνώρισιν καὶ σπουδὴν περὶ ταύτας καὶ ἄλλας ἡλιακὰς μαγνητικὰς ἐπενεργείας, καθάπερ καὶ τὴν μαγνητικὴν ἐπίδρασιν τῆς σελήνης, ὁμοίως βεβαιωθεῖσαν συγχρόνως εἰς πολλὰ τῆς γῆς μέρη, καὶ προκειμένην ἤδη ν' ἀποτελέσῃ διακεκριμένον κλάδον τῆς ἐπιστήμης ταύτης οὐχὶ ἀναρμόστως ἐπικληθέντα «οὐράνιον» πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τοῦ καθαρῶς γηΐνου μαγνητισμοῦ.

Χημεία ἐφαρμοζομένη εἰς τὰς καθ' ἡμέραν χρείας.

Αἱ μέγισται τῆς χημείας πρόοδοι ἀφορῶσιν εἰς τὰς κοινωφελεῖς τέχνας. Ὁποία ἤθελεν εἶσθαι σήμερον ἡ κατάστασις τῆς τυπώσεως τῶν ὑφασμάτων, τῆς γραφευτικῆς, τῆς βαφικῆς, καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς γεωργίας ἂν εἶχον στερηθῆ τῆς βοηθείας τῆς θεωρητικῆς χημείας; Ἡ ἀνιλίνη, παραδείγματος χάριν, ἀνακαλυφθεῖσα τὸ πρῶτον ἐν τῇ λεγομένῃ ἀνθρακίτιδι πίσσῃ ὑπὸ τοῦ Δρ. Ὀφφμάνου, ὅστις τοσοῦτον ἀξιοθαυμάστως περιέγραψε τὰς ἰδιότητας αὐτῆς, εἶναι ἤδη εἰς μέγιστην χρῆσιν ὡς βάσις τοῦ ἐρυθροῦ, κυανοῦ, ἰαν̈θίνου καὶ πρασίνου χρώματος. Ἡ λίαν λυσιτελὴς αὕτη ἀνακάλυψις, πιθανῶς, ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν θέλει καταστήσει τὴν Ἀγγλίαν ἀνεξάρτητον ἀπὸ τῆς ἀλλοδαπῆς ὡς πρὸς τὰς διαφόρους χρωματιστικὰς οὐσίας· καὶ ἔτι πιθανώτερον, ὅτι ἀντὶ ἡ Ἀγγλία νὰ λαμβάνῃ βαφικὰς οὐσίας, θέλει καταστῆ τὸ κέντρον, ἐξ οὗ νὰ ἐφοδιάζωνται αἱ λοιπαὶ χῶραι. Λίαν ἀξιοσημείωτον εἶναι, ὅτι συγχρόνως ἕν τινι ἄλλῳ κλάδῳ τῆς αὐτῆς ἐπιςήμης, ἀπεδείχθη ἐσχάτως παρὰ τοῦ Κ. Τουρνέτου ὅτι τὰ χρώματα τῶν πολυτίμων λίθων, ὡς τοῦ σμαράγδου, τοῦ ἀμεθύστου καὶ ἄλλων, προέρχονται ἀπὸ εὐεξαιμίστους ἐνώσεις τοῦ ὑδρογόνου μετὰ τοῦ ἀνθρακίου, πρῶτον πάντων ὑπὸ τοῦ σὶρ Δαυὶδ Βρούσταρ εἰς τὸ νεφελῶδες τοπάζιον σημειωθείσας, καὶ ὅτι δὲν προέρχονται ἐκ μεταλλικῶν ὀξειδίων, ὡς μέχρι τοῦδε ἐπιστεύετο. Ἑτέρα τις ἀξιοσημείωτος προαγωγὴ ἐγένετο ἀρτίως παρὰ τοῦ Κ. Βοῦνσεν καὶ Κιρσχόφφ ἐφαρμόσαντος τὰς κεχρωματισμένας ἀκτῖνας τοῦ πρίσματος εἰς ἀναλυτικὰς ἐρεύνας. Τὰς ἀνακαλύψεις αὐτῶν δυνάμεθα νὰ θεωρῶμεν ὡς ἀρχὴν νέας ἐποχῆς ἐν τῇ Ἀναλυτικῇ Χημείᾳ ἕνεκα τῶν μεγίστων εὐκολιῶν, τὰς ὁποίας παρέχουσιν εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ποιοῦ (ποιωτικὸν) καὶ τὴν εὕρεσιν καὶ τῶν ἐλαχίςων ἰχνῶν τῶν στοιχειωδῶν σωμάτων. Ἡ ἀξία τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος νέας μεθόδου ἀπεδείχθη ἤδη ἐκ τῆς ἀνακαλύψεως ὑπὸ τοῦ Κ. Βοῦνσεν νέων μετάλλων, τοῦ caesium καὶ rubidium, καὶ ἐκ τοῦ ἑξῆς λίαν ἀξιοσημειώτου ὅτι ἀπεδείχθη ἡ ὕπαρξις σιδήρου καὶ ἐξ ἄλλων γνωςῶν μετάλλων εἰς τὸν ἥλιον. Σημειῶν τὰς νεωτέρας ἀνακαλύψεις ἐν τῇ σπουδαίᾳ ταύτῃ ἐπιστήμῃ ὀφείλω νὰ μὴ παρασιωπήσω πόσον ἀξιολόγως διεσαφήνισεν ἡ χημεία τὰ περὶ τῆς συνθέσεως τοῦ σιδήρου καὶ χάλυβος. Εἰ καὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἔδειξεν ὁ Δεπρὲ ὅτι ὁ σίδηρος δύναται νὰ ἑνωθῇ μετὰ τοῦ ἀζώτου, ὅμως μόνον περὶ τὸ 1857 ἀπέδειξεν ὁ Κ. Κ. Βίγκιος, ὅτι τὸ ἄζωτον εἶτε νιτρογόνον ἀποτελεῖ στοιχεῖον οὐσιώδες τοῦ χάλυβος, καὶ ἔτι ἀρτίως ὁ Κ. Καροῦ καὶ Κ. Φρεμὺς διευκρίνησαν πλατύτερον τὸ θέμα τοῦτο· ἐκεῖνος μὲν δείξας, ὅτι τὸ κυανογόνον ἢ τὸ κυανίδιον τοῦ ἀμμωνίου εἶναι τὸ οὐσιῶδες συστατικὸν, ὅπερ μετατρέπει τὸν κατειργασμένον σίδηρον εἰς χάλυβα· οὗτος δὲ συνδυάσας σίδηρον μετ' ἀζώτου διὰ μέσου τῆς ἀμμωνίας, καὶ κατόπιν μετατρέψας αὐτὸν εἰς χάλυβα, φέρων αὐτὸν ἐν καταλλήλῳ θερμοκρασίᾳ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἐκ τοῦ κοινοῦ ἄνθρακος γαζίου. Οὐδεμία σχεδὸν ἀμφιβολία, ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν αἱ ἀνακαλύψεις αὗαι θέλουσιν ἰκανώσει τοὺς ἐν Σχιεφφεῖλδῃ ἐργοστασιάρχας ν' ἀντικατασήσωσι τὸν νῦν ἀβέβαιον, δύσκολον καὶ δαπανηρὸν τρόπον διὰ μεθόδου ἁπλῆς ἅμα τε καὶ ἀδαπάνου, καὶ τόσον ἐντελῶς ἐξαρτωμένης ἐξ ἡμῶν, ὥςτε νὰ δυνάμεθα μετὰ μεγίστης ἀκριβείας νὰ λαμβάνωμεν τὸν σίδηρον εἰς οἱονδήποτε βαθμὸν μετατετραμμένον εἰς χάλυβα. Ὁ Κ. Γρὰς Καλβέρτος, ἐπίσης, ἀπέδειξεν ὅτι ὁ χυτὸς σίδηρος περιέχει ἄζωτον, καὶ ἔδειξεν ὅτι εἶναι ὡρισμένη σύνθεσις ἀνθρακίου καὶ σιδήρου ἀναμεμιγμένη κατὰ διαφόρους ἀναλογίας μετὰ μεταλλικοῦ σιδήρου, κατὰ τὴν φύσιν αὐτοῦ. Πρὶν δὲ καταλήξω τὸν περὶ τῆς χημικῆς ἐπιστήμης λόγον, ὀφείλω νὰ μνημονεύσω τὴν περισπούδαστον ἀνακάλυψιν τοῦ Κ. Θεβίλλ, δι' ἧς ἐπέτυχε νὰ τήξῃ τάχιστα 38 ἢ 40 λίτρας πλατίνης εἴτε λευκοχρύσου, μετάλλου ἄχρι τοῦδε θεωρουμένου σχεδὸν ἀτήκτου. Ἡ ἀνακάλυψις αὐτὴ θέλει καταστήσει τελειοτέραν τὴν ἐξαγωγὴν τῆς πλατίνης ἀπὸ τοῦ ὀρυκτοῦ αὐτῆς, καὶ, ἐλαττοῦσα τὴν ἀξίαν, θέλει μεγάλως συντελέσει εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς εἰς τὰς τέχνας.

Περὶ τῆς Γῆς.

Λίαν γνωστὸν εἶναι, ὅτι ἡ θερμοκρασία αὐξάνει καθ' ὅσον ἀπὸ τοῦ ἡλιοῦ τῆς γῆς εἰσχωροῦμεν εἰς τὰ ἔνδον, ἡ δὲ αὔξησις ἄρχεται ἀπό τινος σημείου πλησίον τῆς ἐπιφανείας, εἰς ὃ ἡ θερμοκρασία εἶναι σταθερά. Ἐντὸς διαφόρων μεταλλωρυχείων, ὠρυχείων, καὶ ἀρτεσιανῶν φρεάτων εὑρέθη, ὅτι ἡ θερμοκρασία αὐξάνει περίπου κατὰ 1 βαθμὸν τοῦ θερμομέτρου τοῦ Φαρεγχαΐτ καθ' ὅσον καταβαίνομεν 60 ἢ 65 πόδας ἀγγλικούς. Ἐκ τινων μετ' ἐπιμελείας γενομένων πειραμάτων κατὰ τὴν ὄρυξιν τοῦ ἐν Δουκκινφεῖλδῃ Βαθέως μεταλλωρυχείου, ἐνὸς ἐκ τῶν βαθυτάτων ἐν Ἀγγλίᾳ, εὑρέθη, ὅτι ἡ κατὰ μέσον ὅρον αὔξησις περίπου 1 βαθμοῦ συνέβαινεν εἰς 71 πόδας. Ἂν παραδεχθῶμεν τὸν ὅρον τοῦτον, καὶ ὑποθέσωμεν, ὅτι καταβαίνομεν εἰς πολλῷ μείζονα βάθη, θέλομεν φθάσει εἰς ἀπόστασιν $2\frac{1}{2}$ μιλίων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς πρὸς τὰ ἔνδον εἰς στρώματα ἔχοντα τὴν θερμοκρασίαν τοῦ ζέοντος ὕδατος· εἰς βάθος περίπου 50 ἢ 60 μιλίων ἡ θερμότης θέλει εἰσθαι ἱκανὴ νὰ τήξῃ, ὑπὸ τὴν συνῃθῆ ἀτμοσφαιρικὴν πίεσιν, καὶ τὰς σκληροτάτας πέτρας. Ἐκ τῶν πραγμάτων τούτων κρίνοντες, συμπεραίνομεν, ὅτι ἡ μάζα τῆς γηΐνης σφαίρας, οὐχὶ εἰς μέγα βάθος ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας, πρέπει νὰ ἦναι εἰς ῥευστὴν κατάστασιν. Πλὴν τὸ συμπέρασμα τοῦτο ἀπαιτεῖ νὰ τροποποιηθῇ ὀλίγον δι' ἄλλους λόγους, ὁηλαδὴ, ἐκ τῆς ἐπενεργείας τῆς πιέσεως ἐπὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς τήξεως, καὶ ἐκ τῆς σχετικῆς θερμαγωγικότητος τῶν πετρωμάτων, ἅτινα συγκροτοῦσι τὸν ἡλιοῖν τῆς γῆς. Κρίνοντες μόνον ἐκ τῆς μείζονος θερμαγωγικότητος τῶν ἡφαιστειογενῶν πετρωμάτων, δυνάμεθα νὰ ὑπολογίσωμεν, ὅτι τὸ πάχος τοῦ ἡλιοῖν δὲν δύναται νὰ ἦναι ὀλιγώτερον ἢ σχεδὸν τρὶς τόσον ὅσον τὸ κατὰ τὰς συνῃθεις ὑποθέσεις περὶ τῆς θερμαγωγοῦ ἰδιότητος τῆς γαιώδους μάζης εἰς παμμέγιστα βάθη ὑποχωροῦν, θερμαγωγικότης ἥτις δὲν εἶναι μεγαλητέρα τῶν κατ' ἐπιπολὴν κατακαθεσθεισῶν στιβάδων. Ἄλλοι δὲ τρόποι ἐρεύνης, οὓς ἐπρόβαλεν ὁ Κ. Ὄπκινς εἰς ὑποστήριξιν τοῦ ζητήματος, φαίνονται φέροντες εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ πάχος τοῦ ἡλιοῖν τῆς γῆς εἶναι πολλῷ ἔτι μεγαλήτερον ἢ τὸ ἀνωτέρω λεχθέν. Τοῦτο παρακινεῖ ἡμᾶς νὰ ὑπολάβωμεν ὅτι ἓν μέρος τῆς ἐν τῷ ἡλιοῖ θερμότητος προέρχεται ἐξ ἐπιπολαίων καὶ ἐξωτερικῶν μᾶλλον ἢ κεντρικῶν αἰτιῶν. Καὶ τοῦτο μὲν δὲν ἀντίκειται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν περὶ κεντρικῆς θερμότητος θεωρίαν, ἀλλὰ δεικνύει ὅτι μόνον ἓν μέρος τῆς αὐξήσεως τῆς θερμοκρασίας τῆς παρατηρηθείσης εἰς τὰ μεταλλωρυχεῖα καὶ τὰ βαθέα φρέατα προέρχεται ἐκ τοῦ ἐξωθεν ῥεύματος τῆς θερμότητος.

Περὶ Ἀτμοπλοίας.

Ἐπιθεωρήσας γενικῶς τὰ τῆς ἀτμοπλοΐας ὁ Κ. Φαίαρβαιρ εἶπε· Πρὸ τοῦ 1812 ἔτους ἢ μετὰ τῶν ξένων χωρῶν καὶ τῶν ἡμετέρων ἀποικιακῶν κτήσεων ἐπιμελεῖα ἐξήρτητο ὁλοσχερῶς ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ καιροῦ. Μόνον ὁπόταν ἦτο οὔριος ὁ ἄνεμος καὶ γαληνιαία ἡ ὥρα τοῦ ἔτους, ἠδυνάμεθα νὰ διαπορθμεύσωμεν πορθμόν τινα, καὶ πολλάκις ἐδέησε νὰ περιμένωμεν ἡμέρας ἢ καὶ ἑβδομάδα πρὶν ἢ δυνηθῶμεν ἀπὸ τοῦ Ὀλεχαῖδ νὰ περάσωμεν εἰς τὸ Δουβλῖνον. Τὴν σήμερον ἡ ἀπόστασις αὐτὴ τῶν 63 μιλίων περαίνεται ἐν παντὶ καιρῷ ἐντὸς μικρὸν τι πλεῖον τῶν τριῶν ὡρῶν. Ὁ εἰς Ἀμερικὴν πλοῦς συνήθως διήρκει 6 ἑβδομάδας ἢ 2 μῆνας· νῦν δὲ κατορθοῦται ἐν 8 ἢ 9 ἡμέραις. Ὁ εἰς τὴν Ἰνδίαν πλοῦς διὰ παρακάμψεως τοῦ ἀκρωτηρίου ἠλατῶθη ἀπὸ σχεδὸν ἡμίσεως ἔτους εἰς ὀλιγώτερον τοῦ τρίτου τοῦ χρόνου τούτου, ἐν ᾧ διὰ τῆς κατὰ ξηρὰν ὁδοῦ ἀφικνεῖταί τις εἰς χρόνον ὀλιγώτερον τοῦ ἑνὸς μηνός. Τὸ προχοκίνητον σύστημα ἐδείχθη μέχρι τοῦδε καθυπέρτερον πάσης ἄλλης μεθόδου πρὸς ἐπίτευξιν ταχύτητος, διότι δι' αὐτοῦ λαμβάνομεν τὰ ἄριστα ἀποτελέσματα ὀλίγην δαπανῶντες δύναμιν. Εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα ἡ ἐλιξ εἶναι ἀπαραίτητος χάριν τῆς ἀσφαλείας τῶν μηχανῶν καὶ ἐν γένει τοῦ ὅλου συστήματος, ἕνεκα τῆς θέσεως αὐτῆς εἰς τὸ κῦτος κάτωθεν τῆς ὑφάλου γραμμῆς, καὶ δι' ἣν παρέχει εὐκολίαν εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ἱςτίων ὁπόταν ἡ ἐλιξ ἀνέλκηται ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ ἠτοιμασμένον χῶρον εἰς τὴν πρύμναν. Εἶναι ἐπίσης προτιμοτέρα εἰς πολὺ χρήζοντα βοηθητικῆς δυνάμεως καὶ ἐπὶ οὐρίων καὶ ἐπὶ ἐναντίων ἀνέμων, ἵνα οὕτω ἀπαλλάσσηται ὁ πλοῦς ἀπὸ τῶν ἐμποδίων καὶ κατορθῶται σημαντικὴ οἰκονομία περὶ τὸν ναῦλον.

Ἀτμὸς καὶ γεωργία.

Δὲν δύναμαι νὰ τελειώσω τὰ περὶ τῆς ἀτμομηχανῆς χωρὶς νὰ σημειώσω τὰς μεταβολὰς, ἃς τυναι πιπροτατ νὰ διαπράξῃ ἐν τῇ καλλιεργείᾳ τῆς γῆς. Μάλις πρὸ μικροῦ ἔτι ἐθεωρεῖτο ἀνεφάμοστος εἰς γεωργικοὺς σκοποὺς ἕνεκα τοῦ μεγάλου βάρους αὐτῆς καὶ τῆς μεγάλης δαπάνης· πλὴν νεωτέρα πεῖρα ἀπέδειξε τὸ ἐσφαλμένον τῆς ἐνώμης ταύτης, καὶ ἤδη εἰς πολλὰς ἐπαρχίας γνώσκομεν, ὅτι ἐξ ἀνάγκης εἰσήχθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γεωργοῦ. Ἡ μικρὰ ἀτμάμαξα τεθειμένη ἐπὶ τετρατρόχου ἅρματος ὁδοιπορεῖ ἀπὸ κώμης εἰς κώμην μετὰ τῆς προσηρμοσμένης ὀπισθεν αὐτῆς ἀλωνευτικῆς μηχανῆς, ἥτις ἐκτελεῖ τὸ ἀλώνισμα, τὸ λίκμισμα καὶ καθάρισμα ὀλιγώτερον τοῦ ἡμίσεως τῆς δαπάνης, ἥτις ἐδαπανᾶτο κατὰ τὸν παλαιὸν ἐπίπονον τρόπον τῆς διὰ χειρὸς ἐργασίας. Ἡ ἐφαρμογὴ ὅμως αὐτῆς εἰς τὴν ἄροσιν καὶ τὴν καλλιέργειαν ἐν γένει εἶναι, κατὰ τὴν γνώμην μου, εἰσέτι εἰς τὴν ὑπηιότητα, καὶ δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι πολλὰ τῶν μελῶν τῆς ἐιαιρίας θέλουσι ζήσει νὰ ἴδωσι τὸ ἀτμάρτρον εἰς ἐνέργειαν ἀπαντχοῦ τῆς γῆς. Ἵνα δὲ ἡ σπουδαία αὕτη μεταβολὴ ἐπιτυχῶς ἐκτελεσθῇ, ὑπολείπονται ἔτι πολλὰ νὰ γείνωσιν· ἀλλ' ὅμως διὰ τῆς βοηθείας τοῦ γεωπόνου προπαρασκευάζοντος τὴν ἄρουραν κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς δι' ἀτμοῦ μηχανῆς, δυνάμεθα εἰλόγως νὰ προλέσωμεν νέαν ἐποχὴν ἐν τῇ καλλιεργείᾳ τοῦ ἐδάφους.

Περὶ τῆς ἐργοχωρίας ἐρίου τοῦ ἀπὸ ξύλου.

Ὅτε κατὰ τὰ 1767 ἔλαβε δίπλωμα προνομίου ὁ Ἀρκράϊτ διὰ τὰς ὑδροκινήτους αὐτοῦ μηχανὰς, ἡ ἐτησία καταναλώσεις ἐρίου τοῦ ἀπὸ ξύλου, ἤτοι τοῦ βαμβακίου, ἦτο περίπου 4,000,000 λίτραι βάρους· νῦν δὲ 1,200,000,000 λιτ., ἤτοι 300ἀκις πλέον. Ἐν τῷ διαστήματι ἡμισείας ἑκατονταετηρίδος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ κλωστήρων τῶν ιηθύντων μόνον ἔριον τὸ ἀπὸ ξύλου, ἐδεκαπλασιάσθη· ἐν ᾧ δὶ ἀνωτέρου μηχανισμοῦ ἕκαστος κλωστὴρ παρέχει 50 τοῖς 0 0 πλειότερον νῆμα ἢ κατὰ τὸ ἀρχαῖον σύστημα. Ἐντεῦθεν ἡ σπουδαιότης, εἰς ἣν ἀνυψώθη τὸ ἐμπόριον τοῦ ἐριοξύλου,

ἰσοδυναμοῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος πρὸς τὴν ὅλην δημοσίαν πρόσοδον τῶν τριῶν βασιλείων τοῦτ' ἔστιν 70,000,000 λιρῶν στερλινῶν κατ' ἔτος. Μέχρις ἐσχάτων, ἤτοι τοῦ 1820, ἡ διὰ φυσικῆς δυνάμεως κινουμένη ὑφαντικὴ μηχανὴ δὲν ὑπῆρχεν ἔτι· ἤδη δὲ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ὑφαντήριος μηχανὴ παρέχει 14,000,000 ὑαρδῶν ὑφάσματος, ἤ, ἁπλούστερα, ὡς ἔγγιστα 3,000 μιλίων μακρὸν ὕφασμα καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Τὰς λεπτομερείας ταύτας δίδω ἵνα δείξω τὴν ἄπειρον παραγωγικὴν δύναμιν τῆς Ἀγγλίας, καὶ παράσχω ἰδέαν τινὰ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ποιότητος τῶν μηχανῶν, αἵτινες τοιαῦτα θαυμάσια παράγουσιν ἀποτελέσματα. Ἡ ὑπὸ ἡμιόνου κινουμένη ὑφαντικὴ μηχανὴ εἰσήχθη τὸ πρῶτον κατὰ τὰ 1787 ὑπὸ τοῦ Κρομπτωνος, ἑκάστης μηχανῆς ἐχούσης περίπου εἴκοσι κλωστῆρας. Αἱ δυνάμεις, ἐν τούτοις, τῆς μηχανῆς ηὐξήνθησαν τάχιστα καὶ ἤδη τοσοῦτον ἐτελειοποιήθη ὥςτε 2000 ἢ καὶ 3000 κλωστῆρες διευθύνονται ὑφ' ἑνὸς καὶ μόνου ἀνθρώπου. Κατ' ἀρχὰς τὸ περιτύλιγμα ἐγίνετο διὰ τῆς χειρὸς· ἀλλὰ τοῦτο ἀντικατέσταθη ὑπὸ τῆς μηχανῆς ἀφ' ἑαυτῆς κινουμένης, ὥςτε αὐτὴ καὶ μόνη ἐκτελεῖ τὰ πάντα, αὐτὴ σύρει, ἐντείνει καὶ νήθει τὸ νῆμα, αὐτὴ καὶ περιτυλίσσει εἴτε εἰς καλάμιον εἴτε εἰς κερκίδα, ὡς ἀπαιτεῖται. Αὐταὶ καὶ ἄλλαι πρόοδοι εἰς τὸ ξαίνειν, ποκίζειν, νηματοποιεῖν, κλώθειν καὶ ὑφαίνειν ἀποκατέστησαν νέον ἐντελῶς σύστημα βιομηχανίας εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπερ παρέσχεν ἐργασίαν εἰς τοὺς τὰ μάλιστα αὐξηθέντας καὶ μᾶλλον νοήμονας τῶν ἐργατῶν. Παρόμοιαι σπουδαῖαι βελτιώσεις ἐγένοντο καὶ εἰς τὰς μηχανὰς τὰς ἐξεργαζομένας τὸ σηριὸν, τὸ λίνον καὶ τὸ ἔριον, καὶ ἀρκεῖ νὰ ἐπιςήσωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν ἐπὶ τῶν διαφόρων διαιρέσεων καὶ τρόπων τῆς ἐργασίας ἵνα πεισθῶμεν ὅτι ἡ ἐκείνων βελτίωσις ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἐργοχειρίας ἐρίου τοῦ ἀπὸ ξύλου. Εἰς τὴν ταλασιουργίαν δὲν ἐπεκτείνεται ἐν παντὶ καιρῷ ἐντὸς μικρὸν τι πλεῖον τῶν τριῶν ὡρῶν. Ὁ εἰς Ἀμερικὴν πλοῦς συνήθως διήρκει 6 ἑβδομάδας ἢ 2 μῆνας· νῦν δὲ κατορθοῦται ἐν 8 ἢ 9 ἡμέραις. Ὁ εἰς τὴν Ἰνδίαν πλοῦς διὰ παρακάμψεως τοῦ ἀκρωτηρίου ἠλατῶθη ἀπὸ σχεδὸν ἡμίσεως ἔτους εἰς ὀλιγώτερον τοῦ τρίτου τοῦ χρόνου τούτου, ἐν ᾧ διὰ τῆς κατὰ ξηρὰν ὁδοῦ ἀφικνεῖταί τις εἰς χρόνον ὀλιγώτερον τοῦ ἑνὸς μηνός. Τὸ προχοκίνητον σύστημα εδείχθη μέχρι τοῦδε καθυπέρτερον πάσης ἄλλης μεθόδου πρὸς ἐπίτευξιν ταχύτητος, διότι δι' αὐτοῦ λαμβάνομεν τὰ ἄριστα ἀποτελέσματα ὀλίγην δαπανῶντες δύναμιν. Εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα ἡ ἐλιξ εἶναι ἀπαραίτητος χάριν τῆς ἀσφαλείας τῶν μηχανῶν καὶ ἐν γένει τοῦ ὅλου συστήματος, ἕνεκα τῆς θέσεως αὐτῆς εἰς τὸ κῦτος κάτωθεν τῆς ὑφάλου γραμμῆς, καὶ δι' ἣν παρέχει εὐκολίαν εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ἱςτίων ὁπόταν ἡ ἐλιξ ἀνέλκηται ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ ἠτοιμασμένον χῶρον εἰς τὴν πρύμναν. Εἶναι ἐπίσης προτιμοτέρα εἰς πολὺ χρήζοντα βοηθητικῆς δυνάμεως καὶ ἐπὶ οὐρίων καὶ ἐπὶ ἐναντίων ἀνέμων, ἵνα οὕτω ἀπαλλάσσηται ὁ πλοῦς ἀπὸ τῶν ἐμποδίων καὶ κατορθῶται σημαντικὴ οἰκονομία περὶ τὸν ναῦλον.

Ἀτμὸς καὶ γεωργία.

Δὲν δύναμαι νὰ τελειώσω τὰ περὶ τῆς ἀτμομηχανῆς χωρὶς νὰ σημειώσω τὰς μεταβολὰς, ἃς τυναι πιπροτατ νὰ